

AGRICULTURA

SĂPTĂMINAL DE ȘTIINȚĂ ȘI PRACTICĂ AGRO-SILVICĂ • ANUL VIII • Nr. 18 (378) • Joi 7 mai 1970 • 16 pagini — 1 leu

ÎN ACTUALITATE: • **Însămînțările trebuie terminate în următoarele câteva zile** • **Împotriva buruienilor, prașile efectuate cit mai devreme** • **Atenție sporită combaterii dăunătorilor**

Tractoarele Universal 400-V, la lucru. Ele au fost folosite intens, în această primăvară și în vile întreprinderii agricole de stat Nicorești, județul Galați.

ORGANIZAREA SUPERIOARĂ A MUNCII ȘI PRODUCȚIEI ÎN UNITĂȚILE AGRICOLE COOPERATISTE

O PRIMĂ ANALIZĂ ȘI CONSTATĂRILE EI

Ing. Al. HAGI

directorul Direcției de control din Ministerul Agriculturii și Silviculturii

În ansamblul acțiunilor întreprinse de conducerea de partid și de stat pentru dezvoltarea continuă și multilaterală a activității în agricultură, un rol deosebit l-au avut Hotărârile Plenarei C.C. al P.C.R. din decembrie 1969, care a stabilit aplicarea unui larg program de îmbunătățire a organizării, normării și retribuției muncii în cooperativele agricole de producție.

Un element esențial al acestui program îl constituie trecerea la înființarea treptată, în cadrul cooperativei agricole, a fermelor de producție cu gestiune economică internă. Rezultatele obținute și experiența acumulată timp de trei ani în întreprinderile agricole de stat au demonstrat eficiența acestei forme de organizare a muncii. Pe baza lor, Ministerul Agriculturii și Silviculturii a trasat, la începutul anului, jaloanele principale care au orientat activitatea de organizare a fermelor în cooperati-

vele agricole. Ca formă superioară de organizare a muncii, ferma de producție asigură un cadru economic și organizatoric corespunzător valorificării mai bune a avantajelor marii producții socialiste, profilării judicioase a cooperativei agricole și aplicării metodelor înaintate în desfășurarea procesului de producție.

În urma acțiunilor întreprinse încă din luna ianuarie, de Ministerul Agriculturii și Silviculturii și Uniunea Națională a Cooperativei Agricole de Producție, de organele agricole județene, în prezent funcționează, în cooperativele agricole, numeroase ferme, îndeosebi în sectorul creșterii animalelor precum și în legumicultură, viticultură și pomicultură.

Fără îndoială, în această activitate de început se pot ivi o serie de probleme. De rezolvarea lor competență și imediată depind viitoarele rezultate.

De aceea, deși de la înființarea primelor ferme a trecut o perioadă relativ scurtă, o analiză s-a dovedit absolut necesară. Ea a fost efectuată, recent, de specialiști din Ministerul Agriculturii și Silviculturii.

Această analiză a scos în evidență multe rezultate pozitive. În numeroase județe, fermele de producție din cooperativele agricole sînt ceea ce trebuie să fie: unități de sine stătătoare, cu plan propriu de producție, venituri și cheltuieli, conduse nemijlocit de un cadru de specialitate. Preocuparea organelor județene în această direcție se oglindește în faptul că șefilor de fermă li s-au dat în primire mijloacele de producție necesare — animale, construcții, utilajele și suprafețele de teren — iar fermelor li s-au stabilit sarcinile de producție și financiare. În aceste unități, șefii de fermă se preocupă de realizarea sarcinilor de producție, a veniturilor planificate și de livrarea produselor conform graficelor stabilite. Și ca urmare, rezultatele bune nu au întârziat să se facă simțite. Se numără, printre aceste unități, ferma zootehnică de la CAP Lunca, județul Tulcea — șef de fermă ing. I. Zăvoeanu, ferma zootehnică de la CAP Lerești, județul Argeș — șef de fermă ing. Vasilica Manciu, ferma zootehnică de la CAP Păstrăveni, județul Neamț — șef de fermă ing. Constantin Bălan și altele.

Cu ocazia analizei amintite s-au constatat însă și numeroase deficiențe. Ele se datoresc faptului că măsurile stabilite de minister în legătură cu organizarea fermelor de producție nu au fost, peste tot, bine înțelese și aplicate corect, decurgînd, de aci, o serie de situații cu totul necorespunzătoare. Se știe, astfel, că una din măsurile care condiționează activitatea fermelor o constituie reparti-

Vremea nefavorabilă din ultimele zile nu a determinat schimbări în preocupările celor ce muncesc pe ogoare, dar a impus urgentarea la maximum a unor acțiuni hotărîtoare pentru soarta recoltei. Pe baza datelor centralizate în legătură cu mersul lucrărilor agricole de primăvară, la teleconferința organizată la începutul acestei săptămîni la Ministerul Agriculturii și Silviculturii, s-a insistat asupra unor lucrări de bază.

REALIZAREA INTEGRALĂ A SUPRAFETELOR PREVĂZUTE A SE ÎNSĂMÎNTA CU SFECLA DE ZAHĂR ȘI FLOAREA-SOARELUI impune în câteva județe — Arad, Botoșani, Brașov, Mureș — o serie de măsuri speciale: reamplasarea culturilor pe suprafețele care se pot semăna, cit mai urgent, concentrarea mijloacelor de lucru în unitățile cu cele mai mari rezerve.

Semănatul porumbului pe toate cele aproximativ 700 000 ha, care mai sînt de realizat în cooperativele agricole de producție, trebuie intensificat în toată țara, dar, mai ales, în județele Satu Mare, Sălaj, Cluj, Hunedoara, Sibiu, Mureș, Bistrița-Năsăud, Maramureș, Timiș, Caraș-Severin, unde lucrarea este rămasă în urmă.

Distrușgerea buruienilor a căror dezvoltare este mult favorizată în această primăvară, trebuie să constituie o preocupare de prim ordin a fiecărei unități. În acest scop, s-a indicat direcțiilor agricole să urmărească realizarea, în cadrul fiecărei secții I.M.A., a agregării tuturor sapselor rotative, pentru a fi folosite la primele două lucrări de întreținere a culturilor prășitoare. Se vor pregăti și cultivatele, astfel încît prășitul să se execute cu mijloace mecanice pe toate suprafețele unde există această posibilitate. Este necesară, totodată, mobilizarea masivă a colaboratorilor pentru ca distrușgerea buruienilor să fie asigurată prin toate mijloacele.

Combaterea dăunătorilor este o acțiune care privește atît culturile din cîmp, cit și sectorul de horticultură. În zilele următoare se va da atenție deosebită bunei desfășurări a activității la toate punctele de lucru ale aviației utilitare, angrenate acum în lucrările de combatere a ploșniței cerealelor. Se vor urmări atent culturile de prășitoare pentru depistarea atacului rătășoarei și executarea imediată a tratamentelor necesare.

În cursul lunii mai se vor desfășura acțiuni complexe în toate sectoarele de activitate. Pe cele mai importante le precizează specialiștii din Ministerul Agriculturii și Silviculturii, în pagina a treia.

(Continuare în pag. a 4-a)

9 MAI 1945 — 9 MAI 1970

AGRICULTURA

Săptăminal de știință și practică agro-silvică, editat sub egida Ministerului Agriculturii și Silviculturii și Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole și silvice.

NR. 18

Joi, 7 mai 1970

SUMAR

● CE ARATĂ SITUAȚIA ECONOMICĂ A ACTIVITĂȚII I.A.S. PE PRIMUL TRIMESTRU (pag. 4)

● Opinii : MANA VIȚEI DE VIE POATE FI PREVENITA (pag. 5)

● FURAJELE — VERIGA DE BAZĂ ÎN REALIZAREA PROGRAMULUI NAȚIONAL PRIVIND DEZVOLTAREA ZOOTEHNIEI — Din experiența I.A.S. Bădălan în cultivarea lucernei (pag. 6)

● Cuvintul specialistului : CUM ÎN FLUENȚEA ZĂMULSUL RAȚIONAL SPORIREA PRODUCȚIEI DE LAPTE (pag. 7)

● Programul național de îmbunătățiri funciare — în atenția specialiștilor : VALORIFICAREA SUPERIOARĂ A TERENURILOR DE LUNCĂ (pag. 8)

● Intre silvicultori și agricultori : COLABORARE MAI STRINSĂ PENTRU CONSERVAREA SOLULUI (pag. 9)

● Consemnări de la finala concursului „Viitorii mecanizatori ai agriculturii socialiste” — editia 1970: PRELUDIUL LA CUCFRAREA BRĂTĂRII DE AUR (pag. 10)

● SUB ASCUȚIȘUL CRITICII (pag. 11)

● CADRELE ȘI PROGRESUL TEHNIC (pag. 12)

COLEGIUL DE REDACȚIE

Ing. Emilian ALBULESCU (secretar general de redacție); Dr. ing. Octavian CARARE; Ing. Vasile CIAUȘU (redactor șef); Ing. Sonia DIRADURIAN; Ing. Eugen GRIGORESCU; Ing. Nicolae MANTZ; Dr. ing. Teodor MARIAN; Ing. Ioan MOLDOVAN, membru corespondent al Academiei de științe agricole și silvice; Prof. dr. Mircea MOTOC, membru corespondent al Academiei R.S. România; Ing. Tiberiu MUREȘAN, membru titular al Academiei de științe agricole și silvice; Ing. Lucian ROSCA; Dr. ing. Nicolae ȘTEFAN; Ing. Constantin TANASE; Conf. ing. Vasile TEMIȘAN, membru corespondent al Academiei de științe agricole și silvice; Ing. Ion TEȘU; Ing. Ion TOMA; Prof. dr. Sergiu VREJBA

Redacția : București, Piața Științei nr. 1, Sectorul 1. Oficiul poștal 33. Căsuța poștală 4105. Telefon 17.32.73.

Abonamentele se fac la oficiile și agențiile poștale prin factorii poștali și difuzorii procentuali.

Comenzile pentru publicitate (reclame) se primesc la redacție.

Tiparul : Combinatul poligrafic „Casa Științei”.

40 000

DRUMUL VICTORIEI

de Nicolae TĂUTU

În războiul antihitlerist, armata noastră a parcurs 1 000 de kilometri, luptând umăr lângă umăr cu armata sovietică, forța principală a coaliției antifasciste. Sute de mii de militari români au fost înclistați în cel mai crâncen război al omenirii, care a stins numeroase vieți omenești, producând pierderi incalculabile materiale și spirituale. Dar întregul popor, animat de Partidul Comunist Român, a fost prezent prin munca sa în acest război hotărât pentru cultura și civilizația umanității. Eroi au fost pe front și în interiorul țării. 300 000 de militari români au avut, la sfârșitul luptelor, piepturile aurite de decorații și medalii românești, sovietice, cehoslovice și ungare — recompensă a abnegației dovedite pe cîmpul de onoare ostășească.

Multe jertfe de sînge a dat armata română în luptele fără seamăn duse pe podișul transilvan, pe cîmpia udă de sînge a Tisei, pe culmile înghețate ale Cehoslovaciei. Lîngă omagiul florilor și recunoștinței noastre, cuvintele tovarășului Nicolae Ceaușescu duc în nemurire faptele de legendă ale pontonierului Eftimie Croitoru, sergent Elena Chiriță, sau sublocotenent Constantin Godeanu : „Iată de ce noi, comunistii, cîstînd pe cei care în trecut și-au dat viața pentru fericirea poporului, tragem din lupta lor învățăminte pentru prezentul pe care îl făurim și, totodată, pentru a pune bazele viitorului, educăm tineretul în spiritul dragostei și respectului față de lupta și munca înaintașilor”.

Din eroii celor 170 000 de jertfe de sînge, am cunoscut doar pe cei 124 de militari din compania mea. Mai am de atunci un carnet vechi, un simplu calet

de dictando, decolorat de ploie, de sudoare, de sînge și de ani. În el se află pe ultima pagină o aritmetică aspră, ciudată : 142 — 18 = 124. Da, am pornit 142 de oameni din curtea cazărni și la 9 mai 1945 am mai rămas doar 18. Restul de 124 = Victoria. Cifrele, e ușor să le ștergi, dar pe oamenii cu care ai împărțit tutunul, piinea și apa sălcie e greu să-i uiți.

Cu mîinile mele, multora le-am închis ploapele sau le-am săpat cu baioneta mormîntul în lutul umed sau în stîncă înghețată. Mormintele au rămas în urmă, dar privirile fixe au venit cu noi mai departe în fierberea atacurilor. Mă obsedează și acum, după un pătrar de veac, cînd scriu aceste rînduri.

Dar clipa Victoriei de la 9 Mai 1945 ? Ea s-ar putea orna cu metafore și înflorituri stilistice, însă vreau să o păstrez sobră, severă, ca atunci pe front. Mai întîi am rămas muți. Apoi, ni s-a părut că în acele secunde grave au înflorit cireșii. Toți cireșii lumii. Abia mult mai tîrziu ne-am îmbrățișat și bucuria umană a acoperit cu urale, cu cîntece, salvele tunurilor care vesteau capitularea. Era o bucurie robustă, aspră, bărbătească, așa cum simt doar țărani cînd cad peste ogoarele însetate primii stropi de ploaie mănoasă și darnică.

În ziua de 9 Mai 1945, îmi amintesc limpede că stînd rezemat de o cazemată hitleristă, am compus o strofă dedicată păcii. Știu bine, versurile nu sînt prea strălucite și nu au valoare decît pentru mine și pentru eroii mei :

De la 23 August 1944, o dată cu dezlănțuirea insurjecției armate antifasciste, organizată și condusă de către Partidul Comunist Român, în colaborare cu celelalte forțe revoluționare, patriotice și democratice naționale, țara noastră s-a angajat, cu întregul ei potențial economic, în războiul antihitlerist. În timpul celor 9 luni — din august 1944 pînă în mai 1945 — pe lîngă numeroasele jertfe ale luptătorilor care și-au dat viața pentru eliberarea țării și în operațiile militare desfășurate pe teritoriile Ungariei și Cehoslovaciei — contribuție esențială, de neprețuit în cifre — poporul român a adus și un însemnat aport economic, situîndu-se și prin aceasta în rîndurile participanților activi la victoria definitivă asupra Germaniei naziste.

Pentru ca Armata română să poată desfășura cu succes, alături de Armata sovietică, lupta împotriva trupelor fasciste, era necesară mobilizarea tuturor resurselor țării, încrederea tuturor eforturilor poporului. În această înclistare fără seamăn, clasa muncitoare a adus, fără îndoială, o contribuție eroică, deosebită. Alături de proletariat însă, țărănimea a participat și ea substanțial la sprijinirea frontului antihitlerist.

Firește că principala contribuție a țărânimii române la înfrîngerea fascismului a fost lupta cu arma în mînă împotriva dușmanului. Însufleții de idealurile nobile ale războiului drept, eliberator, zeci de mii de țărani, alături de muncitori și alți fii ai poporului nostru îmbrăcați în haina militară, au luptat vitejește pentru zdrobirea hitlerismului. Pe lîngă aceasta, masele țărânești au muncit fără preget pentru sprijinirea frontului. Agricultură a trebuit să facă față, în condiții deosebit de grele, nevoilor frontului și celor de consum ale populației, cit și aprovizionării industriei cu materii prime.

În vederea efectuării efortului economic mare care se cerea țării, Parti-

dul Comunist s-a adresat cu încredere tuturor forțelor sociale interesate în zdrobirea fascismului, printre care și țărânimii. „Sarcina voastră — se spunea într-un apel al C.C. al P.C.R., publicat în septembrie 1944 — este să munciți cu sîrguință ogoarele, să asigurați cu produsele voastre o bună aprovizionare a trupelor de pe front și a populației orășenești”.

Acestui apel, precum și chemării lansate de Partidul nostru, „Totul pentru

greutăți, masele țărânești, puternic ajutate de clasa muncitoare, mobilizate și conduse de comunisti au desfășurat o luptă îndrîjită pentru pămînt și libertăți democratice, pentru strîngerea recoltei lăsate în părăsire pe cîmp de către moșieri, pentru însămînțarea terenurilor și trimiterea spre front și orașe a cantităților de produse agroalimentare necesare. Astfel, țărănimea din județele Dolj, Gorj, Mehedinți și Romanați a livrat pentru

a aerodromurilor militare etc.

În perioada octombrie 1944—februarie 1945, mai bine de 24 300 de țărani muncitori din județul Mehedinți, folosind peste 10 000 de care, au efectuat transporturi de muniție și materiale, au lucrat la refacerea drumurilor, a unui aeroport militar ș. a., iar țărani din apropierea liniei frontului, înfruntînd pericolul bombardamentelor aviației și artileriei inamice, au efectuat transporturi de muniție, piese de schimb pentru tehnică și armament.

Se cuvine menționat, de asemenea, că țărani muncitori au luat parte activă la acțiunea patriotică de aprovizionare a luptătorilor de pe front și a răniților din spitale cu alimente și îmbrăcăminte.

Mai trebuie amintit că, în primăvara anului 1945, răspunzînd cu însuflețire patriotică chemării lansate de Partidul Comunist : „Nici un petec de pămînt neînsămînțat !”, țărănimea a semănat majoritatea suprafețelor de cultură. În această acțiune, de o însemnătate deosebită, ea s-a bucurat de sprijinul clasei muncitoare, care a reparat gratuit unelte și tractoare, a dăruit acesteia peste 10 000 de mașini și unelte agricole.

Se poate conchide, deci, că în întreaga perioadă a participării României la războiul antihitlerist, țărănimea și-a îndeplinit cu sîrg îndatorirea patriotică de sprijinire a frontului. Dînd dovadă de înalt patriotism, masele țărânești nu au precupețit nici un efort, nici un sacrificiu, spre a participa la efortul general al țării, pînă la victoria finală asupra Germaniei naziste.

Este meritul istoric al Partidului Comunist de a fi organizat și mobilizat toate forțele patriotice ale țării, întregul popor, în lupta pentru sprijinirea frontului antihitlerist, astfel încît contribuția sa la înfrîngerea Germaniei naziste să se înscrie ca una din paginile glorioase din istoria României.

ȚĂRĂNIMEA ROMÂNĂ ÎN SPRIJINUL FRONTULUI ANTIHITLERIST

Lt. col. Vasile I. MOCANU

doctor în istorie

front, totul pentru victorie !”, harnica țărănime le-a răspuns cu înflăcărare.

În moțiunea adoptată în octombrie 1944 de țărani din comunele Clejani, Rușii lui Asan și Sterea, din fostul județ Vlașca, de pildă, se arată că ei vor lupta cu hotărîre pentru susținerea frontului. La rîndul lor, sătenii din Recaș — județul Timiș-Torontal, declarau : „...fiind conștienți de zilele pe care le trăim, sîntem gata să continuăm lupta mai departe pînă la victoria finală a democrației... Armata noastră are nevoie de producția noastră”. Declarații asemănătoare, prin care țărănimea își demonstra atașamentul față de războiul drept, eliberator, s-au făcut în toată țara.

Învîngînd numeroase

efortul de război al țării cantitatea de 248 917 kg de carne, 6 807 vagoane de grîu, aproape 1 200 tone de furaje și alte produse agricole de mare însemnătate pentru nevoile armatei. De asemenea, la chemarea organizației regionale a P.C.R. Banat, țărani din această zonă a țării au răspuns cu entuziasm : numai cei din județul Arad, de pildă, au dat, pînă la 11 mai 1945, peste 100 vagoane de grîu pentru aprovizionarea armatei române, care se acoperea de glorie în lupta cu fascismul.

Aportul țărânimii la zdrobirea Germaniei hitleriste s-a manifestat și prin numeroasele transporturi efectuate pentru unitățile militare, prin contribuția în muncă și în materiale adusă la refacerea drumurilor, șoselelor, căilor ferate,

„A mai rămas pe cîmp o cazemată
Pe care urcă mielul subțirel...
Ce slabă zace moartea betonată
Și cît de tare e plîpîndul miel !”

Cei 25 de ani parcurși înseamnă 25 de trepte urcate cu deosebită vigoare, prin transformările revoluționare înfăptuite, pe drumul progresului social și național, spre timpul de aur socialist !

Mai înseamnă 25 de steaguri împurpurate, fixînd în memorie succesele obținute în dezvoltarea economică și culturală a patriei.

Mai semnifică 25 de perechi de aripi îndrăznețe care ne-au avîntat spre înalt, în care ne-am făurit un alt destin, o epocă nouă a construcției, a demnității umane, a creației, a păcii și a înfrățirii dintre popoare.

Așa cum avîntul ostașilor care au căzut la Grivița și Plevna în 1877 pentru Independența patriei, a căror memorie o cîstîm, de asemenea, la 9 mai, dăinuie de-apururi în inimile noastre, elanul eroilor din războiul antihitlerist, continuă în tot ce-am făurit sau în tot ce făurim.

Și, cel mai trainic monument pentru cinstirea eroilor este țara, țara cu fiere care zi mai prosperă, înflorînd liberă și independentă în constelația apoteozei socialiste.

Încrezători pășim spre viitor, spre noi victorii ce le vom cîștiga prin luptă și muncă îndrîjită, animați de cuvintele rostite de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu : „Generațiile de mine vor putea spune cu recunoștință : înaintașii noștri au făcut o țară liberă, independentă și prosperă”.

ÎN LUNA MAI — ACȚIUNI COMPLEXE ÎN TOATE SECTOARELE DE ACTIVITATE

ÎN PRODUCȚIA VEGETALĂ

CULTURI DE CIMP: În primele zile ale lunii se încheie semănatul tuturilor culturilor din epoca a II-a, început în luna precedentă, precum și al celor care, în anumite zone, se seamănă în mai: fasolea, soia, orezul, dovleacul, tutunul, sorgul etc. La semănatul orezului, care a început în a treia decadă a lunii aprilie, în cazul folosirii erbicidului Ordram, acesta se poate aplica atât înainte, cât și după semănat. La soia se urmărește atent folosirea biopreparatului bacterian specific.

În tot cursul lunii se dă o deosebită atenție îngrijirii culturilor. La porumbul care se mai seamănă, la 4—5 zile după semănat se execută grăpatul, iar după semănat, o lucrare cu sapa rotativă. Urmează apoi prașilele. Prima prașilă la sfecla de zahăr se recomandă a se executa cu cultivatoarele echipate cu apărători de rinduri pentru a se evita acoperirea plantelor cu pământ. Răritul acestei plante, pe suprafețele semănaute cu S.P.C.-6 sau S.P.C.-9 și sămânță șlefuită, se face cu săpăligi cu lama de 15 cm și coadă lungă; pe restul suprafețelor răritul se face după o prealabilă buchetare cu săpăligi cu lama de 15—17 cm și coadă scurtă. La ambele culturi se aplică tratamentele necesare împotriva dăunătorilor, cu Heclotox 3 sau Duplitox 3 + 5.

În toate unitățile cu suprafețe amenajate pentru irigație, în această lună încep udările.

După recoltarea păoaselor cultivate pentru masă-verde și a borceașurilor, terenurile se fertilizează, se

ară fără întârziere și se însămințează cu porumb pentru boabe.

LEGUMICULTURA: Se urgențează plantarea răsadurilor în cîmp (tomate de vară, ardei, vinete) și însămințările directe în cîmp (fasole de grădină, castraveți, dovleci, bame, pepeni). Aceste lucrări se vor termina cel mai târziu în prima jumătate a lunii, în județele sudice și vestice, și pînă la sfîrșitul lunii, în restul județelor.

Atenție deosebită se va da nivelării, modelării terenului și amenajării pentru irigații. Înainte de plantare se verifică și se repară canalele de irigație. Modelarea terenului se face astfel încît lucrările de întreținere să poată fi executate mecanizat.

În răsădnițe, pe măsură ce se eliberează, se plantează răsaduri din culturile cele mai rentabile: tomate, ardei gras, ardei iute.

Se vor însămința în continuare, la brazde roci sau chiar în ogor propriu, legume care vor asigura producția de toamnă în culturi succesive: varză albă și roșie, varză crețată, varză de Bruxelles, salată.

Pînă la 10—15 mai se încheie plantarea cartofului în județele din Transilvania și nordul țării. Peste tot, cu câteva zile înainte de răsărirea cartofilor se erbicidează cultura, folosind echipamentul montat pe semănătoarea SPC-6. În județele din sudul și vestul țării, către sfîrșitul lunii se fac pregătiri pentru plantarea de vară a cartofului.

Pînă la sfîrșitul lunii se termină plantarea tuturilor culturilor semîn-

cere (cu excepția verzei și țelinei pentru plante mame).

În tot cursul lunii continuă să se execute la timp lucrările de îngrijire a tuturilor culturilor. Se dă o atenție deosebită culturilor forțate din sere, solarii, tunele și răsădnițe. Se urmărește reglarea factorilor de microclimat (aerisire, umbrire) aplicarea lucrărilor de fertilizare, de combatere a bolilor și dăunătorilor, palisarea tomatelor timpurii etc. Pe măsură ce plantele se dezvoltă, se execută prașitul, copilitul, cîrmitul.

Începe recoltarea primelor roade la varză timpurie, mazăre, gulioare, cartofi timpurii. Se continuă recoltarea la salată, spanac, ceapă și usturoi verde, ridichi de lună, legume, verdețuri. Se recoltează din plin în sere și răsădnițe.

Unitățile producătoare de legume și cele de valorificare vor verifica permanent stadiul de dezvoltare a culturilor pentru ca pe baza evaluării producției să se poată încheia grafice de livrare cât mai apropiate de posibilitățile reale.

POMICULTURA: În plantațiile noi înființate se controlează cum vegetează pomii și se execută, acolo unde lucrarea nu s-a făcut, legatul pomilor de tuturi și copcile pentru reținerea apei.

În urma lăstării pomilor, se constată ramurile degerate și se aplică tăierile corespuzătoare.

Datorită secetei din anul trecut s-a diferențiat un număr mai mic de muguri pe rod. Pentru a se asigura legatul fructelor necesar unei producții bune, se aplică la timp lucrările de întreținere a solului, și de incorporare a îngrășămintelor.

În livezile pe rod ca și în pepiniere se execută la timpul potrivit stropirile.

În județele din nordul țării se vor

organiza în continuare acțiuni pentru combaterea efectelor eventualelor brume târzii.

În pepiniere se dau 1—2 prașile în toate cîmpurile. În școala de puiți se face răritul puiților, iar în cîmpul II se execută lucrări de palisare a altoilor și de plivire a sălbatecului.

Evaluarea producției de fructe se face de două ori: după înflorire și după căderea fiziologică a fructelor.

Începe recoltarea cireșelor timpurii și a căpșunelor.

VITICULTURA: Lucrările din această lună hotărâse, în bună măsură, recolta. În primele zile trebuie terminate lucrările de plantat.

Ca lucrări de întreținere a solului, se aplică prima prașilă superficială, însoțită de administrarea îngrășămintelor faziale și se execută prima îngrășărire extraradiculară.

O atenție permanentă trebuie dată lucrărilor de îngrijire a viței de vie: plivitul lăstarilor de prisos, ciupitul în preajma înfloritului și legatul lăstarilor; începe stropitul contra manei, se aplică tratamentele împotriva oidiumului și se combate atacul de Cochylys și Eudemis.

În plantațiile de portocali se execută plivitul, primul și al doilea legat, prașitul și eventual se aplică îngrășămintele suplimentare.

În pepinierele viticole continuă plantatul butașilor altoiți în biloane, lucrare care trebuie terminată pînă la 10 mai. După plantare se aplică sapa mare între biloane sau o arătură adîncă de 15—18 cm, se execută 1—2 prașile între biloane cu cultivatorul, se rupe crusta formată pe bilon și se refac biloanele, se administrează prima doză de îngrășămintă chimice. În caz de secetă prelungită se aplică irigația.

ÎN PRODUCȚIA ANIMALĂ

În aceste zile de început de mai, acțiunea care polarizează atenția lucrătorilor din zootehnie este **scoateră animalelor la pășune**. Treccrea de la regimul de stabulație la hrănirea cu masă verde presupune o serie de pregătiri, atât în ce privește structura rațiilor folosite în aceste zile, cât și în buna organizare a pășunatului. Hrana uscată trebuie înlocuită treptat cu masă verde, pentru ca trecerea de la un regim la altul să nu se facă brusc. Totodată, animalele trebuie supuse unui riguros examen sanitar-veterinar, pentru ca cele bolnave să fie reținute încă la grajduri. Buna organizare a pășunatului este legată de repartizarea întregii suprafețe de pășunat pe specii și categorii de animale, de stabilirea parcelelor, astfel încît prin rotația acestora să se asigure consumul cât mai rațional al ierburii.

Pentru pășunile mai îndepărtate se pune problema terminării urgente a amenajării taberelor de vară, a asigurării lor cu sursele de apă.

Într-un număr însemnat de unități, lucerna se prezintă într-un stadiu avansat de vegetație; în primele zile ale lunii mai, se va putea trece la prima coasă, care este sursa principală de asigurare a finului vitaminos, atât de necesar în hrana vițeiilor, mielilor și purcelilor.

Situațiile centralizate la Ministerul Agriculturii și Silviculturii evidențiază faptul că nu peste tot s-au încheiat semănatul culturilor furajere. Unitățile rămase în urmă la acest capitol au datoria să însămințeze urgent suprafețele restante.

În sectorul taurin și ovin, paralel cu preocupările pentru trecerea de la regimul de stabulație la regimul de pășune, nu trebuie uitat că spo-

rirea numerică a efectivului de taurine este nemijlocit legată de realizarea planului de monte și fătări pe de o parte, și a celui de cumpărări de vaci și vițeale, pe de altă parte. Mai sînt județe în care acțiunea de cumpărări de animale se desfășoară încă anevoios.

În creșterea ovincilor, o atenție deosebită trebuie acordată populației, în continuare, a îngrășătorilor de mici organizate, a tuturor spațiilor de cazare disponibile pe măsura dării lor în exploatare. Pentru aceasta trebuie încheiate de urgență toate contractele între furnizorii de mici și îngrășătorii respective. O atenție deosebită va trebui să se acorde recondiționării rapide a animalelor adulte reformate, în vederea livrării lor la o calitate superioară.

În zonle sudice ale țării, luna mai declanșează tunsul oilor. În fiecare unitate este necesară deci luarea unor măsuri de pregătire, astfel ca, odată cu încălzirea vremii, să se poată trece neîntîrziat la tunderea și, în continuare la îmbăierea oilor.

În sectorul porc, o dată cu in-

trarea în exploatare a lucernierelor, se pune problema substituirii concentratelor cu masă verde în proporție de pînă la 20 la sută la scroafe și tineret de reproducție, pînă la 30 la sută la tineretul sub 30 kg și pînă la 10 la sută la porcii grași (pînă la greutatea de 60 kg).

O atenție deosebită trebuie acordată accelerării ritmului de realizare a construcțiilor planificate în complexele intercooperatiste, cât și lucrărilor de modernizare și dotării tehnice a construcțiilor existente în sistemul gospodăresc.

În creșterea păsărilor, atenția se concentrează, în continuare, spre construcția amenajarea și dotarea tehnică a spațiilor cuprinse în acțiunea de cooperare cu I.A.S. în vederea populației lor cât mai rapide cu pui de o zi.

Odată cu ieșirea taurinelor la pășune, un însemnat număr de adăposturi vor rămîne disponibile. Fiecare unitate are datoria să analizeze posibilitățile creșterii în aceste spații cel puțin a unei serii de pui de carne și să ia măsurile necesare pentru pregătirea lor.

CUM VA FI VREMEA ÎN ACEASTĂ LUNĂ

Prognoză de N. TOPOR

Deși, în mai, regiunile noastre vor fi situate între două mari zone foarte ploioase — nordul Europei și bazinul oriental al Mării Mediterane, inclusiv Asia Mică — timpul la noi va fi mai puțin ploios, atât în comparație cu cel din luna aprilie, cât și cu normalul acestei luni cînd, în mod obișnuit, încep marile ploi ale „mussonului atlantic”. Cele mai frecvente și mai abundente ploi vor cădea în partea de vest a țării și zona de munte, iar cele mai slabe vor fi semnalate pe litoral.

Ucele ploi vor cădea sub formă de averse, însoțite de numeroase descărcări electrice; toțuși, căderile de grindină vor fi rare.

Datorită umidității din sol și a temperaturilor ridicate, vegetația se va dezvolta mai repede decît normal în toate ținuturile, inclusiv nordul extrem al Moldovei, depresiunea maramureșană, unde în mod normal există o întârziere de circa 20 de zile față de Cîmpia Dunării.

Sînt de așteptat următoarele intervale de timp caracteristice:

Între 4 și 10 mai vremea se va încălzi simțitor și va lua aspect de vară grăbită în toate ținuturile țării. Cerul va fi variabil, cu înscenări prelungite în unele zile. Vîntul, bătînd din sectorul nordic, se va intensifica în Moldova în zilele de 8—10 mai. Temperatura va scădea noaptea între 7 și 14 grade, iar ziua va urca pînă la 29 grade.

Între 11—13 mai, un front de ploi reci va traversa țara din nord-vest către sud-est, cauzînd înnoirări pronunțate, intensificarea vîntului de nord, scăderea temperaturii

cu mai multe grade și ploi locale, care în vestul țării vor fi însoțite și de descărcări electrice.

Între 14 și 19 mai, este de așteptat o vreme călduroasă, cu cer variabil, mai mult însoțit dimineața. În după-amiezele de 16—18 mai se vor produce înnoirări mai accentuate și averse ce vor da cantități mai mari de apă în vestul țării și regiunea de munte. Temperatura va scădea noaptea între 15 și 8 grade, iar ziua va urca între 23 și 30 de grade. Temperaturi mai mari de 25 de grade se vor înregistra și în nordul extrem al teritoriului.

Între 20 și 23 mai, după o încălzire anormală, cînd temperatura va urca pînă la 34 de grade, în Cîmpia Dunării, se va produce o infiltrație de aer rece manifestată prin înnoirări persistente și ploi destul de abundente, ce se vor extinde, la 22 mai, aproape în toate regiunile țării. Temperatura va scădea mai simțitor în sudul țării la 22—23 mai.

Între 24 și 31 mai, vremea va lua aspect tropical. Cerul va fi variabil, mai mult însoțit. Valuri de căldură, însoțite de furtuni electrice, se vor semnala în după-amiezele de 28—30 mai. Vîntul va bate dinspre nord-est și se va intensifica, în nordul țării, între 24 și 27 mai. Temperatura va oscila, noaptea, între 8 și 16 grade, iar ziua va urca pînă la 29 de grade în nordul țării și pînă la 35 de grade în Cîmpia Dunării, unde vremea în aspect canicular. În ultima zi a lunii se va înregistra o răcire ușoară în nordul Transilvaniei.

CE ARATĂ SITUAȚIA ECONOMICĂ A ACTIVITĂȚII I. A. S. PE PRIMUL TRIMESTRU

Convorbire cu Victor PELIN, director al Direcției plan economic-financiar și C. F. I. din Departamentul I. A. S.

— O caracteristică esențială, este realizarea și depășirea, la nivel de departament, a principalilor indicatori. Astfel, veniturile au fost realizate în proporție de 107,8%, iar producția-marfă, în proporție de 110,7%. Numai depășirile la indicatorii amintiți reprezintă, valoric, 230,8 milioane de lei și, respectiv, 177,5 milioane lei. Totodată, volumul cheltuielilor a fost redus cu 187,8 milioane lei.

Fiind vorba de primele trei luni ale anului, deci de anotimpul rece, o pondere însemnată în realizarea indicatorilor amintiți au avut-o rezultatele din sectorul zootehnic. O primă subliniere ce trebuie făcută este că, la nivel de departament, s-a înregistrat o creștere substanțială a efectivelor de animale la toate speciile. Astfel, față de aceeași perioadă a anului trecut, în primul trimestru al acestui an, numărul taurinelor a crescut cu 34 mii capete, al porcinelor cu 566 mii capete (din care în complexe industriale sînt cuprinse 480 mii capete), al ovinelor cu 77 mii capete și al păsărilor cu 650 mil. Acest lucru a permis realizarea planului de livrare la fondul de stat a cărnii pe total, cu

depășiri mai substanțiale la cea de taurine, ovine și păsări.

Din cauza unor greutăți în furajarea animalelor și al nerealizării sporului mediu de creștere în greutate decît în proporție de 90%, nu s-a putut achita la fondul central întreaga cantitate de carne de porc, fapt ce a creat unele neajunsuri. Asemenea fenomene s-au semnalat în județele Dimbovița, Constanța, Buzău, Tulcea, Alba și altele. Aici se mai impune însă o remarcă. Pe lângă cele arătate trebuie să mai amintim și neritmicitatea livrărilor. În județele amintite, ca de altfel în majoritatea lor, livrările la fondul de stat nu s-au făcut proporțional lună de lună, o mare cantitate de carne expediindu-se în luna martie. Pentru înlăturarea pe viitor a acestei anomalii au fost elaborate grafice de livrări, pe luni și decade care se vor urmări atent, atît de către inspectoratele județene, cît și de lucrătorii din departament.

— Avînd în vedere că în această perioadă, alături de fermele zootehnice, s-au putut dezvolta o serie de activități cu caracter industrial, ce ne puteți spune despre rezultatele din acest sector?

Avînd în vedere că în agricultură ciclul de producție este lung, iar rezultatele prezente de multe ori sînt pregătite în perioadele anterioare, analizele întreprinse la intervale mai mici (semestru, trimestru sau pe campanie) sînt foarte necesare. Prin comparațiile făcute cu aceste ocazii între cifrele planificate, realizate și potențialul unității se descoperă rezerve nefolosite, se evidențiază sectoarele în care efortul se cere mai bine dozat pentru ca rezultatele finale să fie dintre cele mai bune. Pornind de la aceste considerente l-am rugat pe tovarășul Victor PELIN, directorul Direcției plan economic și financiar din Departamentul I.A.S. să ne spună care sînt principalele concluzii desprinse din analiza economică a activității pe trimestrul I/1970.

— Fermele cu profil vegetal, mixt (vegetal și zootehnic) și cele de vinificație au depășit planul de venituri și au redus, în același timp, nivelul cheltuielilor admise. Prin aceasta au contribuit direct la îndeplinirea, în condițiile arătate, a indicatorilor sintetici la nivel de departament. Fermele industriale au depășit planul de venituri, dar și pe cel al cheltuielilor. Cauza a fost sporirea producției, care a mărit sarcinile punctelor de sortare. Cu toate acestea, s-a păstrat o proporție favorabilă între procentul de realizare a veniturilor și cel al cheltuielilor.

În sectoarele de deservire, remarcă generală rămîne nerealizarea veniturilor și a cheltuielilor. Și aici se păstrează însă o proporție favorabilă între acești indicatori. La sectorul A.D.T., de exemplu, valoarea veniturilor este mai mică decît cea planificată, cu 4,3 milioane lei; în același timp, cheltuielile au fost reduse cu 6,2 milioane lei.

— Avînd o vedere generală, de ansamblu, asupra activității economice la nivel de departament, credeți că mai sînt resurse care, folosite, puteau să îmbunătățească principalii indicatori?

— Da! Și dintre acestea aș aminti

numai două. Realizarea unor producții de calitate superioară este o cale de a se îmbunătăți indicatorii de plan, fiindcă prețurile obținute ar fi mult mai aproape de valoarea reală, de consumul de muncă — vie și materializată — încorporat în marfă. La ora actuală valoarea stocurilor normative este destul de mare. În această direcție, inspectoratele județene, întreprinderile și fermele trebuie să facă mai mult. Mă gîndesc la redistribuirile care pot avea loc între unități, între acestea și alte sectoare de activitate, cum ar fi I.M.A., industrie, comerț etc. S-ar reda astfel valori însemnate circuitului economic, s-ar mări viteza de rotație a fondurilor circulante și, ca urmare, s-ar putea renunța la o serie de împrumuturi bancare.

— În încheiere, v-am ruga să ne spuneți care sînt sarcinile pentru perioada imediat următoare. Ne referim la actualul trimestru.

— Fără a neglija celelalte sectoare de activitate despre care am amintit, în această perioadă se acordă o mare atenție sectorului de producție vegetală. Forța mecanică necesară actualei campanii a fost pregătită încă din primul trimestru. Ceea ce se cere acum este o foarte bună organizare a muncii. Terminarea în timpul optim a tuturor lucrărilor avînd în vedere și factorul anotimp, impune o cooperare activă între ferme și chiar între întreprinderi pentru a folosi intensiv fiecare oră bună de lucru. Distribuția rațională a forței de muncă și, în special, a muncitorilor permanenți, organizarea de schimburi prelungite sau unde este nevoie de două schimburi, duce la creșterea randamentului de folosire a mașinilor, la încadrarea lucrărilor în timpul optim de execuție.

Fără a avea pretenția că am epuizat toate problemele ridicate de analiza economică întocmită la sfîrșitul trimestrului întii, am căutat totuși să subliniem principalele realizări și deficiențe, pentru ca prin înlăturarea acestora din urmă rezultatele economice la sfîrșitul acestui an să fie cît mai bune.

Convorbire realizată de C. STĂNESCU

O PRIMĂ ANALIZĂ

(Urmare din pag. 1)

zarea către acestea a mijloacelor de producție. În județele Harghita, Maramureș și Mureș conducerile direcțiilor agricole nu s-au preocupat pînă acum de îndrumarea cooperativelor agricole în acest sens. În consecință, fermele din aceste județe sînt înființate numai cu numele, iar șefii de fermă nu sînt angajați în nici o acțiune de răspundere pentru realizarea sarcinilor de producție și economice. În organizarea multor ferme zootehnice nu a fost respectată o prevedere esențială: aceea de a li se repartiza terenurile necesare producerii furajelor de volum. În județe ca Alba, Bihor, Mehedinți, Neamț, Teleorman acestea au rămas în sarcina brigăzilor de cîmp, ceea ce creează greutăți în asigurarea furajelor pe măsura nevoilor fermei zootehnice.

Buna desfășurare a muncii depinde, în cea mai mare măsură, de competența celui ce o conduce, a șefului de fermă, dar și de modul în care își fac datoria ajutoarele acestuia. Se constată, însă, că unele conducători de cooperative nu au înțeles pe deplin importanța și rolul ajutorului de șef de fermă. Așa cum au fost date indicațiile, aceștia, (unul sau doi în fiecare fermă) trebuie să fie oameni cu multă experiență, recrutați din rândurile tehnicienilor sau, în lipsa lor, dintre brigadierii sau cooperatorii destoinici. Ceea ce este esențial, ei trebuie să aibă răspunderi precise. În unele ferme însă, cum sînt cele din județele Argeș, Brăila, Tulcea, Satu Mare, au fost încadrați, nejustificat, numeroși ajutoari de șefi de fermă. Munca lor se rezumă la executarea unor lucrări îgtimplătoare sau, pur și simplu, îi dublează pe șefii fermelor în atribuțiile lor directe. La fermele zootehnice de la cooperativele agricole de producție Beștepe, județul Tulcea, Rimnicelu și Unirea, județul Brăila sînt încadrați cîte trei ajutoari de șefi de fermă, dintre aceștia numai unul avînd sarcini concrete. La cooperativele agricole Căldăraru și Humele, județul Argeș, Foeni și Uziceni, județul Satu Mare ajutoarii șefilor de fermă, neavînd sarcini concrete, afirmă că se ocupă de mai multe probleme — urmărirea respectării programului de grajd, respectarea rațiilor furajare, supravegherea mulsului — care, de fapt, revin exclusiv șefului de fermă.

Nici asigurarea și permanentizarea brațelor de muncă necesare nu a preocupat conducerile unor cooperative agricole, cum sînt cele din Hărman și Bod,

județul Brașov, Greci, județul Tulcea etc. La C.A.P. Stîlpeni, Stolnici și Recea, județul Argeș, îngrijirea animalelor se face cu muncitori ocazionali. Consecința directă: în aceste ferme producția zilnică de lapte este de numai 1-2 litri la fiecare vacă furajată.

Măsurile indicate cu privire la normarea și retribuirea muncii constituie o pirghie deosebită pentru realizarea și depășirea producțiilor planificate, un mijloc important de cointerese a membrilor cooperatori. În sectorul creșterii animalelor a fost stabilit un sistem unic de normare și retribuire a muncii și anume aplicarea tarifului pe unitatea de produs. Acest sistem este bine folosit în fermele zootehnice ale cooperativelor agricole din județul Brăila. Există însă și ferme unde normarea și retribuirea muncii îngrijitorilor de animale se face fără atribuirea de norme convenționale pentru producția realizată, la C.A.P. Dănești, județul Harghita. Și mai grav este faptul constatînd într-un număr de ferme zootehnice din județele Caraș-Severin, Bihor și Argeș unde normarea și retribuirea îngrijitorilor de animale se face prin acordarea lunară de norme convenționale fixe. Asemenea practici, care nu țin seama de rezultatele muncii efectuate, frînează antrenarea membrilor cooperatori la activitatea fermei și nu îi cointeresează la rezultatele obținute.

O preocupare permanentă a șefilor de fermă trebuie să fie urmărirea periodică a rezultatelor activității economice și de producție. Numai așa ei pot cunoaște, în orice moment, nivelul de realizare a sarcinilor de plan stabilite fermei și pot acționa, corespunzător, pentru înlăturarea acelor cauze care mai frînează desfășurarea normală a procesului de producție. În majoritatea cazurilor însă, această practică nu a intrat încă în obișnuința șefilor de fermă care nu urmăresc modul cum se realizează cheltuielile bănești și materiale, care este consumul de norme etc.

Toate situațiile semnalate mai sus trebuie să se afle în atenția organelor agricole și, în mod deosebit, a șefilor de fermă, pentru ca în unitățile agricole cooperatiste în care ele se întîlnesc să fie urgent luate măsuri de înlăturare a deficiențelor. Aplicarea indicațiilor date în legătură cu organizarea și buna funcționare a fermelor condiționează rezultatele economice și de producție pe care acestea pot și trebuie să le obțină.

La G.A.P. Hălchiu, județul Brașov, încărcatul îngrășămintelor organice a fost mecanizat în întregime. O singură mașină înlocuiește cu succes muncă a peste 30 de oameni.

Foto: I. BRAGHES

SCRISORI CĂTRE REDACȚIE

● L-a luat vîntul...

Am primit o scrisoare adresată prin intermediul redacției conducerii Uzinelor Chimice din Valea Călugărească, din partea cooperativei agricole Itești, județul Bacău, pe care o publicăm:

„Tovarășe director,

În ziua de 6 aprilie 1970, ne-ați expediat 44 tone de superfosfat negranulat și neambalat în saci. La 9 aprilie am primit îngrășămintul în stația C.F.R. Itești. Cum în ziua respectivă a bătuț un vînt puternic vă închipuiți ce s-a întimplat la descărcarea și transportul superfosfatului, cît s-a pierdut, fiind luat de vînt. Era oare atît de greu ca acest prețios îngrășămint să fie ambalat?

Dar, după ce am adus superfosfatul am încercat firește, să-l încorporăm în sol. În acest scop am folosit M.I.C.-ul și mașina pentru administrat amendamente. Ingrășămintul nefiind granulat n-am putut să-l administrăm în cîmp, oricît osteneală ne-am dat.

Am întregat și alte unități. Ni s-a răspuns că și ele au intervenit deseori ca îngrășămintele chimice expediate să fie ambalate în saci din material plastic.

Nu cunoaștem cauzele care vă determină să nu țineți seama de aceste intervenții. S-ar putea să fie „obiective”, totuși vă rugăm să faceți comparație între „obiectivitatea” lor și... contravaloarea pierderilor pe care o suportăm noi, cooperativele agricole.

Îată de ce insistăm în mod deosebit ca pe viitor, cel puțin, să ne livrați superfosfatul sub formă granulat și ambalat în saci din material plastic, pentru ca astfel să nu mai fie luat de vînt.

Ing. Mihail MIHALAS
președinte
Dumitru ANGHEL
contabil șef
C.A.P. Itești-Bacău

OPINII

MANA VIȚEI DE VIE POATE FI PREVENITĂ

Conf. univ. Vasile JUNCU

membu de onoare al Academiei
de Științe Agricole și Silviculturii
Institutul agronomic Iași

Zonarea agriculturii a amplasat vița de vie pe terenuri în pantă și pe nisipuri, folosite în mod neeconomic pentru alte culturi. Socotite neproductive în trecut, părăsite sau rezervate pentru pășuni sterpe aceste terenuri sunt puse astăzi în valoare cu bune rezultate. Astfel, peste 70% din plantațiile de vii sunt situate pe versanți însoșiți unde se produc struguri de o calitate cu totul superioară. Cultura viței de vie în asemenea condiții comportă investiții însemnate pentru amenajarea terenului cu scopul de a feri viitoarele plantații de distrugere prin procesul de eroziune, și de a crea condiții favorabile de creștere și fructificare și a permite introducerea pe scară largă a mecanizării lucrărilor.

Creșterea importantă a suprafețelor de vii, înregistrată în ultimii ani nu a fost însă peste tot însoțită de sporirea producției corespunzător cu investițiile făcute. În unele stațiuni experimentale viticole, întreprinderi agricole de stat ca și cooperative agricole se obțin peste 10 000 kg de struguri la ha. În alte unități, însă, producțiile sunt mult mai scăzute și uneori, chiar, compromise în întregime, fără să fi intervenit calamități naturale.

Soarta recoltei este hotărâtă de un complex de factori și lucrări agrotehnice. În condițiile neglijării anumitor verigi ale acestui complex, buruienile, bolile și dăunătorii pot prăbuși la un moment dat, întreaga producție. În câteva zile, de pildă, mana poate distruge toate organele verzi ale viței de vie, iar strugurii rămași sunt depreciați și dau un vin de calitate inferioară. Pe lângă sustragerea hranei, buruienile contribuie în mare măsură la intensificarea atacului de mană. Se cunosc bine, de asemenea perspectivele sumbre pe care le au producția și longevitatea plantațiilor de vii atacate puternic de mană: butucii slăbesc an de an și cu timpul pier, creindu-se astfel goluri; diferențierea mugurilor de rod este anevoioasă, asimilația încetează, nu se mai depun substanțe de rezervă în lăstari, aceștia nu se mai maturează și pot foarte ușor degera peste iarnă, ceea ce duce la periclitarea rodului anului următor. Aceste plantații devin, astfel neeconomice.

Din cauza pagubelor pe care le produce mana, combaterea ei este o condiție fără de care cultivarea rentabilă a viței de vie nu este posibilă. Acțiunea de combatere cere nu numai sacrificii materiale și atenție din partea viticulturilor, ci și o anumită organizare, bazată pe studii și cercetări întreprinse în fiecare zonă viticolă.

Până când se vor găsi sau crea pe cale genetică soiuri de viță de vie rezistente la mană și în același timp valoroase, prin folosirea cărora s-ar înălțura pentru totdeauna cheltuielile cu tratamentele, lupta contra manei va putea fi dusă cu metode științifice numai cu ajutorul stațiunilor de avertizare. Din păcate însă, unitățile de producție nu manifestă totdeauna receptivitatea necesară față de recomandările primite.

Mana se combate preventiv. Momentul intervenției nu poate fi ales la întâmplare și nici subordonat altor lucrări din vie. Aceasta ar cauza prejudicii mari. Trebuie să nu uităm că tratamentul este eficient când se face în cursul perioadei de incubație a parazitului, limitată uneori la 4—5 zile, și cât mai aproape de momentul invaziei. Și pentru că acest moment este hotărât, din studiile făcute de noi, publicate și aplicate de peste 10 ani în producție, rezultă că atunci când ne amenință o invazie de mană, viile pot fi stropite cu succes, fără să dăuneze producției, chiar pe timpul înfloritului și pe vreme de ploaie.

În plină invazie, stropirile nu mai sînt eficiente și, deci, nu mai pot salva ce este atacat. Ar fi mult mai nimerit să se prevină catastrofa prin măsuri energice de mobilizare a forțelor de intervenție, decît să se mai ajungă la diferite anchete, imputări și sancțiuni fără a se putea recupera pagubele produse.

Stațiunile de avertizare sînt chemate să indice precis viticulturilor cînd trebuie să stropască pentru a avea rezultate bune, și cînd nu trebuie să stropască, pentru a nu irosi sulfatul de cupru și a face cheltuieli inutile.

Pe linia organizării științifice a muncii se pot stabili sisteme și metode care să ducă la sporirea randamentului muncii de combatere cu certitudinea unor producții mari și constante, realizate la prețuri cât mai reduse. Astăzi avem tractoare viticole cu seturile respective cu care se pot executa majoritatea lucrărilor agrotehnice în cele mai bune condiții și la timpul optim. Și, totuși, există ani cînd pierderile produse de mană sînt incommensurabile. Numai în anul trecut, datorită atacului de mană, în unele unități s-au obținut producții de struguri de ordinul sutelor de kilograme la ha. Dacă pierderile din cauza manei s-ar reduce numai la 20% din recoltă, valoarea lor s-ar ridica la miliarde de lei.

Desigur, nu ne propunem să dăm o soluție, care de altfel trebuie să preocupe Ministerul Agriculturii și Silviculturii. Urmărim să semnalăm însă și să subliniem că există carențe serioase în ceea ce privește organizarea acțiunilor de combatere a manei. Se impune deci, o intervenție energetică și urgentă în acest sens din partea organelor agricole centrale și locale. Stațiunile de avertizare ar trebui să-și extindă raza de activitate, iar specialiștii să primească cu mai multă încredere buletinele date de acestea, acționînd cu forțe corespunzătoare, la timpul și termenul indicat. Rezultatele finale, de pînd însă de conștiința profesională a specialiștilor. Consider de aceea de o deosebită importanță ca instituțiile de învățămînt să dea mai multă atenție atît pregătirii în acest domeniu, al viitorilor specialiști, cît și educării lor în spiritul dragostei de a aplica cunoștințele teoretice în producție.

Pregătiți la timp cu materiale, utilaje, aparate, mașini și forțe de muncă, pentru a putea înfrunta cu succes acest periculos dușman al viței de vie — mana — nu numai că se vor evita pierderi de miliarde de lei, ci se va realiza și chiar depăși planul de producție.

LA I.A.S. GĂEȘTI

VARZĂ TRUFANDA PE 10 HECTARE

Ajutat de tehnicianul Dumitru Dragnea, ing. Dumitru Popa de la I.A.S. Găești, cercetează starea de vegetație a culturii.

Avantajele multiple pe care le oferă practicarea culturilor timpurii de legume au făcut ca această metodă eficientă să se extindă într-un număr tot mai mare de unități, pe suprafețe sporite de la un an la altul.

La ferma nr. 7 din cadrul I.A.S. Găești, de pildă, protejată de tunele din folii de polietilenă și cultivată pe mai bine de 10 hectare, varza timpurie se află într-un stadiu de vegetație destul de avansat. Cîrînd ea va fi prezentă în standurile magazinelor, pe mesele consumatorilor. Așa cum ne re-

lata ing. Florian Muscalu, șeful fermei, sămînța de varză din soiul Dittmark a fost semănată în răsadniță între 20 și 25 ianuarie. O dată cu schimbarea frunzei, ea a fost repicată, iar în perioada 25 martie — 1 aprilie a fost plantată în cîmp. S-a întîrziat puțin din cauza excesului de umiditate. Paralel cu celelalte lucrări de pregătire a solului s-au făcut și fertilizări cu cîte 400 kg de superfosfat, 450 kg de azotat de amoniu și 200 kg de sare potasică la hect.

Investițiile suplimentare legate de amenajarea

tunelurilor au însumat 18 000—20 000 lei la hectar. În schimb, densitatea plantelor — circa 60 000 de plante la hectar — asigură o producție de 30—35 tone pe unitatea de suprafață, aproape dublă față de varza cultivată în mod obișnuit. Și, mai mult decît atît, comparativ cu varza obținută din culturi neprotejate, valorificarea verzei trufanda, cu 15—20 de zile mai devreme, asigură întreprinderii un venit suplimentar de 1,5—2 lei la fiecare kilogram.

L. ROȘCA

GRUPUL INDUSTRIAL DE PETROCHIMIE BORZEȘTI LIVREAZĂ LA CERERE URMĂTOARELE INSECTICIDE:

DENUMIREA

Detox 5
Detox 10

Duplitox 5+3

Heclotox 1,5

Heclotox 3

DĂUNĂTORII COMBĂTUȚI

gîndacul ovăzului, gîndacul din Colorado, gîndacul roșu al rapiței, molia și musca verzei, gîrgărița frunzelor de trifoi, gîrgărița lucernei, gîndacul ghebos, buha semănăturilor, ploșnițele cerealelor, rățișoara sfeclei, eudemisul viței de vie etc.

gîrgărița sfeclei de zahăr, rățișoarele porumbului și florlisoarelor, larvele cărăbușului de stepă, larvele cărăbușului de mai, buha semănăturilor.

ploșnițele cerealelor, gîndacul roșu al lucernei, gîndacul ovăzului, gîndacul ghebos, gîndacul negru al sfeclei, musca sfeclei, molia florlisoarelor, omida pășunilor, coropișnița, rățișoara porumbului, rățișoara sfeclei, viermele-sîrmă, viermele alb, cărăbușul cerealelor

rățișoara porumbului, rățișoara sfeclei, gîrgărița sfeclei, viermele-sîrmă, viermele alb, gîndacul ghebos

PRIN FOLOSIREA ACESTOR INSECTICIDE SE OBTIN IMPORTANTE CANTITĂȚI SUPPLEMENTARE DE PRODUSE AGRICOLE, DE CALITATE SUPERIOARĂ

FURAJELE

verigă de bază în realizarea Programului național privind dezvoltarea zootehniei

În programul național privind dezvoltarea zootehniei în următorii ani, asigurarea unei puternice baze furajere, corelate cu producția și starea fiziologică a animalelor, se evidențiază ca una dintre cele mai importante măsuri. Disponind de condiții prielnice de climă și sol, IAS Bădălan acordă o atenție deosebită producerii furajelor necesare atât pentru asigurarea nevoilor proprii, cât și pentru valorificarea lor în afara unității.

Pe lângă celelalte plante de cultură, cum sînt porumbul, floarea-soarelui, soia, ovăzul și orzul, la IAS Bădălan lucerna găsește condiții deosebit de favorabile. La baza optimizării factorilor de vegetație pentru cultura lucernei stă, în primul rînd, natura solurilor din unitatea noastră, soluri care nu de mult, prin îndiguire și desecare, au fost scoase de sub apele lacului Brateș. În cadrul suprafeței de 3 550 ha ocupate cu furaje, lucerna a fost extinsă pe 3 419 ha, ceea ce reprezintă 96,3 la sută din suprafața cultivată cu furaje și 35,3 la sută din suprafața totală de teren arabil a unității noastre.

În I.A.S. Bădălan, prima lucernieră — 50 ha — a fost însemnată în anul 1966. Ulterior, în întreprinderea noastră s-a construit o stație modernă, de mare productivitate, pentru deshidratarea și granulara lucernei, fapt care a determinat extinderea considerabilă a acestei culturi.

Aplicarea corectă a măsurilor agrotehnice corespunzătoare legate de înființarea lucernierelor, a impus efectuarea unui studiu agro-pedologic aprofundat pentru identificarea și stabilirea solurilor ce urmasă fie însemnate, precum și pentru determinarea conținutului în N.P.K. Lucrările agricole de bază s-au executat în toamnă, după recoltarea porumbului, cînd s-au administrat și îngrășămintele chimice de bază (fosfatice — cîte 600 kg/ha și sare potasică — 300 kg/ha). După o arătură adîncă, la 29—31 cm, urmată de grapa stelată, s-a trecut la nivelarea suprafețelor, lucrare care s-a executat cu bune rezultate cu nivelatoarele N.T.—2, 8.

În primăvară, timpuriu, s-au mai administrat cîte 300 kg. de azot de amoniu la ha. În cadrul lucrărilor aplicate în continuare, prin discuitul executat concomitent cu grăpatul, am urmărit o bună mărunțire a solului în stratul superficial de încorporare a seminței. Zilnic, sămînța care urma să fie încorporată în sol a fost tratată cu azotobacterin (cîte 2 doze la ha) și o doză de nitragin.

Am reușit ca sămînța să-l efectuăm în bune condițiuni cu sămînțorile de cereale S.U.—29 cu unele modificări de adaptare.

La proba sămînțorii s-a avut în vedere verificarea cantității de sămînță pentru fiecare tub în parte.

Sămînțorile s-au folosit cuplate, cîte două în agregat, urmate de tăvălugi ușori de lemn, pentru a pune sămînța în contact cu solul și de grapa de mărăcină pentru a evita formarea crustei.

Respectarea unei adîncimi de sămînat cît mai uniforme prin fixarea limitatoarelor de adîncime la 2—3 cm, a făcut posibilă o răsărire corespunzătoare. În primul an de cultură,

1967, pe întreaga suprafață de lucernă, ca lucrări de întreținere s-a aplicat mai întîi o coasă de curățire a buruienilor pentru a favoriza buna dezvoltare a plantelor tinere.

Prin aplicarea unei tehnologii diferențiate, pe baza experienței dobîndite în anii din urmă, ca toate condițiile de secetă existente în primăvara anului 1968, am reușit să obținem rezultate bune în însemnarea și răsărirea lucernei.

În primăvara anului 1968 stația de deshidratat și granulat furaje verzi a intrat în funcțiune cu o linie tehnologică, iar în 1969 cu întreaga sa capacitate de prelucrare a circa 90 000 tone de masă verde anual.

În anul 1969, producția de furaje a fost asigurată

lui în principii nutritivi. Nu este de loc ușor ca de pe suprafețe întinse ce depășesc 1 000 ha să se organizeze producerea finului de lucernă, să se asigure o producție mare și de bună calitate.

Pentru obținerea finului de calitate superioară, începutul recoltării fiecărei coase a fost determinat de apariția primilor boboci, cosirea executîndu-se cu cositori mecanice CP 2,1 și CPS 2,1. Lăsată crudă în brazdă, pentru zvîntare, una-două zile, în funcție de numărul orelor cu soare plin, de gradul de nebulozitate și umiditatea aerului, lucerna a fost strînsă apoi cu ajutorul greblelor mecanice rotative tip paianjen și lăsată 1—2 zile pînă cînd umiditatea s-a

apropiat de 20—21 la sută. Balotarea s-a executat cu ajutorul preselor mecanice de tip PMT 5 și PPF—Dobrogea.

Din constatările făcute în anii din urmă, am ajuns la concluzia că legatul strîns al baloților are ca rezultat menținerea umidității existente în momentul balotării și, ca urmare, alterarea parțială în timpul depozitării și păstrării. Pentru evitarea acestui inconvenient, dispozitivul de legare al preselor a fost în așa fel reglat încît să permită uscarea acestora în cîmp pînă la transport, ajungînd ca umiditatea să coboare pînă la 17—18 la sută. Baloții, în timpul operațiunii de balotat, au fost adunați cu ajutorul cărucioarelor confecționate în unitatea noastră și scoși la marginea solurilor unde a continuat procesul de uscare.

Transportul și clăditul în șire a baloților s-a efectuat după 3—4 zile, în funcție de starea vremii.

O importanță deosebită am acordat modulului de clădire a șirelor de lucernă, proiectate cu o lățime de pînă la 6 m. la bază și o lungime de 30—35 m. Șirele astfel realizate aveau secțiunea transversală apropiată de forma unui triunghi isoscel. Așezarea baloților la baza șirei s-a făcut lăsînd la locurile de

îmbinare un spațiu de 3—5 cm între baloți.

În cadrul termelor producătoare de lucernă s-a urmărit permanentă creșterea producției de masă verde și consolidarea lucernierelor tinere. Acolo unde s-a constatat că, din cauza secetel, în primul an de însemnare nu s-a putut realiza o densitate de cel puțin 500 plante la m. p. În anul următor s-a luat măsura de supraînsemnare a solurilor în cauză. De asemenea, pe anumite suprafețe care prezentau puncte depresionare, în primăvară s-a executat evacuarea apei. În locurile unde solele se mărginesc cu canalele sistemului de desecare s-a efectuat curățirea de vegetația lemnoasă care crește sporadic și împiedică buna desfășurare a lucrărilor de recoltare.

Condițiile climatice mult mai favorabile față de anii din urmă, au făcut ca stadiul de creștere al lucernei să fie mult mai avansat, ceea ce ne va permite ca în ultima decadă a lunii aprilie să începem recoltarea lucernei. Prin folosirea metodei de recoltare în bandă continuă vom mări perioada de exploatare a lucernierii pînă realiza pînă la cinci coase.

Pe baza planului de recoltare, coasa I se va efectua pînă la 15 mai, pe o suprafață de 1 502 ha, cu o viteză zilnică de 50 ha pe zi. Se va lucra cu 6 Customuri, ceea ce înseamnă realizarea zilnică a producției de 540 t masă verde necesară stației de uscare. Pentru asigurarea finului, pe suprafața de 1 854 ha vor lucra timp de 12 zile 21 cositori, 9 greble, 26 prese de balotat și 150 autocamioane, mobilizîndu-se toate forțele în vederea eliberării cît mai rapide a terenului, dînd posibilitatea dezvoltării lucernei pentru coasa a II-a. În prezent, toate utilajele destinate recoltării lucernei sînt reparate și repartizate pe ferme, gata de lucru.

Potrivit planului de dezvoltare, întreprinderea noastră va fi dotată cu încă două stații de deshidratare a lucernei. Pentru aceasta, suprafața ocupată cu lucernă va crește pînă în 1975 la peste 6 000 ha. Extinderea în cultură a unor soluri mai valoroase, generalizarea, în continuare, a tehnologiilor moderne privind însemnarea, întreținerea și exploatarea lucernei sînt tot atîtea surse pentru obținerea unor recolte sporite de la an la an. În 1972 vom construi și un complex de 2 500 de vaci cu lapte prin intermediul căruia vom valorifica și mai eficient lucerna, transformînd-o în cantități sporite de lapte și carne.

Ing. Vasile POPA
directorul
I.A.S. Bădălan,
județul Galați

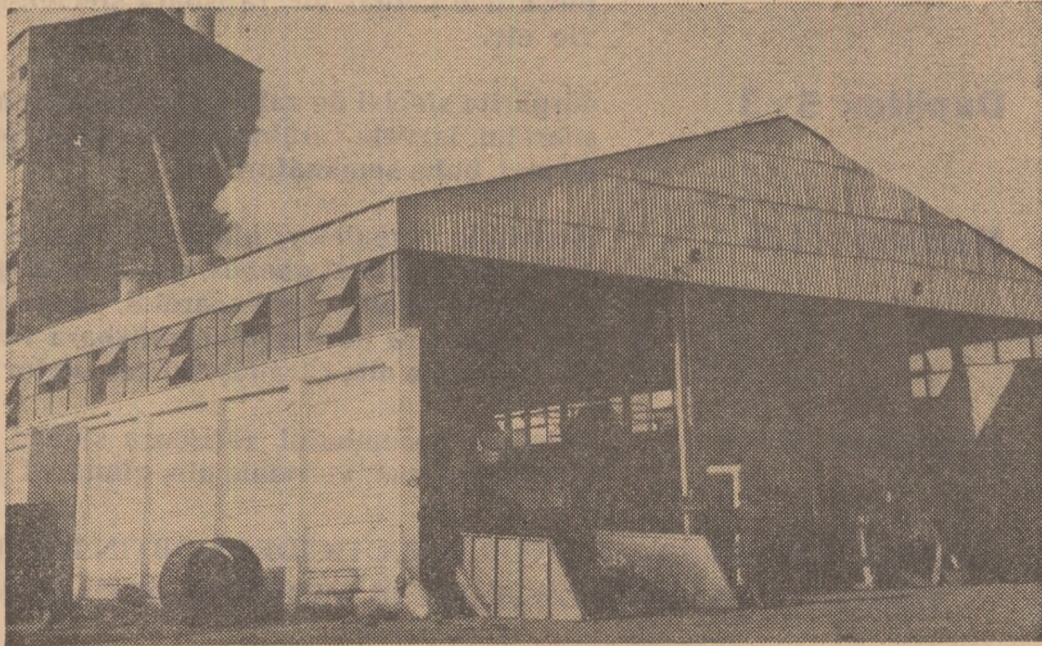
DIN EXPERIENȚA I. A. S. BĂDĂLAN ÎN CULTIVAREA LUCERNEI

de fermele 3, 4, 8 și 10, care au totalizat o suprafață de 3 419 ha de lucernă cultivată în sistem neirigat.

Producția medie obținută în anul 1969 din 4 coase a fost de 90 893 kg de lucernă masă verde la hectar, în condiții de neirigare. Cantitatea de masă verde obținută nu s-a putut însă prelucra în întregime, datorită, pe de o parte, timpului nefavorabil care mai bine de 30 de zile a fost ploios, cît și lipsei unor piese pe care am fost nevoiți să le adaptăm sau să le confecționăm pe plan local.

În perioadele critice cînd lucerna depășea faza optimă de recoltare am luat hotărîrea să o insilozam, asigurînd astfel un stoc tampon care să permită continuitatea procesului de fabricație și în lunile octombrie-noiembrie. Tot în asemenea perioade de vîrf, o parte din masa verde a fost transformată în fin.

Dacă producerea lucernei pentru masă verde destinată deshidratării și granularii nu comportă mari riscuri la recoltare și transport, nu același lucru se poate spune despre transformarea masei verde în fin. De aceea, se impune luarea unor măsuri energice, menite să ducă la obținerea unui fin de calitate superioară cu menținerea integrală a conținutu-

Una din linile fabricii de brichetat lucernă, din cadrul I.A.S. Bădălan, județul Galați

AGENDĂ VETERINARĂ

Mycoplasmoza la porcine

În ultimii ani se acordă o atenție tot mai mare unor organisme de tipul agenților vii, cunoscuți sub numele de Mycoplasme — P.P.L.O. (prescurtare pentru „pleuropneumonia-like organisms“). Aceste microorganisme sînt implicate în multe boli, la diferite specii de păsări și mamifere și chiar la om.

Ca mărime, mycoplasmele se situează între bacterii și virusuri; ele sînt rezistente la multe din antibioticele utilizate în mod curent. Nu supraviețuiesc prea mult în afara organismului gazdă și nici nu conferă o stare de imunitate durabilă la animalele îmbolnăvite. Pot fi identificate, nu atît prin mijloace optice sau electronice, cît prin reacții imunologice, iar izolarea lor, de la animale, se face prin anumite tehnici și medii speciale de laborator.

Mycoplasmele au căpătat o importanță deosebită în crescătoriile de porci, datorită faptului că pot provoca anumite boli ca: pneumonii, poliserozite, artrite și chirimetrie. Un rol deosebit se pare că au în etiologia pneumoniei enzootice și rinitei atrofice, boli frecvent întâlnite în țara noastră, la porci. De obicei aceste microorganisme se găsesc în cavitatea nazală sau în pulmonul porcilor aparent sănătoși, sau bolnavi și se crede că provoacă turburări numai cînd pătrund în curentul circulator și ajung în țesuturile de preferat. Infecția purcelor se realizează de la scroafele purtătoare de mycoplasme.

Bolile produse de mycoplasme, deși se caracterizează printr-o morbiditate mare și mortalitate redusă, produc însemnate pagube prin ne-realizarea sporului în greutate și existența unui mare număr de purcei necoanomici.

Principalele specii de mycoplasme care produc îmbolnăviri la porci sînt:

Mycoplasma hyorhinis (hyo-pore, rhinus-nas) provoacă poliserozite și artrite acute la purceii în vîrstă de pînă la 10 săptămîni. Boala se manifestă prin febră, lipsa sau scăderea poftei de mîncare, vomituri, dispnee, pâr zburlit, lipsa de vioiciune, mers dificil, dureri în stabulație, apariția artritei la una sau mai multe articulații (genunchi, grașet, gleznă etc.). După circa 4 săptămîni de la infecție porcii bolnavi încep să se vindece, însă ritmul lor de creștere continuă să rămîină înecetînit.

Mycoplasma granularum determină, la porcii adulți, artrite cronice și, deosebi, la articulația grașetului. Lichidul articular devine galben-brun și poate conține flacoane de fibrină.

Mycoplasma hyopneumoniae sau *Mycoplasma suispleumoniae* este prezentă și s-a izolat în cazuri cronice de pneumonie, boala ce apare, de obicei, la purceii în vîrstă de la 3 la 10 săptămîni. Boala se caracterizează prin dispnee accentuată și accese de tuse, deosebi dimineața cînd animalele ies la mîncare sau cînd sînt forțate să fugă. Tusea poate dura 1—3 săptămîni sau toată viața porcului. Cu toate că porcii își păstrează pofta de mîncare și par normali, adeseori se observă o stagnare în creștere.

Mycoplasma hyogenitalium, provoacă adesea la scroafe metrite, mastite, însoțite de pierderi grave printru purceii sugari.

Diagnosticul bolilor produse de mycoplasme la porc se bazează pe date epizootologice, clinice și modificări anatomice. Prezența mycoplasmelor într-un efectiv de porci se precizează, în mod sigur, prin metode de laborator (izolarea germenului și reacții serologice).

În cazul infecțiilor cu mycoplasme trebuie făcut întotdeauna un diagnostic diferențial față de boala lui Glässer, anemia purcelor, boala edemului, diplostreptococii, rujeț, infecții parazitare etc.

Prevenirea și combaterea mycoplasmozei la porc se poate realiza prin dezinfecția grajdurilor și a scroafelor de reproducție, care sînt purtătoare de mycoplasme, ca și prin aplicarea unor antibiotice cu spectrul larg sub formă de aerosoli sau pulverizări-intranazal la purceii, în primele 14 zile de viață. Aceste măsuri, însoțite de îmbunătățirea condițiilor de zo igienă și alimentație, contribuie în mare măsură la micșorarea sau evitarea pierderilor. Totuși, lanțul infecției în mycoplasmoză poate fi întrerupt sigur numai prin creșterea de purcei liberi de germeni cu care se pot crea efective indemne.

Dr. Teodor BUGEAC

O populație de găini cu însușiri productive superioare

● 268 de ouă de la fiecare găină furajată în 365 de zile și 315 ouă în 449 zile ● Producție record : 338 de ouă în 365 de zile și 397 ouă în 449 zile.

Așa cum a indicat tovarășul Nicolae Ceaușescu cu ocazia vizitei făcute la I.A.S. „Avicola” — Crevedia, pentru obținerea unor indici tehnico-economici superiori, cercetării științifice în domeniul creșterii păsărilor îi revin sarcini deosebit de importante.

În vederea obținerii unor rezultate bune în creșterea industrială a păsărilor este necesar ca, pe cât posibil, materialul de reproducție de bază (bunicii) să fie constituit din linii selecționate în condiții specifice țării noastre. Pentru aceasta, pe lângă liniile importate folosite cât mai intens, se face tot mai evident simțită nevoia creșterii unor linii noi, proprii, autohtone. În această direcție, la Complexul avicol de hibridări experimentale și selecție de la Săftica este în plină desfășurare un amplu program de selecție și testare a unor linii importante, în scopul producerii unui hibrid autohton la rasa de găini Leghorn.

Concomitent cu programul de selecție și testare aplicat liniilor importate, s-a trecut la constituirea unei populații proprii de control. Este vorba de o populație sintetică — prima populație de acest gen din țară — în care s-a acumulat întregul genofond a 12 linii diferite din rasa Leghorn, importate în anul 1965. Inițial, între cele 12 linii au fost efectuate încrucișări complexe obținându-se 132 combinații de hibridi simpli. La rindul lor, acești hibridi simpli au fost încrucișați după anumite scheme obținându-se 72 combinații diferite de hibridi dubli. Procesul de reproducție pe bază de încrucișări a fost continuat astfel că, în prezent, fiecare găină este, de fapt, un hibrid complex rezultat din 8 linii diferite.

Metodele de reproducție ale populației la care ne referim vor urmări, în continuare, uniformizarea materialului și evitarea consangvinizării lui, menținând

constant aportul genetic cu care fiecare linie a contribuit inițial la formarea ei. Această populație însumează 600—700 de găini, adăpostite într-o hală de selecție, separată.

Producția realizată pe găină furajată într-un an de control a fost de 268 de ouă. Raportind producția totală de ouă realizată la efectivul de puici introduse în hala de găini s-a obținut o medie de 250 ouă. Analizând producțiile individuale s-a constatat că în 365 zile de control 13% din efectiv a produs peste 300 ouă, producția record fiind de 338 ouă.

Consumul specific pentru obținerea unui ou a fost de 194 gr de nutrețuri combinate.

La această generație s-a manifestat în mod evident fenomenul de heterozis, ceea ce a avut drept urmare mărirea vitalității și sporirea producției.

Intr-un an complet de control, indicele de vitalitate a fost de 93%, majoritatea ieșirilor din efectiv — înregistrate deosebi în ultima perioadă de control — fiind sacrificări de necesitate, cauzate de diferite accidente și în special de canibalism. Deoarece la sfârșitul anului de control, acest efectiv avea un procent bun de ouat, s-a continuat controlul pînă la 449 zile (vîrsta de 617 zile). La această dată, producția obținută pe găină furajată a fost de 315 ouă, cu un consum de 202 gr furaj per ou, iar producția realizată pe găină introdusă în control a fost de 288 ouă.

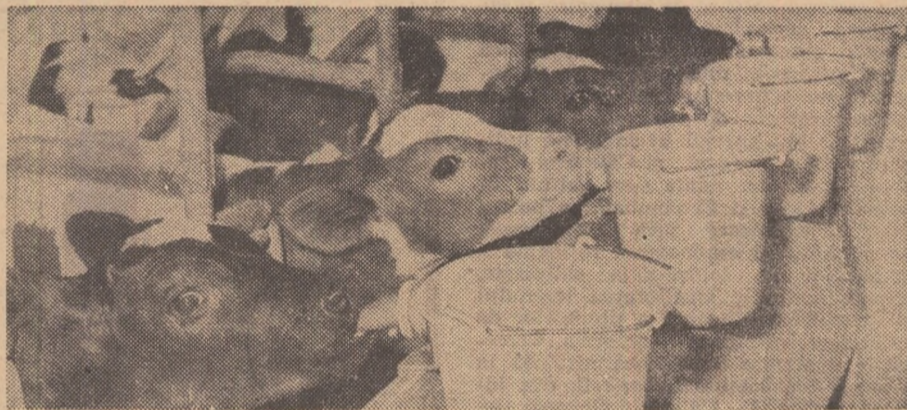
Producția-record înregistrată după această perioadă a fost de 397 ouă, 36% din efectiv realizînd, în medie, peste 320 de ouă.

Scopul formării acestei populații este acela de a constitui lotul martor neselectat pentru stabilirea progreselor ce se vor realiza la liniile incluse în programele speciale de selecție, programe datorate în exclusivitate selecției.

Pe de altă parte, există perspectiva ca actuala populație de control, în curs de formare — care dovedește calități productive superioare — să fie exploatăată ca atare sau folosită într-o schemă de hibridare, constituind astfel prima linie proprie creată în cadrul complexului. Totodată, această populație va constitui sursa principală de creare de noi linii în cadrul rasei Leghorn.

Producțiile superioare realizate dovedesc potențialul productiv superior al liniilor de păsări folosite în mod corespunzător în încrucișări și crescute în condiții corespunzătoare de întreținere și hrănire.

Dr. Mihai PANAIT
I.C.Z. — Săftica

„Ora mesei” la I.A.S. Copăceni, județul Ifov.

Putem obține mai mult lapte în fermele de vaci prin aplicarea celor mai adecvate metode de muls fără să investim pentru aceasta nici un ban în plus? Este o întrebare căreia încercăm să-i dăm un răspuns.

Pe lângă îmbunătățirea efectivului de vaci și îmbunătățirea hrănirii și îngrijirii lor, factorii fundamentali în sporirea producției de lapte, una din măsurile de mare importanță constă în practicarea gimnasticii funcționale a ugerului și, în principal, a mulsului rațional și a masajului ugerului.

Cercetările și observațiile practice confirmă importanța deosebită pe care o are mulgerea rațională în sporirea cantității de lapte, a procentului de grăsime și a substanțelor proteice, fapt pentru care este considerat, pe bună dreptate, ca una din rezervele interne cele mai importante în ridicarea producției de lapte.

Intrucît mulsul reprezintă, de fapt, gimnastica funcțională a ugerului, el trebuie executat metodic, rapid, energic și asociat cu masajul ugerului. Aplicarea corectă a masajului, mai ales la vacile tinere aflate în creștere, duce la o bună dezvoltare a ugerului.

În cazul cînd intervalul dintre mulsori este prea mare laptele umple cisternele și canalele galactofore. Umplerea cisternei determină o presiune asupra alveolei, presiune care face să înceteze activitatea secretorie a glandei mamare. Cînd se depășește intervalul dintre mulsori vaca dă o cantitate mai mică de lapte, care va conține un procent mai mic de grăsime. Tocmai datorită

acestui fapt, sarcina principală a mulgătorului este de a mulge vacile la timpul fixat prin program. Înainte de începerea mulsului propriu-zis, mulgătorul trebuie să facă o pregătire a ugerului: spălarea, ștergerea și executarea unui ușor masaj. Spălatul ugerului, care este considerat ca un excitant puternic în declanșarea reflexului de evacuare a laptelui se face cu apă caldută, astfel încît

plin efectul secreției ocitocinei, mulgătorul are datoria să înceapă mulsul imediat după ce a terminat pregătirea ugerului.

Stabilirea numărului de mulsori se face de către inginerul zootehnist, medicul veterinar sau brigadier, în baza observațiilor directe ale mulgătorului. În cazul mulsorilor prea dese ugerul nu apucă să se umple nici măcar jumătate cu lapte, vaca se

ceasta pentru a favoriza dezvoltarea mai activă a ugerului și a țesutului glandular.

Pentru a îmbina armonios elementele fiziologice cu cele economice, munca de selecție trebuie orientată și spre mărirea volumului ugerului, calităților lui, a aptitudinilor pentru mulsul mecanic. Aceasta va permite obținerea unor producții ridicate de lapte prin efectuarea unui număr redus de mulsori, fapt care contribuie atît la reducerea consumului de muncă pe litrul de lapte cît și la ieftinirea prețului de cost al laptelui. Comportarea mulgătorului față de animale joacă, de asemenea, un rol important în obținerea unor cantități mari de lapte. Nu trebuie să uităm că dacă pentru a forma și dirija dezvoltarea ugerului unei vaci sînt necesari ani întregi de muncă, pentru a-l strica sînt suficiente cîteva zile.

Aplicînd consecvent cele cîteva recomandări prezentate mai sus, fiecare mulgător poate să-și aducă o contribuție directă la sporirea producției de lapte din unitate fără cheltuieli suplimentare. Pentru obținerea, în anii care urmează, a unei cantități de lapte de 2,5 ori mai mare față de cea înregistrată în prezent — așa cum se precizează în Programul național privind dezvoltarea zootehniciei — pe lângă alte măsuri, practicarea mulsului rațional se evidențiază ca factor hotărîtor în sporirea producțiilor medii realizate de la fiecare animal.

Dr. Dumitru PETCU
Stațiunea experimentală
Valul Traian-Constanța
Nicolae BONARU
tehnician

CUVÎNTUL SPECIALISTULUI

Cum influențează mulsul rațional sporirea producției de lapte

acesta devine turgescent, arborizația venoasă devine mai evidentă și sfîrcurile se umplu cu lapte.

După terminarea celor două operații, spălat și șters, urmează masajul ugerului. El constituie un stimulent nervos care determină o excitație indirectă a lobului posterior al hipofizei, sub influența căruia se pune în libertate în circuitul sanguin ocitocina. Acest hormon determină mulsul complet și obținerea unei cantități mai mari de lapte, cu un procent ridicat de grăsime.

Pentru a valorifica din

mulge greu, se produc reflexe inhibitoare, iar mulgătorii obosesc fără rost pierzînd timpul de lucru fără să obțină cantități mari de lapte. Numărul mulsorilor depinde de capacitatea cisternei de a înmagazina o cantitate mare de lapte, de procesele secretorii, de productivitatea animalului și dinamica umplerii cisternei în perioadele dintre mulsori, de lactație, vîrstă. Primiparele, la fel ca și vacile care au făt de curînd, vor fi mulse de trei ori pe zi; ulterior, numărul de mulsori se reduce la două pe zi, a-

COLȚUL APICULTORULUI

SĂ RECOLTĂM MAI MULT POLEN

Polenul constituie una din sursele elementare de hrană pentru albine, principalul aliment proteic pentru puiet, precum și un aliment concentrat valoros pentru om. Pentru prășirea unui kg de albine este necesar de 1,5 kg polen, consumul anual de păstură (polen prelucrat) al unei familii de albine de putere mijlocie ridicîndu-se la circa 20—25 kg. O albină poate aduce într-un zbor 12—15 mg de polen, adică o zecime din greutatea ei corporală. Practic, s-a demonstrat că de la o familie de albine se pot obține, într-un sezon activ, 1—2 kg de polen, fără ca prin aceasta să se diminueze producția de miere și ceară.

Urișele rezerve existente în țara noastră pot constitui un mijloc singur de creștere a producției de polen și o sursă importantă de sporire a veniturilor apicultorilor. Dispunem de o bogată floră nectariferă și poleniferă care asigură familiilor de albine o bună dezvoltare, începînd de la apariția primului polen pînă în luna iunie. După această dată, în majoritatea regiunilor culesul polenului scade determinînd și reducerea puicului. De aceea, se recomandă ca în sezonul bogat să se asigure o bună aprovizionare cu polenul necesar, folosindu-l la timpul oportun în stupină, în gospodăria proprie, sau valorificîndu-l prin filialele Asociației crescătorilor de albine. Prin valorificarea unui kg de polen, la preț de achiziție, se realizează un venit care echivalează cu circa 4—5 kg de miere.

Stringerea unor cantități mai mari de polen recoltat de albine se poate face cu ajutorul colectoarelor.

Polenul recoltat de albine constituie pentru om o hrană concentrată, cu un conținut bogat în proteine, grăsimi, vitamine și săruri minerale. Proteinele existente în polen sînt constituenții de bază ai vieții.

Polenul este ușor asimilat de organism și se poate folosi singur sau amestecat cu miere de albine. Datorită acestor calități, polenul își găsește o largă întrebuintare ca aliment concentrat, dietetic și fortifiant, indicat în afecțiunile care determină carențe proteice și vitaminice, în maladii hepatice, cu rezultate excepționale în stări de oboseală, surmenaj, stări de nevroză, sarcini etc.

În general, se poate afirma că folosirea polenului în alimentația omului nu are contraindicații pînă la doza indicată de 15—25 g. El poate fi consumat în stare naturală. Totuși, intrucît unele sorturi de polen au un gust amărui, este indicată consumarea sub formă de pastă, în amestec cu miere, zahăr, glucoză, lapte, cacao, lăptișor de matcă, apă etc. Pentru prepararea pastei de polen cu miere, într-un vas emailat se pun 250 g de miere lichidă și se adaugă 50 g de polen, care se amestecă bine cu o spatulă sau cu ajutorul unei mașini de bătut frișcă. Din amestecul realizat se consumă zilnic 2—3 lingurițe, între mese.

Polenul poate fi folosit și sub formă lichidă. Pentru aceasta se dizolvă 180 g de miere în 800 g de apă, se adaugă 50 g de polen proaspăt recoltat, se agită bine și se lasă într-o cameră la o temperatură de 20° C. În cîteva zile se produce fermentarea. Începînd din ziua a 3-a băutura poate fi consumată, după o prealabilă omogenizare. Se poate consuma 150—200 g la mesele principale. O valorificare superioară a polenului se face de către Combinatul avicol. „Băneasa” al Asociației crescătorilor de albine, care achiziționează polenul, la prețuri avantajoase, prin cercurile apicole și filialele județene. Aci ploncul este prelucrat și folosit în producerea biostimulatorilor apicoli, precum și a unei game largi de produse alimentare concentrate, produse farmaceutice și cosmetice ca: polen granule, pastă de miere cu polen, polenapin, polenovital, dermapin, tenapin etc., produse apreciate de consumatorii din țară și solicitate din ce în ce mai mult la export datorită compoziției și calității lor.

Ing. Traian VOLCINSCHI
directorul Combinatului
apicol Băneasa

PROGRAMUL NAȚIONAL DE ÎMBUNĂȚĂȚIRI FUNCiare — ÎN ATENȚIA SPECIALIȘTILOR

Valorificarea rațională a terenurilor de luncă

Datele statistice arată că în România se găsesc peste 2 milioane ha de soluri aluviale, reprezentând aproape 15% din suprafața agricolă a țării.

În programul național de îmbunătățiri funciare și hidroameliorații, adoptat de recenta plenară a C.C. al P.C.R. se prevăd, în perioada 1971—1975 și în perspectivă, noi lucrări de îndiguiri și desecări pe o suprafață de 500 000 ha.

În legătură cu aceste lucrări și, în final, cu valorificarea superioară a solurilor de luncă se ridică unele probleme complexe și destul de dificile.

Cercetările efectuate în ultimii ani au încercat să elucideze unele din problemele pe care le ridică aceste soluri. O atenție deosebită s-a acordat studierii proceselor de formare a solurilor aluviale și clasificării lor. Cercetările au arătat că alături de procesele pedogenetice caracteristice celorlalte soluri, în formarea celor aluviale un rol important îl au procesele de aluvionare, maturație fizică a aluviunilor și acumulare a humusului.

Pe baza criteriilor astfel stabilite s-a făcut o caracterizare agropedologică și pedoameliorativă a solurilor aluviale din partea de sud a țării, incluzând Lunca Dunării. Aceste studii au dus la stabilirea principalilor factori care determină fertilitatea solurilor de luncă și a celor care permit efectuarea prognozei asupra evoluției lor în viitor, sub influența intervenției omului prin măsuri culturale și de îmbunătățiri funciare. A rezultat astfel în mod evident, că productivitatea solurilor aluviale nu depinde numai de capacitatea lor de aprovizionare cu substanțe nutritive, ci mai ales de modul în care acestea devin accesibile plantelor în funcție de însușirile fizice și hidrice ale solului, determinate de natura aluviunilor, de situația solului pe formele de relief, respectiv de drenajul lui natural sau de cel realizat prin desecare.

Cercetările efectuate în Insula Mică a Brăilei, cu porumb cultivat pe soluri aluviale în regim natural de inundabilitate, având texturi foarte variate și fiind diferit aprovizionate cu substanțe nutritive, au arătat că valorificarea substanțelor nutritive din sol s-a făcut foarte diferit în funcție de textură și condițiile de drenaj, respectiv de relațiile solului cu apa și aerul. Astfel pe soluri — cu textură nisipoasă, slab aprovizionate cu substanțe nutritive, dar având un regim hidric adecvat, producțiile de porumb au fost maxime, în timp ce pe soluri cu textură mijlocie sau fină, bine sau foarte bine aprovizionate cu substanțe nutritive, producțiile au fost mici sau mediocre, dacă regimul hidric al solului nu a fost favorabil.

Regimul hidric al solurilor aluviale reprezintă astfel unul din factorii importanți, care trebuie reglați în vederea valorificării raționale a acestor soluri. Principalul factor hidric, care limitează fertilitatea acestor soluri este inundația. Îndiguirea este considerată drept remediu principal; cercetările efectuate însă în ultimii ani au arătat că îndiguirea luncilor ridică probleme deosebit de complexe. După lucrarea respectivă regimul hidric, salin și nutritiv al solurilor aluviale se schimbă mult, de cele mai multe ori în sens nefavorabil pentru fertilitatea solurilor. Astfel, observațiile făcute au arătat că îndiguirea

singură nu rezolvă integral regularizarea regimului hidric al solurilor aluviale. Suspendarea inundației, prin îndiguire determină diferențierea mai multor zone de influență a apelor riuului sau fluviului, a scurgerilor de pe terasă și o anumită dinamică a nivelului apelor freatice în diferitele sectoare ale luncii îndiguite, care se reflectă în mod diferențiat în regimul hidric al solurilor.

Îndiguirea modifică, de asemenea, în esențial regimul salin al solurilor aluviale. Suspendarea inundațiilor periodice, modificarea regimului apelor freatice și a celui hidric al solurilor, în sensul intensificării exudației și a predominării curentului ascendent al apei pe profil, fac ca solurile care anterior îndiguirii erau supuse unui regim de desalinizare sau de salinizare sezonier, reversibil să capete, în majoritatea cazurilor, un regim de salinizare progresivă, ireversibilă. Aceste procese capătă aspecte foarte diferite de la o incintă la alta, formele cele mai active având loc în condițiile introducerii unei irigații neraționale, fără să se ia măsurile corespunzătoare de prevenire a salinizării secundare a solului. Cauzele acestor procese, mecanismele specifice de salinizare în diferite condiții de teren și amenajare, precum și metodele corespunzătoare de prevenire au fost cercetate în special în incintele îndiguite Luci-Giurgeni și Călmățui-Gropni. Rezultate bune s-au obținut în aceste incinte și în combaterea proceselor de salinizare prin amplasarea, amenajarea și exploatarea rațională a orezăriilor pe soluri deja salinizate, ceea ce permite ameliorarea terenului și prevenirea eficientă a proceselor de salinizare secundară a acestuia. Cercetările efectuate în această privință la Centrul experimental Berlești, din incinta îndiguită Călmățui-Gropni, au arătat că prin aplicarea drenajului, spălărilor, a unei irigații și agrotehnici raționale, solul s-a ameliorat în decurs de 4 ani în așa măsură încât după orez s-au putut cultiva principalele plante agricole: grâul, porumbul, fasolea, sfecla etc., obținându-se, fără irigație, producții comparabile celor realizate pe soluri normale, irigate. Cercetându-se dinamica procesului de desalinizare a solului, de demineralizare a apelor freatice și reacția la salinitate a plantelor agricole s-a stabilit tehnologia ameliorării solurilor saline și alcalice sub cultura orezului și a plantelor de asolament. Introducerea în producție a acestei tehnologii a dat rezultate bune și a avut o eficiență economică ridicată, ceea ce a permis extinderea lor într-un bazin orizic pe sărături, care în prezent ocupă peste 6.500 ha, iar în perspectiva apropiată va depăși 12.000 ha, asigurând 40% din producția de orez necesară (pe țară) și o doză furajeră puternică.

Un rol deosebit în valorificarea solurilor aluviale îl joacă regularizarea regimului nutritiv al acestora. Fertilitatea ridicată a solurilor aluviale în condiții naturale de inundabilitate se datorește nu numai regimului hidric și salin favorabil ci și aportului periodic de mil fertilizant care se caracterizează printr-o mare bogăție în substanțe nutritive asimilabile. Cercetările compa-

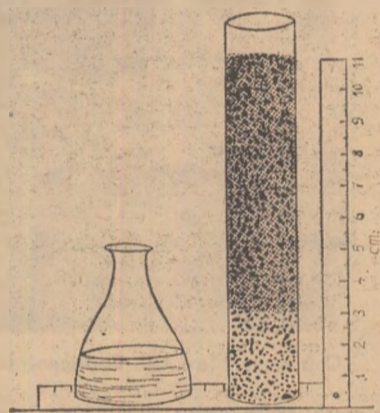
rativ efectuate cu privire la aprovizionarea solurilor aluviale cu substanțe nutritive, față de cele zonale, au arătat că la un conținut egal de substanțe nutritive totale, solurile aluviale conțin de câteva ori mai multe substanțe nutritive mobile, ceea ce explică productivitatea lor ridicată imediat după îndiguire. Cercetările au arătat însă că după o perioadă oarecare de timp de la suspendarea aportului de mil și după o culturalizare intensă de mai mulți ani, fără aplicarea de îngrășăminte, solurile aluviale se epuizează rapid conținând de câteva ori mai puține substanțe nutritive mobile decât solurile zonale de pe cîmpul înalt alăturat. Experiențele au arătat că după câțiva ani de culturalizare, solurile aluviale reacționează foarte puternic la aplicarea îngrășămintelor minerale, mult mai puternic decât solurile zonale corespunzătoare care au fost cultivate zeci de ani, fără îngrășare. Scăderea conținutului de substanțe nutritive mo-

bile, respectiv nevoia de îngrășăminte a solurilor aluviale este și mai ridicată în cazul când solul este irigat, iar necesarul de îngrășăminte este maxim pe solurile aluviale care prezintă condiții de salinizare și care datorită drenajului și spălărilor periodice necesită norme sporite de îngrășăminte pentru suplینirea substanțelor nutritive îndepărtate din sol în timpul ameliorării.

Îndiguirea luncilor nu reprezintă deci sfârșitul lucrărilor de valorificare a solurilor aluviale ci, dimpotrivă, începutul lor. Regularizarea regimului lor hidric, salin și nutritiv se realizează de abia după aceea, prin lucrări corespunzătoare de ameliorare cum sînt: desecare, drenaj, amendare, spălare, îngrășare etc. Aplicarea acestor măsuri trebuie făcută însă diferențiat, în funcție de indicii pedoameliorativi caracteristici fiecărei grupe de soluri aluviale.

Dr. ing. Alexandru MĂIANU
Institutul de cercetări pedologice

METODĂ EXPEDITIVĂ PENTRU DETERMINAREA CAPACITĂȚII DE CÎMP PENTRU APĂ

În calculul corect al normei de udare un element care conduce la rezultate de precizie este capacitatea de cîmp pentru apă a solului, a cărei cunoaștere este obligatorie. O metodă expeditivă pentru determinarea acestui parametru a fost pusă la punct de E. Romano și E. Lauciani în Italia și constă în urtoarele:

Se folosește un tub transparent de sticlă sau de plastic, cu diametrul de 5 cm, înalt de 50 cm, deschis la ambele capete. Extremitatea inferioară se închide cu o pînză de tifon

sau cu un dop de burete. Se ia o probă de sol de circa 2 kg de pe profilul de 40 cm, pornind de la suprafață, astfel ca să reprezinte media texturii de pe acest strat. Se lasă solul să se usuce la aer, după ce a fost în prealabil mărunțit prin frecare între degete. Se introduce apoi solul în tub, se bate în podul palmei pentru a se așeza. Capătul superior al tubului se lasă gol pe o porțiune de 5 cm. Se toarnă o cantitate de apă echivalentă cu 50 mm, adică 98,125 cm (2,5 cm X 2,5 cm X 3,14 X 5 cm). Prin transparența tubului se va putea observa apa coborînd prin stratul de sol pînă la o anumită limită (vezi schița).

Raportul procentual între coloana cu apă administrată (50 mm) și grosimea stratului umezit exprimată în milimetri dă direct cantitatea de apă corespunzătoare capacității de cîmp pentru apă a solului, exprimată în procente din volumul solului. De exemplu, dacă cu 50 mm de apă se umezește un strat de 300 mm din tub, se va obține:

$$\frac{50}{300} \times 100 = 16,7\%$$

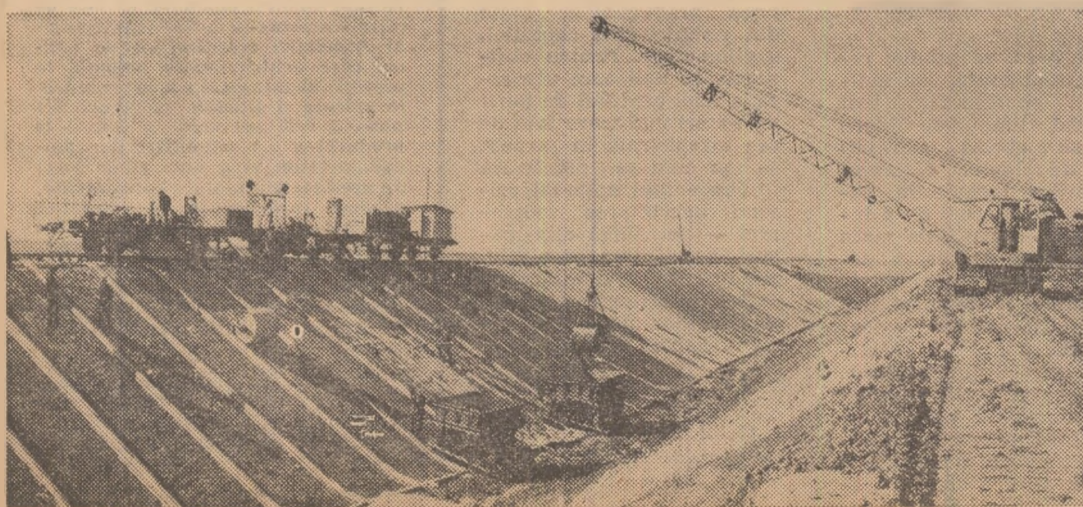
Între textura solului, pe de o parte și greutatea volumetrică și capacitatea de cîmp pe de alta, există o corelație, după cum se poate vedea din tabelul alăturat.

Textura solului	capacit. de cîmp în % din solul uscat	Greut. volumetrică	Capacit. de cîmp în % din volumul solului
— Nisipoasă	10	1,65	16,5
— Luto-nisipoasă	15	1,50	22,5
— Lutoasă	20	1,35	27,0
— Luto-argiloasă	30	1,20	36,0
— Argiloasă	36	1,10	39,6
— Sol humifer	50	0,90	45,0

Din cele relatate mai sus rezultă că metoda prezintă interes pentru simplitatea ei și mai ales pentru

valorile apropiate de cele determinate prin metode de laborator-cîmp.

Dr. ing. T. MOSCALU

Lucrări de impermeabilizare prin betonare la canalul CA 1.

Sistemul de irigații Gălățui-Călărăși

...și bazinul de alimentare cu apă al aceluiași canal pe care se vor debita 65 m³/sec.

Foto: Gh. AMUZA

**INTRE SILVICULTORI
ȘI AGRICULTORI**

**COLABORARE MAI STRINSĂ
PENTRU CONSERVAREA SOLULUI**

În cincinalul următor — potrivit programului național adoptat de recenta plenară a C.C. al P.C.R. — se vor efectua, concomitent cu extinderea irigațiilor, lucrări de îndiguiri și desecări pe o suprafață de 500 000 hectare și de combatere a eroziunii solului pe 430 000 hectare; la aceasta se adaugă regularizarea unor râuri și alte acțiuni ameliorative.

Apariția terenurilor degradate și a proceselor de torențialitate, în unele zone ale țării, sînt consecința dezechilibrului creat în natură, ca urmare a exploatații neraționale a pădurilor, folosită în vechiul regim. Astfel de urme ale trecutului se mai văd încă și pe teritoriul ocolului nostru.

În fața stihii naturii, oamenii nu s-au dat însă bătăuși. Silvicultorii din producție, ajutați de cercetători au pornit la asaltul terenurilor degradate, stăvilind eroziunea. În acest scop s-a întocmit un studiu tehnico-economic (cuprinzînd lucrări în valoare de 1 000 000 lei), pe baza cercetării amănunțite a stațiunilor, ecologiei speciilor forestiere alese precum și formelor și metodelor de împădurire cele mai indicate din punct de vedere economic și funcțional.

Lucrările prevăzute în plan au fost amplasate în zonele cu surșări și prăbușiri de maluri, pentru consolidarea acestora, pe terenurile unde s-au manifestat transport de aluviuni.

La efectuarea lucrărilor de împăduriri, în terenul degradat, s-a conceput, pentru o mai bună reușită, construirea a 16 600 ml de gîrdulețe și 9 600 ml terase pe banchete.

În anul trecut, prevederile acestui studiu au început să prindă viață, executîndu-se lucrări (în afara planului de stat) în acest perimetru de ameliorare, în valoare de 242 000 lei. Acțiunea a continuat cu intensitate și în 1970. Timpul vitreg din lunile ianuarie și februarie nu a împiedicat pe muncitorii îndrumați de pasionatul pădurar Ioan Bucureanu să execute 1 100 ml de gîrdulețe de coastă și 6 000 ml de terase sprijinite pe banchete.

În anii următori, ameliorarea terenurilor degradate și de corecție a torențiilor va continua în ritm sporit, propunîndu-se executarea unor lucrări de acest gen în raza satului Corbești (Valea Herpii). Este necesar însă ca această acțiune să fie strins imbinată cu măsurile antierozionale și de conservare a solului, executîndu-se, în colaborare cu organele agricole, întregul complex de lucrări pe bazine hidrografice. După aprecierea mea, numai realizarea concomitentă și integrală a ansamblului de lucrări poate asigura o eficiență maximă a investițiilor repartizate sectorului agricol și silvic.

Aurel T. ANCA
tehnician
la Ocolul Silvic Dobrești,
județul Bihor

Lucrări de combatere a eroziunii solului în păduri.

Plantarea plopilor în aliniamente

Cine nu cunoaște vestitul aliniament de plop piramidali de-a lungul șoselei, la intrarea în Brașov? Cine nu a admirat drumul străjuit de patru șiruri monumentale de plop indigeni care leagă centrul orașului Craiova de Jiu?

Prin Decretul nr. 835/1962 al Consiliului de Stat s-au stabilit sarcini concrete de plantare a plopilor în aliniamente pe terenuri situate de-a lungul drumurilor, cursurilor de apă, canalelor de irigare și de desecare, în scopul principal de a produce masă lemnoasă

suplimentară pentru economia națională și pentru o mai rațională folosire a terenurilor așezate de-a lungul acestor obiective.

Unde se pot planta plopii în aliniamente? Din cercetările făcute (dr. ing. Al. Clonaru) rezultă că în general condițiile staționale din țara noastră sînt favorabile creării culturilor de plop repede crescători în aliniamente. S-a întocmit o raionare fitoclimatică, luînd în considerare elementele de climă și cerințele biologice ale diferitelor sor-

turi de plop, împărțind teritoriul țării în trei zone, cu indicarea asortimentului de clone pentru fiecare zonă, direcționat în funcție de stațiuni.

Cîteva reguli tehnice privind plantarea plopilor în aliniamente. Amplasarea acestor plantații față de obiectiv are mare importanță; astfel, în cazul drumurilor, rîndurile de plop se dispun pe zonele de siguranță a drumurilor, la distanța minimă de 2,25 m de marginea platformei de rulare, însă nu la mai puțin de 6,75 m de la ax, la drumurile naționale și județene, și de 6,25 m de la ax, la celelalte categorii de drumuri. În porțiunile cu diferite instalații și conducte aeriene sau subterane nu se vor amplasa aliniamente.

În cazul cursurilor de apă amplasarea rîndurilor de plop se face cît mai aproape de mal.

Distanța de plantare variază în funcție de felul aliniamentelor, condițiile staționale, sortul de plop utilizat și anumite considerente de ordin peisagistic. De exemplu, de-a lungul drumurilor distanțele de plantare sînt de 5—10 m, în cazul plopilor euramericani și de 3—5 m în cazul plopului algerian; distanțele vor fi mai reduse cînd se traversează terenuri cu apă freatică accesibilă rădăcinilor, și mai mari pe terenurile ridicate, uscate.

Dimensiunile gropilor de plantare

variază între 60x60 cm și 100x100 cm, în funcție de felul materialului de plantare și nivelul apei freactice. Se recomandă îngroparea puietilor, la plantare, cu 60—70 cm peste colet, în soluțiile cu apă freatică la adîncime mai mare de 1 m, și cît permite adîncimea gropilor și nivelul apei freactice în celelalte cazuri.

Se subliniază necesitatea ca la plantare să se folosească numai puietii de talie mare, în vîrstă de 2/2 ani sau 2/3 ani (tulpina de doi ani, rădăcina de 3 ani), bine proporționați în sensul corelării diametrului cu înălțimea.

Prin lucrările de întreținere se asigură condițiile necesare unei bune dezvoltări a culturilor; în cadrul acestor lucrări, amintim aplicarea îngrășămintelor chimice, mobilizarea solului în jurul puietilor și executarea elagajului artificial. De asemenea, se impune luarea tuturor măsurilor de protecție împotriva bolilor și dăunătorilor, de altfel destul de numeroși pentru plopul euramerican.

Unitățile silvice și-au însușit tehnica de plantare a aliniamentelor cu plop repede crescători, obținînd realizări corespușătoare. Mărturie stau aliniamentele de-a lungul drumurilor Măcin—Cerna—Ciucurova, Bucecea—Suceava, Tășnad—Baia Mare și multe altele din numeroase județe ale țării.

Ing. Vasile BAKOȘ
Departamentul silviculturii

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI SILVICULTURII

Romagricola

INTREPRINDERE DE STAT PENTRU COMERȚUL EXTERIOR

București — str. Negustori nr. 3,

Tel. 33 78 80 — 14 06 80

EXPORTĂ

- Vinuri îmbuteliate și vărsate
- Miere de albine și alte produse apicole
- Ouă și pastă comestibilă de ouă
- Animale de prăsilă
- Taurine vii pentru carne
- Ovine vii și carcase
- Carne de porc Bacon
- Cabaline
- Semînțe de cereale, legume și plante tehnice, semînțe de plante forestiere, precum și material săditor vitipomicol.

SPECIALIȘTI DIN AGRICULTURĂ I

Unitățile agricole în care lucrați pot beneficia de prețuri avantajoase și de substanțiale prime de export, livrînd întreprinderii „Romagricola” produse care, prin calitatea și nivelul lor de prezentare, sînt competitive pe piața externă.

MAI Calendarul silviculturului...

În luna mai activitatea în cultura și refacerea pădurilor este concentrată în special în zona de munte unde trebuie terminată campania de împăduriri. În pepiniere se intensifică semănăturile și repicașele la rășinoase și se execută, de asemenea, semînăturile la salcîm.

Se vor lua măsuri pentru începerea tuturor lucrărilor de investiții prevăzute în plan, în vederea realizării sarcinilor curente și recuperării restanțelor din trimestrul I.

Inspectoratele silvice vor colabora strîns cu I.C.F.-urile în vederea realizării ritmice a lucrărilor de corectare a torențiilor. De asemenea, în luna mai se vor intensifica lucrările de punere în valoare a masei lemnoase pentru producția anului 1972, controlul exploatațiilor pentru parchetele intrate în restricție, precum și ritmul tăierilor de îngrijire a arboretelor, în special degajări și curățiri.

În domeniul economiei vînatului, activitatea se va îndrepta îndeosebi spre combaterea braconajului, crearea și întreținerea culturilor pentru hrana efectivelor. Se intensifică activitatea în fazanerii, luîndu-se măsuri de asigurare și administrare a hranei corespușătoare stadiului de dezvoltare a puilor de fazan.

Activitatea de recoltare a produselor accesorii începe cu ciupercile, luîndu-se măsuri pentru buna lor conservare și depozitare.

...vînătorului și pescarului sportiv

În luna mai vînătoarea este permisă numai la dăunătorii cu pene sau cu păr, în afara celor ocrotiți de lege. Cu autorizație specială pot fi vînați urși carnivori și — pînă la 15 mai — dropioi și cocoși de munte.

În această lună vînatul nerăpitori are pui; de aceea, cînti nu trebuie lăsați să umble hoinari pe cîmp sau în pădure. În cazul cînd sînt găsiți pui de vînat ei vor fi lăsați pe loc; dacă este evident că ei au fost pierduți de părinții lor, puii vor fi luați și încredințați organelor vînătorești. Oprirea puilor vînatului sau sacrificarea lor constituie acte de braconaj.

În apele de șes (indiferent de proprietarii lor), pescutul sportiv este oprit la toate speciile de pești; este epoca lor de reproducție.

În apele de munte începe pescutul sportiv la păstrămul indigen și fintinel; continuă opreliștea pentru păstrăvul curcubeu și lipan.

Tot acum, în mai, în unitățile piscicole se iau măsuri pentru creșterea și deversarea puietului de pește. Se intensifică paza bazinelor piscicole deoarece în această perioadă se produc, de obicei, cele mai multe acte de braconaj.

PRELUDIU LA CUCERIREA BRĂȚĂRII DE AUR

CONSEMNĂRI DE LA FINALA CONCURSULUI „VIITORII MECANIZATORI AI AGRICULTURII SOCIALISTE” — EDIȚIA 1970

La numai câteva săptămâni de la concursul „Olimpiada tinerilor mecanizatori” — dotat cu trofeul „Tractorul de aur” — iată-ne puși în plăcuta situație de a consemna o nouă competiție profesională, menită să contribuie la stimularea tinerilor pentru a-și însuși cât mai bine meseria aleasă. Este vorba de concursul „Viitorii mecanizatori ai agriculturii socialiste” — ediția 1970, manifestare organizată sub auspiciile Ministerului Agriculturii și Silviculturii, Ministerului Învățământului și ale C.C. al U.T.C., a cărui finală s-a consumat, sub semnul unei dirze dispute, în zilele de 28 și 29 aprilie, la Școala profesională de mecanici agricoli din Ciorogirla, județul Ilfov.

Intrecerea, așa cum sublinia în cuvântul său de deschidere dr. ing. Teodor Marian, director în Ministerul Agriculturii și Silviculturii și președinte al juriului, a adus la „start”, în ultima sa confruntare, pe cei mai buni dintre elevii anului trei al școlilor profesionale de mecanici agricoli din întreaga țară, selecționați din cadrul a mai bine de trei mii de participanți la fazele anterioare.

Așadar, la Ciorogirla s-au întrecut întru cunoașterea meseriei 18 din prezenții la titlul de mecanizator, tineri care peste o lună-două vor primi atestatul legal de deținători ai „brățării de aur” în ramura mecanică agricolă.

Concursul, constând dintr-o probă practică și convenită examinare orală, n-a fost lipsit — firește ca orice competiție de această natură — de emoții, atît pentru concurenți, cît și pentru asisten-

ță, destul de numeroasă la această finală, în cadrul căreia se aflau înainte de toate profesorii care s-au ocupat de pregătirea concurenților.

După proba practică — avînd ca temă, în principal, remedierea unor defecțiuni la tractoare — au rămas să se confrunte „prin viu grai” doar 10 participanți, adică cei care la deprinderile de muncă au înrunit medii de peste opt.

Ca o constatare generală se cuvine să consemnăm faptul că, la actuala ediție, concurenții s-au prezentat, în general, mai bine pregătiți teoretic, dovadă fiind notele obținute de majoritatea dintre ei. De asemenea, s-a simțit un plus de grijă pentru corectitudinea exprimării, spre deosebire de edițiile precedente cînd nu odată ne-am văzut nevoiți să a-

tragem atenția asupra ținutei lexicale a răspunsurilor date de elevi. Amintind și de obiectivitatea de care a dat dovadă juriul, alcătuit din cadre de înaltă competență, obiectivitate apreciată de altfel de numeroase persoane din asistență, ca și de strădania vădită a unității-gazdă de a contribui la buna desfășurare și reușita acestui concurs, considerăm că am spus cam tot ceea ce s-ar putea spune pozitiv despre competiția de la Ciorogirla.

Asigurîndu-vă că nu ne-am deplasat la locul unde s-a desfășurat concursul cu intenția de a „vina greșeli”, ne simțim totuși moralmente datori să atragem atenția și asupra unor laturi deficitare ale întrecerii sau scoase la iveală de aceasta. În primul rînd, faptul că în faza finală au ajuns concurenți care n-au reușit să acumuleze decît 63 de puncte din 260 posibile — este vorba în speță de reprezentantul școlii profesionale de mecanici agricoli din Babadag — dovedește că nu peste tot, la fazele precedente, a existat exigența cuvenită. Asta, pe de o parte. Iar pe de altă parte, eșecul tînarului Dumitru Tudor, căruia nu i s-a putut nota decît unul din cele patru răspunsuri date, considerăm că spune mult și cu privire la nivelul general de pregătire din unele școli. În al doilea rînd, trebuie menționat că, așa cum relevau unli membri ai juriului, la

proba practică majoritatea concurenților s-au descurcat destul de greu, și adesea la probleme elementare, fapt care pune în lumină anumite minusuri în însuși modul de desfășurare a practicii didactice și de producție în școlile noastre profesionale. De altfel, cîtiva dintre concurenții cu care am discutat ne-au mărturisit că, deși mai au doar puține zile pînă la absolvirea școlii, n-au făcut pînă acum nici măcar o oră de practică în producție în condiții de exploatare a tractoarelor și mașinilor.

În sfîrșit, unele observații s-ar putea face și în legătură cu modul în care au fost formulate întrebările de concurs, care nu întotdeauna aveau implicate în cuprinsul lor, tot ceea ce i se pretindea elevului să răspundă (așa se și explică, de altfel, de ce a fost nevoie adesea de întrebări suplimentare), cu prezentatorul-examinator care, deși bun ca specialist, s-a dovedit totuși lipsit de harul necesar pentru îndeplinirea unei atare îndatoriri (dovadă atmosfera din sală, în general, improprie unui asemenea prilej, ca și timorarea care i-a stăpînit pe concurenți mai tot timpul) etc.

Dar, să ne oprim aici cu capitolul „lipsuri”, pentru a-i anunța pe cîștigătorii concursului.

Pe primul loc, întrunind aproape maximum de puncte posibile, s-a situat elevul **Viorel POP**, de la Școala profesională de mecanici agricoli din Dumbrăveni, județul Sibiu. El a fost secondat, la o diferență de numai trei puncte, de **Ioan DUNĂRE**, de la școala profesională din Belean, județul Bistrița-Năsăud. Pe locul trei s-a clasat elevul **Francisc KRAFT**, de la școala profesională din Sighișoara, județul Mureș, iar la numai unul și respectiv, două puncte de el s-au situat **Alexandru CĂPRARU**, de la Salcea-Suceava și **Teodor ZAMFIR** de la Costești-Argeș, care au primit mențiuni.

Felicitîndu-i pe cîștigători, fie-ne îngăduit să adresăm un cuvînt de laudă și la adresa celor care s-au ocupat de buna lor pregătire, a cadrelor didactice din școlile respective.

P. VOICULESCU

PERFECTIONĂRI TEHNICE

Mașina pentru plantat arpagic cu 8 rînduri

Mașina pentru plantat arpagic realizată la I.M.A. Orțișoara.

Avînd în vedere numărul mare de oameni și de zile necesare pentru plantarea unor suprafețe întinse cu bulbi de arpagic și lipsa unei mașini adecvate pentru această lucrare, un colectiv de la întreprinderea pentru mecanizarea agriculturii Orțișoara, format din: **Nicolae Doggendorf** (director), **Ioan Nagy** (mecanic) și **Viorel Alba** (mecanic) a luat în studiu construirea unei asemenea mașini, purtată în spate la tractorul L-400, cu următoarele caracteristici tehnice:

Dimensiunile de gabarit: lungimea 1200 mm; lățimea cu marcașoarele ridicate 2800 mm; lățimea în transport 2800 mm; lățimea maximă de lucru 2650 mm; numărul de rînduri 8; lumina de transport 400 mm; distanța între rînduri 35 cm; adîncimea de îngropare a semințelor 3—4 cm.

Tipul distribuitorului: cu linguri; tipul brăzdarului: patine; capacitatea unei cutii de semințe: 23 kg; numărul roților de sprijin două; diametrul roților de sprijin: 560 mm; numărul rapoartelor de transmisie: patru.

Mașina de plantat arpagic este o construcție metalică, simplă, în componența căreia intră organele care asigură un semănat de precizie.

Mașina este compusă din cadrul (confectionat din fier cu profil pătrat), dintr-o țevă de 80 x 80 mm; opt cutii pentru semințe; un mecanism de antrenare, roți de sprijin, axa intermediară, lanțuri și o axă de antrenare a distribuitorului; marcașoare cu disc; brăzdare tip patine și lamă de închiderea rigolelor din metal confectionată din fier lat.

În ce privește calculul economic trebuie reținute următoarele: construcția mașinii de plantat arpagic a costat 6500 lei, fiind utilizate materiale recuperate și parțial noi. Ea poate fi utilizată circa 10 ani, putînd funcționa anual circa 15—20 de zile de lucru, perioadă cînd poate planta circa 160 hectare cu ceapă.

Pentru suprafața semănată, I.M.A. cheltuiește circa 3000 lei și încasează pentru lucrările executate 64000 lei, ASTFEL ÎNCIT îi revine un beneficiu net de 61000 lei.

Se reduce totodată cheltuielile de producție pe fiecare hectar cu circa 800 lei, reducîndu-se forța de muncă de la 35 persoane (care execută plantatul manual) la o singură persoană pentru deservirea mașinii. Astfel, la 160 hectare plantate se economisesc 5440 norme, respectiv brațe de

muncă în C.A.P.

Terenul în care urmează a se planta bulbi de arpagic trebuie să fie afinat pînă la 4—5 cm, fără resturi vegetale, iar bulgării cu diametrul peste 5 cm să nu depășească 10%.

Lucrarea se realizează cu grapa cu colți reglabili 6 GCR-1, 7 acționată de tractorul de 55 CP și cel mai bine cu combinatorul CPGS-3, cu organele active în funcție de starea terenului.

Pentru o repartizare uniformă a arpagicului semănat este necesar ca pe toate cele 8 cutii de materialul săditor să fie sortat în prealabil, cunoscînd că însuși cantitatea necesară la hectar variază cu $\pm 50\%$, în funcție de mărimea acestuia. Plantarea unui material nesortat poate atrage după sine o nerepartizare uniformă a bulbilor pe rînd.

În vederea executării unui plantat de calitate, care să asigure mecanizarea în continuare a lucrărilor de întreținere și dislocare, se vor lua următoarele măsuri: strîngerea șuruburilor, ungerea lagărelor la distribuitor, gresatul roților de tasare, verificarea întinderii lanțurilor la distribuție, reglarea adîncimii de lucru și a distanței între rînduri.

Repetăm: mașina poate lucra în agregat cu tractorul L-400 sau U-650. În urma încercărilor efectuate în unitatea noastră cu tractorul L-400, în viteza a II-a mică, a rezultat o viteză optimă de deplasare de circa 4 km/oră, care poate asigura un plantat de calitate și o distribuție... uniformă a bulbilor pe rînd.

Jiva MARINCOV
inginer șef
la I.M.A. Orțișoara
Boris VERBIȚCHI
inginer agronom
la C.A.P. Orțișoara,
județul Timiș

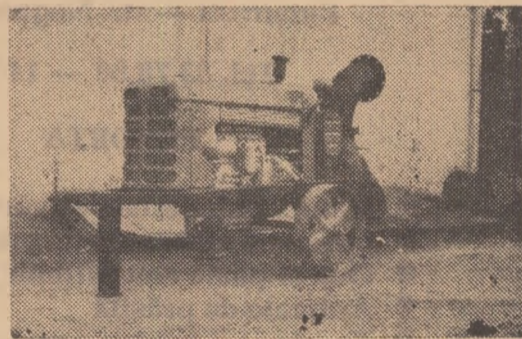
UZINA DE REPARAȚII ROȘIORI DE VEDE

Execută și livrează

pe bază de repartiții următoarele utilaje:

- cabine rezistență tractor U-650
- cabine reglabile tractor U-650
- adăpători pentru porci, tip AP-2 și AP-2-E
- hrănituri pentru porci
- rezervoare cilindrice orizontale, verticale și paralelipedice de la 1 000 la 20 000 litri.

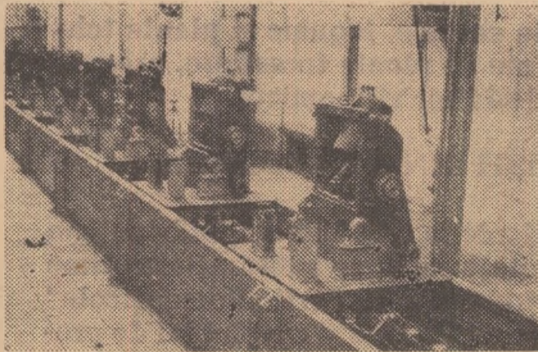
UZINA DE REPARAȚII GALAȚI

Bul. Gh. Coșbuc nr. 256

TELEFON 15830—15831

EXECUTA:

- Agregat de pompare tip D-108 — 12" (toli)
- Mașină de punctaj electrică
- Ridicător hidraulic monobloc
- Remorcă monoax pentru transportat lădițe cu struguri din vii, cu distanța minimă între rînduri de 1,8 m și 3 m, precum și remorcă pentru transportat lădițe cu fructe.
- Nicovale pentru forjă tip 63 kg, 100 kg și 150 kg.
- Diverse piese de schimb pentru tractoare și mașini agricole.

SUB ASCUȚIȘUL CRITICII

Cum poate contribui cât mai eficient activitatea sindicală la rezolvarea problemelor de producție și a celor legate de asigurarea unor bune condiții de muncă și de trai pentru salariații unei unități? Răspunsul la această întrebare l-au dat, lapidar, înșiși participanții la o adunare generală sindicală ce a avut loc de curând la I.A.S. Afumați, județul Ilfov, care au discutat deschis, într-un susținut spirit critic, neajunsurile și greșelile înregistrate în munca grupelor sindicale.

Să precizăm din capul locului că la această unitate, unde există șase ferme — din care patru zootehnice și două mixte — lucrează nu mai puțin ca 535 de salariați, că în cadrul celor nouă grupe sindicale existente analiza muncii se face lunar și că, într-adevăr, aici se dezbate cele mai acute aspecte ale producției sau ale activității cultural-sociale.

Ce a surprins în mod plăcut în discuțiile numeroșilor lucrători, tehnicieni și ingineri care au luat cuvântul? Tocmai faptul că ei au subliniat, pe de o parte, rezervele încă nevalorificate în sporirea producției, iar pe de altă parte, necesitatea ca activitatea sindicală să contribuie în mai bună măsură decât pînă acum la mobilizarea oamenilor în întrecere socialistă și la crearea unui climat de continuu entuziasm în munca de fiecare zi.

Oprindu-se la realizările din 1969, muncitorii cum sint mulgătorii Olga Ilie și Boris Butler au scos în evidență între altele faptul că dacă la trei ferme zootehnice s-au obținut rezultate foarte bune și beneficii, la ferma nr. 5, planul de producție la lapte n-a fost realizat, tocmai pentru că au existat o serie de deficiențe asupra cărora nu s-a discutat cu realism în grupa sindicală respectivă. Vacile nu erau furajate diferențiat (în funcție de producția planificată), mulți mulgători, ca Bădilă Aramă, Ion Stoian sau Florea Cirjan lipseau deseori de la program,

ori se prezentau la lucru în stare de ebrietate. (De altfel într-un singur an, aici au fluctuat mai bine de 50 de muncitori, datorită în bună măsură și lipsei de grijă pentru asigurarea unei cazări adecvate a familiștilor).

Dar, în analizele lunare ale grupei sindicale de la ferma nr. 5 s-a trecut cu ușurință peste asemenea probleme, însuși șeful fermei, inginerul Gheorghe Tuscuc parcă ocolindu-le.

— Recunoaștem, zice președintele comitetului sindicatului Dumitru Proca (totodată șeful atelierului mecanic) că nici noi n-am sprijinit mai atent și eficace biroul grupii sindicale de aici, pentru a înlătura cauzele care au dus la nerealizarea sarcinilor de plan (și care — adăugăm noi — au avut repercusiuni și asupra rezultatelor din primele două luni ale anului în curs).

Comitetul sindicatului a fost criticat și pentru alte neglijențe.

— Mecanizarea lucrărilor în grajduri, accentua electricianul fermei nr. 6, Nicolae Savu lasă mult de dorit, utilajele existente nu sint folosite cu întreaga lor capacitate de lucru. Pe de altă parte, la atelierele fermelor încă nu s-a rezolvat problema încălzitului. Grupele sindicale n-au luat pînă acum în dezbateri asemenea neajunsuri, ele nu s-au preocupat nici de problema unor raționalizări și inovații care ar fi putut contribui la îmbunătățirea și productivitatea muncii.

Comitetului sindicatului l-au fost reproșate și alte lipsuri. Între altele, mecanicul Vasile Capmare, muncitorul Dumitru Oprea de la ferma nr. 1 și alții au arătat că deși întreprinderea dispune de patru stații de radioamplificare, n-au funcționat decât două (și acelea sporadic) astfel încît aceste mijloace de popularizare a frunțașilor și a metodelor bune de lucru n-au fost utilizate.

Am vrea să insistăm în câteva rînduri și asupra unor lipsuri de care a amintit însuși directorul I.A.S. Afu-

mați, Inginerul Marin Bădicioiu. I vorba de lipsa de preocupare a comitetului sindicatului de a verifica legalitatea „concediilor“ acordate unor salariați prin certificate medicale.

— Prea mulți asemenea beneficiari! exclama directorul. Prea multe certificate medicale, care ne produc încurcături și greutate în producție.

Sigur că n-am notat mai sus toate criticile formulate cu prilejul adunării generale asupra cărcia ne-am oprit (mulți vorbitori subliniind, de pildă, că deși contractul colectiv prevăzuse organizarea unor excursii și reuniuni tovarășești, acestea au rămas doar pe hîrtie). Ceea ce trebuie reținut însă este faptul că departe de a respinge sau scuza obiecțiile formulate, președintele sindicatului le-a recunoscut justetea și a făgăduit, în numele noului comitet (care a pornit la lucru de mai bine de o lună), că în acest an se va acorda atenția cuvenită problemelor rămase în suspensie.

Positiv este începutul formării unei biblioteci, ajunsă la aproape 700 de volume, cu circa 70 de cititori, deocamdată, pozitiv e și numărul crescînd de abonați la diferite ziare și reviste. Merită notat, de asemenea, că noul comitet al sindicatului centralizează acum problemele ridicate în cadrul analizelor lunare ale grupelor sindicale și le susține în ședințele consiliului de administrație.

Merită notate și proiectele organizării în acest an a trei schimburi de experiență între ferme și diferite sectoare ale întreprinderii, în vederea generalizării metodelor bune de lucru — inițierii unor dezbateri pe marginea legislației muncii și a inovațiilor și raționalizărilor, ca și angajamentul că lucrătorii fermelor vor fi sprijiniți prin cursuri de calificare, în vederea însușirii unor noi cunoștințe, la lucrări mecanizate, de irigații, de îngrijiri sanitare-veterinare etc.

Tot astfel, socotim de bun augur organizarea a trei concursuri pe teme de agricultură, mecanizare, zootehnie, inițierea unor controale minuțioase în problemele protecției muncii și a unor acțiuni menite să ducă la întărirea disciplinei muncii, la respectarea regulamentului de ordine interioară.

După cum se vede, ascuțitul criticii prinde bine. Rămîne doar ca amplul plan de măsuri întocmit de comitetul sindicatului, în scopul îmbunătățirii muncii, să nu rămînă doar în stadiul frumoaselor proiecte.

AJ. RAICU

BREVIAR JURIDIC

În spiritul echității sociale

În ultimele zile, la redacție am primit o serie de scrisori cu întrebări referitoare la recenta Hotărîre a Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., a Consiliului de Stat și a Consiliului de Miniștri cu privire la majorarea unor salarii tarifare, reducerea și reșezarea impozitului pe salarii și alte venituri. Considerăm deci potrivit să explicăm această problemă de interes general.

Se știe că una din sarcinile tratate de Congresul al IX-lea al partidului a fost și sporirea salariului real în actualul cincinal, sarcină a cărei realizare s-a materializat prin generalizarea în întreaga economie a experimentării noului sistem de salarizare și majorarea salariilor. Complexul de măsuri adoptat de partid și statul nostru a fost de curînd completat cu hotărîrea mai sus menționată. Astfel, s-a stabilit ca începînd de la 1 mai 1970, cel mai mic salariu tarifar lunar pe economia națională să fie de 800 lei, în loc de 700 lei cît a fost din august 1967, pînă acum, aceasta reprezentînd o creștere de 14,30%. Paralel cu stabilirea unui salariu tarifar minim pe economie, s-a prevăzut și o creștere substanțială a salariilor mici, între 800—1200 lei, și în special a celor pînă la o mie de lei lunar.

Pentru ca aceste majorări să nu afecteze acordarea unor anumite drepturi pe care le primesc angajații în raport cu plafonul unor salarii, cum ar fi, de exemplu, alocațiile pe stat pentru copii, abonamentele de transport de la și la domiciliu, în interiorul serviciului etc., s-a stabilit că acestea se vor acorda în continuare, chiar dacă prin noua majorare a salariului s-a depășit plafonul fixat prin diferite acte normative.

Tot în spiritul grijii pentru om, al dreptății și echității sociale, se înscrie și îmbunătățirea sistemului de așezare a impozitului pe salarii, pe baza principiului progresivității în raport cu veniturile realizate.

Prin noua lege, s-a stabilit că toate veniturile provenite din salarii de pînă la 850 lei ale tuturor categoriilor de angajați să fie scutite de impozit. Totodată, cu începere de la 1 mai 1970, pentru veniturile din salariu impozitele se reduc progresiv: cu 30% pentru salariile între 850—900 lei; cu 20% pentru salariile între 901—1000 lei; cu 11% pentru salariile între 1001—1100 lei și cu 9% pentru salariile între 1101 și în 1210 lei. Deci, prin aceste reduceri ale impozitului, la care se adaugă, după cum am arătat la început, majorări ale salariilor mai mici de 1200 lei, se realizează venituri suplimentare pentru oamenii muncii. De menționat este că s-a menținut, în continuare, reducerea cu 30% a impozitului datorat de către muncitorii și funcționarii care au în întreținerea lor mai mult de 3 persoane și au un salariu de pînă la 2500 lei lunar, precum și reducerea impozitului pentru muncitorii și funcționarii decorați cu ordinele Republicii Socialiste România, artiștii poporului și persoanele distinse cu titlul de „emerit“.

Trebuie arătat că impozitele pe venituri între 1200—1700 lei lunar provenite din salariu rămîn nemodificate, iar cele peste 1700 se vor recalcula, conform principiului progresivității, suferind o oarecare majorare, mai ales la salariile de peste 3000 lei.

Hotărîrea mai prevede, că, spre deosebire de trecut, cînd veniturile dobîndite din mai multe locuri se impozitau separat, la fiecare loc de muncă, actualmente acestea, cu unele excepții, se vor imbuie cumulat, respectîndu-se astfel principiul progresivității impozitului.

În câștigul lunar impozabil cumulat de la toate locurile de muncă se cunrind salariile de orice fel, inclusiv plățile pentru munca la domiciliu, sporurile de vechime, indemnizațiile de conducere pentru toate funcțiile, gratificațiile și premii de orice fel, plățile din fondul asigurărilor sociale, în caz de incapacitate temporară de muncă, precum și orice alte sume primite de angajați ca plată a muncii.

Vasile BRĂILOIU
consilier juridic șef

CARNET DE PROTECȚIA MUNCII

Cuplă automată, nu cuie ori șuruburi!

Din datele puse la dispoziție de resortul de protecția muncii din cadrul Ministerului Agriculturii și Silviculturii rezultă că majoritatea accidentelor care au loc în timpul transporturilor se datoresc defacerii remorcii de tractor, ca urmare a folosirii pentru cuplare a unor mijloace improvizate. Or, trebuie spus că, dacă în urmă cu cîțiva ani cuplarea remorcilor se făcea cu cuie de împerechere, din 1968 încoace au fost luate măsuri ca Uzinele constructoare să echipeze tractoarele cu cuple automate pentru remorcare. Mai mult chiar, unitățile agricole au fost dotate separat cu cuple automate independente, pentru a fi montate la tractoarele aflate deja în exploatare.

Cu toate acestea, se constată că de cele mai multe ori cuplele respective nu sint utilizate, mecanizatorii perferînd să folosească „cuie, șuruburi, chei, leviere etc. Și nu odată, așa cum vom vedea, această abatere de la norme duce la deznodăminte tragice.

Întrebîndu-se în loc de cuplă automată un cui, tractoristul Alexandru Zaladiu, de la I.A.S. Vlădeni, județul Ialomița, bunăoară, s-a trezit într-una din zile că remorca „o ia la vale“ și se răstoarnă. În accidentul provocat și-a pierdut viața muncitorul Iancu Mitu, care se afla în remorcă.

În condiții asemănătoare a fost accidentat grav un muncitor de la I.A.S. Cămăraș, județul Cluj, în urma defacerii de tractor a unei remorci, cuplate de vehicul tot printr-un cui. De remarcat că, în vremea cînd a avut loc accidentul, în magazia întreprinderii sus menționate existau cuple automate.

Dînd dovadă de aceeași incorectitudine, tractoristul Dumitru Crăciunescu, de la I.A.S. Drăgănești-Olt, a provocat și el un accident similar, soldat cu moartea pictonului Nicolae Mihăeșteanu.

Am consemnat doar trei, dintr-o listă de mai multe accidente, provocate prin desprinderea remorcii de tractor, datorită utilizării, în loc de cuplă automată, a unor mijloace improvizate.

Dat fiind pericolul care îl prezintă astfel de practici pentru circulația rutieră în general, conducerea unităților agricole au datoriat să ia măsuri urgente privind repartizarea la toate locurile de muncă a cuplelor necesare. La rîndul lor, șefii de ferme, secții, șantiere, centre etc. sint obligați să-i instruiască temeinic pe mecanizatorii și conducătorii rutierii în legătură cu folosirea acestor mijloace.

Așadar, luați aminte: singurul mijloc care împiedică defacerea remorcii de tractor este cupla automată!

Mecanicul agricol Stan Stoica de la I.M.A. Făcăeni, județul Ialomița, dînd indicații cu privire la montarea apărătorilor de protecție la combina C 3.

Foto: C. NEGOCIȚA

DIN NOU CA TEMĂ A ANCHETEI NOASTRE :

CADRELE ȘI PROGRESUL TEHNIC

„Este necesar să se înțeleagă că fără cadre cu temeinice cunoștințe nu vom putea asigura ridicarea nivelului general al agriculturii, iar programele care ni le propunem și investițiile pe care le facem nu vor da rezultatele așteptate“.

Subliniind acest mare adevăr în cadrul cuvintării ținute la Plenara C.C. al P.C.R. din 17-19 martie 1970, tovarășul Nicolae Ceaușescu a precizat de fapt principala linie directoare a efortului ce trebuie depus în momentul de față, începând cu învățământul superior și terminând cu specialiștii din unitățile de producție — de fapt lectorii permanenți ai oamenilor cu care lucrează zi de zi — pentru ca întregul potențial uman care își desfășoară azi munca pe ogoare să-și însușească tehnica modernă.

În cursul unei anchete precedente, dominată de această importantă temă, numeroși specialiști ne-au arătat care ar fi căile rapide ale cunoașterii noului.

Dar acest „nou“ începe să-și facă loc în tehnologiile utilizate curent? Despre ce noutăți e vorba? Ce probleme ridică punerea lor în practică?

Vom consemna dintr-un început că în diferitele sectoare de producție ale unităților începe să-și facă loc totuși un vânt proaspăt în înnoirea tehnologică. La I.M.A. Drăgășani, la cursul pentru rutieristi au fost utilizate, pe lângă panouri originale, interesante, și numeroase diafilme; plantatul cartofilor în unitățile deservește să-a realizat în primăvara acestui an cu mașini speciale; este extinsă pe scară largă utilizarea agregatelor de pompare necesare irigațiilor.

La C.A.P. Voicesti, județul Vâlcea, s-a reușit instruirea temeinică a numeroși cooperatori în problemele legumiculturii în solar și sere-inmulțitor și executării irigațiilor prin braze scurte și cu ajutorul celor 10 aspersoare asigurate. La ferma I viticolă a C.A.P. Sutești, același județ, s-a introdus forțașul vițelor prin parafinare și stratificarea lor în nisip, în locul rumegușului.

Vom utiliza anul acesta „Folcistina dr. Oeriu“ pentru tratarea semințelor de orez și soia, ne spune **Gheorghe FILIPOVICI**, inginerul șef al cooperativei agricole din Coșereni, județul Ilfov. Roșiile cultivate în solar vor fi erbicideate cu „Treflan“, lucrările la floarea-soarelui vor fi complet mecanizate — inclusiv recoltatul; în sectorul zootehnic, începe să funcționeze o bucătărie modernă — de fapt un complex de mașini și utilaje — pentru prepararea furajelor. Mai sînt și alte noutăți, nu le enumerăm pe toate. Ce este dificil încă în aplicarea lor? Negreșit, munca de instruire a oamenilor.

Referindu-se la căile de promovare a progresului tehnic, **Gheorghe ROMAN**, inginer șef la cooperativa agricolă din Lungulețu, județul Dimbovița, evidențiază însemnătatea pe care o prezintă colaborarea dintre unitățile de producție și cele de cercetare și învățămînt.

În ce ne privește, relevă el, de cîteva ani organizăm loturi experimentale privind cultura cartofului, în strînsă legătură cu institutul de specialitate de la Brașov. Tematica acestor loturi urmărește comportarea anumitor soiuri, dozele optime de îngrășăminte și

alte aspecte. Datele obținute ne-au fost și ne sînt utile atît nouă cit și institutului amintit. De acum, bunăoară, sîntem edificați în privința soiurilor celor mai potrivite — oprindu-ne asupra lui Ostara și Sirtema, cele mai productive pentru condițiile cooperativei noastre — a dozelor celor mai corespunzătoare de îngrășăminte care, ținînd seama de faptul că terenurile noastre practice sînt aproape lipsite de fertilitate naturală, trebuie să fie ceva mai mari decît în alte locuri (50 tone de gunoi + 300 kg de azotat și 400 kg de superfosfat) etc. În prezent, ne preocupă problema influenței solului asupra calității cartofului, în care scop colaborăm cu laboratorul de specialitate de la Institutul pentru cultura cartofului și sfeclei de zahăr, ducînd unele mostre de tuberculi pentru analize chimice. De asemenea, în cadrul unui lot experimental organizat anul acesta, vom urmări influența gunoiului de păsări asupra culturii cartofului, îngrășămînt din care avem posibilitatea să ne aprovizionăm anual cu mari cantități. În concluzie, mă declar adeptul ideii de statornicire a unor relații cît mai apropiate între unitățile de producție și cele de cercetare.

Cu aceeași opinie aveam să ne întîlnim la o cooperativă din inima Bărăganului, și anume la cea din comuna Ileana, județul Ilfov.

Mărturisesc sincer, spune **ing. Gheorghe IVAN**, președintele cooperativei, că mie, ca specialist, legătura cu Institutul de la Fundulea, cu cercetătorii de acolo, îmi dă nu numai curaj în promovarea tehnologiilor noi, ci și o perspectivă mai clară aș putea spune. În cooperativa din Ștefănești, unde am funcționat pînă de curînd, aceste relații cu cercetarea s-au materializat într-o seamă de experiențe care mi-au permis să generalizez în producție multe elemente noi de tehnică agricolă. Și aici, la noul loc de muncă, am reluat aceleași bune relații cu institutul și sper ca totul să se soldeze cu rezultate bune. În plus, țin să precizez că am stabilit o strînsă colaborare și cu specialiștii de la I.A.S. Mihăilești, în privința creșterii păsărilor, unitate de unde de asemenea, consider că avem multe de învățat și de unde sînt sigur că vom primi un sprijin eficient. De altfel, vreau să-mi exprim convingerea că măsurile luate în ultima vreme privind cooperarea între unitățile agricole de stat și cooperativele agricole vor avea ca prim rezultat tocmai introducerea și generalizarea în producție, în sectorul cooperatist, a metodelor și tehnologiilor noi.

Ținărul inginer **Alexandru IOANID**, șeful fermei a 3-a de la I.A.S. Cîndești, județul Buzău, este de părere că tehnica nouă își face loc irezistibil, promovarea ei grabnică depinzînd în primul rînd de rivna specialiștilor — dar și de dotare.

Iată, anul acesta, experimentăm două freze cu palpator pentru mobilizarea solului. Cu ele am lucrat printre rîndurile de pomi chiar săptămîna acea-

sta, scutindu-ne de prășitul pe rînd, care solicită un mare volum de muncă manuală. În perioada recoltării fructelor vom utiliza două platforme autopropulsate, care măresc productivitatea muncii de 4-5 ori. Le-am utilizat de altfel și la lucrări de tăiere, cu foarte bune rezultate. Din păcate, nici unul dintre muncitorii noștri permanenți din fermă nu știu să treacă la volanul mașinilor respective, să schimbe direcția și viteza la capătul livezii etc. Or, acest plus valoric de cunoștințe trebuie să-l cucerească grabnic, după cum și cei care vor lucra la erbicidarea culturii de arpagic cu „Gesagard“ au datoria să-și însușească tehnica respectivă.

Inginerul **Ion ANGHEL**, șeful fermei a treia de la I.A.S. „Avicola“ — Găești, județul Dimbovița, împărtășește aceeași părere:

— Fără rivna specialistului, spune el, înarmarea muncitorilor cu tehnica modernă este aproape imposibilă. Chiar dacă s-ar organiza de către radio și televiziune lecții teoretice și practice, cum preconizează unii colegi, aceste nevoie mereu de îndrumarea specialiștilor.

Trimestrial este necesară o instruire a îngrijitorilor, prin Casa agronomului; utile ar fi și schimbările de experiență între unități fruntașe, dar în ultimă instanță verificarea și completarea bagajului de cunoștințe ne revine în mod cert nouă șefilor de fermă. Iar pentru nevoile mele de împropățare a noutăților e sigur, de asemenea, că o instruire anuală, cum se face acum, nu e suficientă, oricîte filme moderne în culori ni s-ar prezenta.

Observații interesante în legătură cu instructajele pentru specialiști, ca și cu alte aspecte privind însușirea și asimilarea în producția noului, culegem și din discuția cu inginerul mecanic **Ion BALAN**, șeful serviciului reparații de la I.M.A. Crînguri, județul Dimbovița.

— În primăvara aceasta, ne spune el, am fost și eu la un instructaj, de o săptămînă, la Sinaia, organizat de Ministerul Agriculturii și Silviculturii. Ca idee, organizarea unor astfel de instructaje o consider salutară. Cu realizarea practică însă... Dar să mă explic. Din cele citeva zile cît a durat instructajul, doar 3-4 ore au fost destinate prezentării unor lucruri de strictă specialitate, adică mașinilor și utilajelor noi. Restul timpului a fost „umplut“ cu prelucrări de instrucțiuni, formularistică, norme de consum, norme financiare etc., lucruri care de obicei ne vin scrise în unități, fiind cuprinse în acte normative, legi sau hotărîri de stat. Or, consider că, cel puțin pentru noi, cei ce lucrăm în domeniul mecanizării, prezentării a tot ce e nou în tehnica agricolă ar trebui să i se afecteze majoritatea covârșitoare a timpului destinat instruirii. În plus, aș vrea să menționez că filmele străine prezentate cu prilejul instructajului au fost practic ineficiente, deoarece textul vorbit care însoțea imaginile nu a fost tradus. În altă ordine de idei, aș vrea să semnalez, de altfel o fac nu știu pentru a cita oară, lipsa de preocupare care există din partea uzinelor constructoare de mașini agricole de a trimite, odată cu utilajele, prospecte, notițe tehnice, unele planșe, care să ne ajute în cunoașterea și buna întreținere și exploatare a mașinilor. N-ar strica chiar dacă, pentru fiecare mașină, ni s-ar da și un extras din tehnologia montajului de fabricație. În sfîrșit, tot legat de promovarea noului, îndeosebi prin mișcarea de inovații, aș sugera încadrarea cabinetelor tehnice, a căror existență actualmente practic este formală, cu tehnicieni care să aibă sarcina exclusiv să-i sprijine pe inovatori să-și finalizeze ideile.

V. POMPILIU
Ion DRINCUI

POȘTA REDACȚIEI

Ing. Tănase ANTOHII — C.A.P. „Calea spre socialism“, comuna Munteni, județul Galați, ing. Alexandru NAGY — C.A.P. Jibou, județul Sălaj și ing. Horia BELU — C.A.P. Deleni, județul Cluj:

Intrucît cu ocazia aplicării noului sistem de salarizare ați promovât într-o funcție care nu a existat anterior, alocația de stat pentru copii vi se acordă în funcție de noul salariu tarifar de încadrare.

Reținerile din salariul tarifar (ce se restituie la sfîrșitul anului în raport de realizarea planului) nu influențează asupra dreptului la alocația de stat pentru copii, aceasta acordîndu-se în raport de salariul tarifar de încadrare.

Pot beneficia de alocația de stat pentru copii, avută la data aplicării noului sistem de salarizare, specialiștii care și-au menținut funcția (respectiv încadrarea avută) la acea dată.

Ing. Cornel BABEANU — C.A.P. Negoesti, comuna Melnești, județul Dolj:

Absolvenții Institutului agronomic încadrați în C.A.P., aflați în al doilea an de activitate, primesc un salariu de 1.720 lei lunar.

Perioada stagiului militar nu se include în stagiul în producție.

Ioan MASAPIUC — comuna Burdujeni, județul Suceava:

Vechimea obținută în funcția de tehnician I zootehnist nu se poate lua în considerare ca vechime în funcții economice. Potrivit instrucțiunilor privind organizarea producției și a muncii în C.A.P., înființarea fermelor trebuie făcută pe baza analizei situației concrete din fiecare unitate. De regulă, fiecare fermă din C.A.P. are un șef de fermă specialist sau tehnician și un socotitor, sau la fermele cu dezvoltare complexă, un economist cu studii medii. Șeful de fermă este ajutat în activitatea sa de către un tehnician sau un cooperator cu experiență în sectorul respectiv, care lucrează nemijlocit în producție.

Gl. MIHĂILESCU — comuna Horezu, județul Vâlcea:

Funcția de subinginer a fost prevăzută în noul sistem de salarizare și majorarea salariilor, pentru întreprinderile industriale și întreprinderile agricole de stat. Potrivit pct. 6 din anexa IX la H.C.M. nr. 914/1968, această funcție va putea fi utilizată în secțiile și atelierele de producție sau în alte unități echivalente precum și în serviciile funcționale, și va putea fi ocupată numai de absolvenți cu diplomă ai fostelor școli de subingineri sau ai unor școli echivalente de Ministerul Învățămîntului cu fostele școli de subingineri.

În agricultură nu se utilizează funcția de maestru, care este o funcție specifică procesului de producție din industrie.

În consecință, absolvenții fostelor școli de maiștri, ai școlilor medii tehnice și ai școlilor tehnice agricole au aceeași drepturi în ceea ce privește încadrarea (putînd fi încadrați pe posturi de tehnicieni). Tot astfel se vor încadra și absolvenții liceelor agricole de specialitate.

Celelalte probleme privind promovarea în funcții, pe bază de pregătire și vechime sau concurs, sînt reglementate prin indicatoarele de studii și stagiul specifice fiecărei ramuri și fiecărui sector de activitate.

Constantin TUDOR — comuna Zărnești, județul Buzău:

Tehnicienii veterinarî în cadrul direcțiilor agricole și din unitățile subordonate acestora beneficiază de aplicarea experimentală a noului sistem de salarizare și majorarea salariilor, de la 1 martie 1970, conform H.C.M. nr. 914/1968 cu modificările ulterioare și H.C.M. nr. 195/1970, privind experimentarea noului sistem de salarizare în aparatul comitetelor executive ale consiliilor populare, al organelor locale de specialitate și unitățile subordonate acestora.

Tehnicenii de la comune nu pot fi încadrați pe funcția de tehnician principal.

Un grup de salariați de la Abatoarul din Turnu Severin, județul Mehedinți:

Medicii veterinarî de la abatoare nu beneficiază de sporul de vechime prevăzut de H.C.M. nr. 693/1963, ce s-a acordat specialiștilor care lucrează direct în unități de producție agricolă.

Ion COȚOI
corespondent

ÎNFIINȚAREA UNOR NOI I.A.S.-URI

De curînd, au luat ființă noi întreprinderi agricole de stat. Iată-le: I.A.S. „Avicola“ Tărtășești, județul Ilfov (complex industrial), I.A.S. Complexul de vaci Mihăilești, județul Ilfov (complex industrial), I.A.S. Complexul de taurine Iernut, județul Mureș (complex industrial), I.A.S. Complexul de vaci Deveselu, județul Olt (complex industrial), I.A.S. Pucioasa, județul Dimbovița (cu profil pomicol), I.A.S. Beclean, județul Bistrița Năsăud (cu profil agrozootehnic), I.A.S. Simbu-rești, județul Olt (cu profil vitipomicol), I.A.S. Albești — Paleologu, județul Prahova (cu profil agrozootehnic) I. A. S. Avicola — Sibiu, județul Sibiu, I.A.S. Măicănești, județul Vrancea (cu profil, agrozootehnic) și I.A.S.

BLOC-NOTES

Cernavodă, județul Constanța (cu profil vitipomicol).

Au fost totodată desființate I.A.S.-urile Tirgșoru Vechi, județul Prahova și Murgeanca, județul Ialomița.

Alte șapte I.A.S.-uri și-au schimbat atît denumirea cît și sediul: I.A.S. 30 Decembrie, județul Ilfov în I.A.S. Copăcești, comuna Aduanații Copăcești; I.A.S. Galata, județul Iași în I.A.S. Miroslava, comuna Miroslava, județul Iași; I.A.S. Uricani Avicola, comuna Miroslava, în I.A.S. Avicola Iași, municipiul Iași; I.A.S. Căteasca, județul Argeș, în I.A.S. Ștefănești, comuna Ștefă-

nești, județul Argeș; I.A.S. Bîrcea Mare, satul Bîrcea Mare, orașul Simeria, județul Hunedoara, în I.A.S. Simeria, orașul Simeria, județul Hunedoara.

NI SE SEMNALEAZĂ :
14 LEI PENTRU... UN LEU !

Din cauză că abonamentele diferitelor publicații ce mă interesează sosesc cu întîrziere la Sîntana, în ultimele luni mi-am procurat revista „Agricultura“ de la chioșcul cooperativei de consum din comună. Iată însă că în tot cursul lunii aprilie nu s-a mai comandat nici un exemplar din aceas-

ă publicație la „vînzare liberă“. Am fost nevoit să mă deplasez în orele mele libere la Arad, ca să mi-o procur, cheltînd astfel de fiecare dată, în loc de un leu, cît costă revista cite 14 lei ! Am atras atenția asupra acestei deficiențe dirigintei Oficiului P.T.T. Sîntana, tov. Florica Molnar, care a făgăduit că... lucrurile se vor îndrepta. Dar nu s-a ținut de cuvînt. Și, intrucît nici Serviciul județean P.T.T. — Arad nu a luat măsurile corespunzătoare la sesizarea noastră, ne vedem siliți să apelăm — prin intermediul revistei — la direcția respectivă din Ministerul Poștelor și Telecomunicațiilor, care, sîntem siguri, va dicta și... penalizările convenite delăsătorilor.

Din programul de radio și televiziune

pe săptămîna 10 - 16 mai

RADIO

BULETIN DE ȘTIRI: Duminică: programul I: 6.00, 11.00, 17.00, 20.00, 24.00, 2.00, 4.00, programul II: 7.30; 14.00; 23.00; 0.55; programul III: 19.30. **In fiecare zi de lucru:** programul I: 5.00; 6.00; 9.00; 10.00; 11.00; 17.00; 18.00; 20.00; 22.00; 24.00; 2.00; 4.00; programul II: 6.05; 12.00; 14.00; 21.00; 23.00; 0.55; programul III: 18.00.

RADIOJURNAL: Duminică programul I: 7.00; 13.00; 22.00; **In fiecare zi de lucru:** 7.00; 13.00; 16.00; 22.00; programul II: 7.00; 16.00.

EMISIUNI PENTRU SATE

Duminică: programul I: Ora satului - 7.15. **In fiecare zi de lucru:** programul I: Jurnal agrar - 5.30.

TEATRU LA MICROFON

DUMINICĂ: programul I: 21.15 - Teatru scurt: „Barbu Lăutaru” de Vasile Alecsandri.

LUNI: programul I: 20.34 - „Meșterul Manole” de Lucian Blaga; programul II: 17.35 - Teatru serial: „Donna Alba” de Gig. Mihăiescu. Seria I: „Început de drum”.

MARȚI: Programul II: 17.35 - Teatru serial: „Donna Alba” de Gig. Mihăiescu. Seria a II-a: „Procesul pierdut”; programul III: 21.30 - „Răzvan și Vidra” de B. P. Hașdeu.

MIERCURI: programul II: 17.35 - Teatru serial „Donna Alba” de Gig. Mihăiescu. Seria a III-a: „Lumea bună”; 20.15 - „Pușculița” de Eugene Labiche.

J O I: programul II: 17.35 - Teatru serial „Donna Alba” de Gig. Mihăiescu. Seria a IV-a: „Mansarda”.

VINERI: programul II: 10.10 - „Părintii lui Grișu” de Serghei Mihalkov; 17.35 - Teatru serial „Donna Alba” de Gig. Mihăiescu. Seria a V-a: „Furtul”.

SIMBĂTA: programul II: 17.35 - Teatru serial „Donna Alba” de Gig. Mihăiescu. Seria a VI-a: „Sfârșit de drum”.

EMISIUNI MUZICALE

DUMINICĂ: Muzică populară: programul I: 7.45; 11.15; 14.00; 20.10; 22.30; programul II: 15.00; 16.00; 18.30. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 6.05; 8.10; 9.42; 13.15; 15.55; 18.50; 19.20; 20.25; 21.41; 23.00; 0.03-5.00; programul II: 6.00; 13.00; 14.30; 15.45; 17.00; 20.00; 21.11; 22.50; programul III: 23.00.

L U N I: Muzică populară: programul I: 5.06; 6.06; 12.30; 13.45; 20.10; programul II: 6.00; 8.55; 11.10; 14.03. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 6.00; 7.15; 8.30; 12.00; 13.22; 18.30; 20.25; 22.30; 23.00; 0.03-5.00; programul II: 7.10; 11.30; 14.30; 17.00; programul III: 21.30.

MARȚI: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.06; 12.30; 13.45; 14.50; 16.20; 17.30; 20.10; programul II: 6.00; 8.55; 11.00; 14.03; 18.00. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 6.00; 7.15; 8.30; 12.00; 13.22; 18.30; 20.25; 22.30; 0.03-5.00; programul II: 7.10; 12.15; 15.20; 17.00.

MIERCURI: Muzică populară: programul I: 5.06; 6.06; 12.30; 13.45; 14.50; 16.20; 17.30; 20.10; programul II: 6.00; 8.50; 11.00; 18.00. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 6.00; 7.15; 8.30; 11.05; 12.00; 13.22; 14.00; 18.30; 20.25; 21.20; 21.35; 23.30; 0.03-5.00; programul II: 7.10; 11.30; 12.15; 14.30; 15.30; 17.00; 22.32.

J O I: Muzică populară: programul I: 5.06; 6.06; 12.30; 13.45; 14.50; 16.20; 17.30; 20.10; programul II: 6.00; 8.50; 11.00; 18.00. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 6.00; 7.15; 8.30; 11.05; 12.00; 13.22; 14.00; 18.30; 20.25; 21.35; 23.00; 0.03-5.00; programul II: 7.10; 11.30; 12.15; 14.30; 15.30; 17.00; 22.00; programul III: 21.45.

VINERI: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.06; 12.30; 13.45; 14.50; 16.20; 20.10; programul II: 6.00; 9.00; 10.58; 14.03; 18.00. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 6.00; 7.15; 8.30; 9.50; 10.30; 13.22; 14.00; 18.30; 20.25; 21.20; 21.35; 22.30; 0.03-3.00; programul II: 7.10; 11.25; 14.30; 15.30; 17.00.

SIMBĂTA: Muzică populară: programul I: 5.06; 6.06; 12.30; 14.15; 20.10 programul II: 6.00; 9.00; 11.30; 13.06; 15.35; 18.00; 22.00. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 6.00; 7.15; 8.30; 11.05; 12.15; 13.22; 15.00; 20.25; 21.20; 21.35; 22.30; 23.00; 0.03-6.00; programul II: 7.10; 10.30; 14.03.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ: Programul I: 8.30 - Deschiderea emisiunii Microavanpremiera; 10.00 - ORA SATULUI. **Din cuprins:** ● Calendar agricol ● Ziua-lumină a celor mari și a celor mici - reportaj din comuna Jariștea, județul Vrancea ● Muzică populară; 11.25 - Concert simfonic. Orchestra simfonică a Conservatorului „George Enescu” din Iași; 12.00 - De strajă patriei; 12.35 - Emisiune în limba maghiară; 13.35 - Închiderea emisiunii de dimineață; 16.00 - Deschiderea emisiunii de după amiază; ● Microavanpremiera ● „Gol” - filmul Campionatului mondial de fotbal, ediția 1966 - Anglia. Secvențe inedite din cele mai importante meciuri ale „World-Cup”-ului ● Automobilism; 18.00 - Film serial: „Oliver Twist” (VIII); 18.30 - Hai Buzău, Buzău. Emisiune realizată cu concursul artiștilor amatori de la Casa de cultură din Buzău. 19.00 - TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.20 - Noutăți cinematografice; 19.40 - Reporterii noștri vă prezintă: ● Tinerețea are 10 etaje ● Parada pe patru roți ● Echipa de fotbal a României cu 24 de ore înaintea plecării în Mexic; 20.30 - Film artistic: „Un copac crește în Brooklyn”; 22.35 - TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.50 - Parada vedetelor. Gigliola Cinquetti; 23.15 - Închiderea emisiunii, programul I. Programul II: 20.00 - Concertino. Emisiune muzical-cinematografică; 21.00 - Filme documentare; 21.25 - Din creația compozitorilor Constantin Silvestri și George Onciul; 22.00 - Roman foileton: „Portretul unei doamne”. Reluarea epizodului II; 22.45 - Închiderea emisiunii programului 2.

LUNI: 18.00 - Deschiderea emisiunii. Microavanpremiera; 18.05 - Emisiune pentru tineret; 18.35 - Timp tinăr. Versuri în lectura unor poeți ieșeni; 18.55 J Anunțuri - publicitate; 19.00 - TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.20 - Calitatea văzută de aproape; 19.35 - Desene animate; 19.55 - Reflector; 20.05 - Anunțuri - publicitate; 20.10 - Roman foileton: „Portretul unei doamne” (IV); 20.55 - Între metronom și cronometru; 21.55 - TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.10 - Scena; 22.35 - Piese muzicale celebre.

MARȚI: 18.00 - Deschiderea emisiunii. Microavanpremiera; 18.05 - Lumea copiilor. UNIVERSAL ȘOTRON - LITERA J; 18.30 - Reportaj TV. Apolodor Km 239; 18.55 - Anunțuri - publicitate; 19.00 - TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.20 - La volan - emisiune pentru conducătorii auto; 19.35 - Atomul - această necunoscută. Detectivul... atomic; 20.00 - Film artistic: „Burgezul gentilom”. În interpretarea Comediei Franceze; 21.35 - Permanența poeziei lui Lucian Blaga; 21.50 - TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.05 - Teleglob. Norvegia; 22.30 - Muzicorama TV.

MIERCURI: 18.00 - Deschiderea emisiunii. Microavanpremiera; 18.05 - Terra '70. Emisiune-concurs pentru școlari; 18.30 - Actualitatea muzicală; 18.55 - Anunțuri - publicitate; 19.00 - TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.20 - Cabinetul economic TV; 19.45 - Plimbare pe Lotru. Reportaj TV; 20.10 - Tele-cinematoca: „I. Vitelloni”; 22.00 - TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.15 - Masa rotundă. C. Dobrogeanu Gherea și locul lui în cultura română; 22.35 - Imagini sonore...

J O I: Programul I: 17.30 - Deschiderea emisiunii. Microavanpremiera; 17.35 - Emisiune în limba maghiară; 18.05 - Film serial: „Oliver Twist” (X); 18.35 - Mult e dulce și frumoasă; 19.00 - TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.20 - Duete folclorice; 19.40 - Prim plan. Prof. dr. docent Vintilă Mihăilescu; 20.10 - Anunțuri - publicitate; 20.15 - Anchetă. Nu trebuia să se întâmple; 20.45 - Teatru scurt: „Insomnie” de Dumitru Solomon; 21.10 - Avanzpremiera; 21.20 - Film artistic: „Balada pentru Măriuca”; 22.45 - TELEJURNALUL DE NOAPTE. Programul II: 20.00 - Transmisiunea Concertului de închidere a stagiunii Orchestrei simfonice a Radioteleviziunii. **In pauză:** Dialog cu sculptura. Film documentar realizat de Studioul „Alexandru Sahia”; 22.00 - Actualități literare. Editura „Mihai Eminescu” la prima întâlnire cu cititorii; 22.15 - Muzică ușoară românească pe versuri de Mihai Eminescu, George Topîrcăanu, Ion Minulescu, în interpretarea formației „Mondial”.

VINERI: 17.00 - Deschiderea emisiunii. Microavanpremiera; 17.05 - Teleșcoala; 18.00 - Desene animate; 18.10 - Muzică populară la cererea telespectatorilor; 18.35 - Calitatea văzută de aproape. „Radiografia” procesului de asimilare a unor noi produse; 18.50 - Anunțuri - publicitate; 19.00 TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.20 - Glasuri de primăvară. Cîntă Corul de copii al Radioteleviziunii; 19.40 - Reflector; 19.50 - Mai aveți o întrebare? Emisiune de cultură științifică; 21.00 - Film artistic: „Apele primăverii”. Ecranizare după nvela lui I. S. Turgheniev - este povestea unei iubiri romantice evocată de eroul ei; 22.30 - TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.40 - Cadran. Emisiune de actualitate internațională.

SIMBĂTA: Programul I: 17.00 Deschiderea emisiunii. Microavanpremiera; 17.05 - Emisiune în limba germană; 18.05 - Cheia orașului; 19.00 - TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.20 - Tele-enciclopedia; 20.15 - Film serial: „Rocambol” (III); 20.55 - Porțile de Fier. Reportaj TV; 21.15 - Parada comedilor muzicale; 22.15 - Campionatul Mondial de baschet masculin. U.R.S.S. - Brazilia. Transmisiune directă de la Liubliana; 23.00 - TELEJURNALUL DE NOAPTE. Programul II: 20.20 - Dans și romane: ● Întîlnire cu balerina Cristina Hammel-Zirra ● O dragoste statornică. Alexandru Corfescu și cîntecele sale; 21.00 - Recviem pentru „Flautul fermecat”; 21.50 - Film serial: „Riul întunecat” - reluarea episodului IV.

PENTRU COMBATEREA INSECTELOR DEFOLIATOARE DIN PĂDURI, CENTRALA INDUSTRIALĂ DE MEDICAMENTE ȘI COLORANȚI

București - Bd. Ion Șulea, nr. 246, produce insecticidul de șoc și cu efect persistent

SILVETOX 203

soluție gălbuie cu miros caracteristic

Produsul acționează îndeosebi pentru combaterea omidei păroase, fluturului stejarului, omidei molidului.

SILVETOX 203

este ambalat în damigene de sticlă și se manipulează cu grijă pentru a se evita contaminarea alimentelor, a pielii și a echipamentului de protecție.

În timpul lucrului personalul executant al tratamentului nu va mânca, bea sau fuma.

COMBATEREA ȘOBOLANILOR CU ANTAN

Pulbere fină cenușie-violetă, ANTANUL este un raticid pe bază alfa naftilto uree utilizat în combaterea șobolanilor.

MODUL DE FOLOSIRE

- prăfuirea este executată prin depunerea unui strat de 5-10 mm în locurile de circulație al șobolanilor, operația repetându-se timp de 3-4 zile consecutiv;

- în apă pulberea se presară într-un strat de 5-10 mm, vasul cu apă așezându-se în locurile de circulație ale șobolanilor;

- în momeală carne, pește, brînză, alimente grase, resturi alimentare, se amestecă 50 g ANTAN (la 1 kg momeală).

Fiind un produs cu toxicitate puternică, folosirea lui se va face cu precauție, evitîndu-se contactul cu alimentele și furajele, accesul animalelor fiind interzis în locurile tratate cu ANTAN.

Manipularea produsului se va face cu grijă deosebită. Obligatoriu, după deratizare, se vor spăla mîinile cu apă și săpun.

ANTAN este realizat de Centrala Industrială de Medicamente și Coloranți și se prezintă ambalat în saci de polietilenă de 15-75 kg, introduși în recipiente de metal sau de lemn.

CALEIDOSCOP

INSTANTANEE DIN NATURA PATRIEI

● **CALIFARUL ALB** este una din cele mai frumoase păsări de apă din țara noastră mai ales masculul cind se află în „haina” de nuntă. Frumusețea călifarului se datorește contrastului de culori ale penajului. Capul și gîtul sînt de culoare verde închisă, lucioasă, gusa și părțile laterale ale spatelui albe, umerii negri, iar coada albă cu o bandă terminală neagră. O bandă lată de culoare roșie a scortșoarei înconjoară pieptul și partea anterioară a spatelui, iar mijlocul pieptului și pînțelele bat în negru-suriu, lăsînd abdomenul gălbui. Călifarul are caractere intermediare între rațe și gîște — capul și picioarele asemănătoare cu cele ale gîștelor, iar ciocul cu cel al raței. Călifarul alb își are „președința” la noi în jurul lacurilor Razelm și Sinoe. În perioada de îngheț părăsește țara.

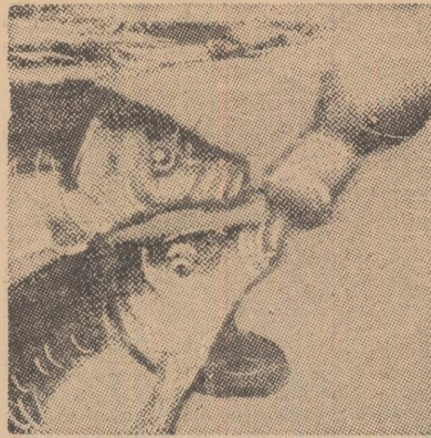
● **CARACUDA**, micul pește de baltă asemănător cu crapul este un fel de „carmelon” din lumea piscicolă. Culoarea lui este diferită după natura apei, de la galben ca aurul pînă la negru. La noi trăiește aproape în toate apele stătătoare din regiunea muntoasă.

● Printre peștii cel mai periculoși din Marea Neagră, care ajung pînă

dreptul litoralului nostru se numără: **PISICA** și **VULPEA DE MARE**, cea de a doua fiind destul de temută de pescari pentru acul veninos pe care îl are în coadă și ale cărui înțepături sînt foarte dureroase.

● **ÎN RIURILE DIN CARPAȚI** trăiește „tigrușul apelor de munte” care este supranumită pe bună dreptate lostrîța. Acest salmonid lung de la o jumătate de metru pînă la un metru și jumătate și cîntărind între 4 și 20 kg este cel mai mare dușman al vietăților din ape, ba chiar atacă și păsări imprudente. Nu se lasă prins ușor și opune o rezistență inversunată.

● **DINTRE** păsările răpitoare care vin iarna în țara noastră cele mai răspindite sînt șoarecii, cum este șoarecul încălțat (*Buteo lagopus*) care cuibărește dincolo de cercul polar nordic (Eurasia și America). În țara noastră ei se hrănesc cu șoarecii mici și, rareori, cu păsări (potirneli slăbite de ger). Șoimul călător (*Falco peregrinus*) este celebru prin rapiditatea atacurilor sale în picaj. Cind se aruncă asupra prăzii cu aripile semiînchise poate atinge o viteză de 60—70 m pe secundă, iar ghearele și ciocul său puternic îi permit să vîneze păsări mult mai mari ca el ca de pildă, gîște sălbatice.

UN BIBERON PENTRU... PEȘTI

Vițeii sau alte animale hrănite cu biberonul s-au mai văzut. Cine își închipuia însă că și peștilor le-ar place să se înfrupte din biberon? Bineînțeles că de data aceasta sticla nu conține lapte ci alimente sintetice în stare lichidă. De cîțiva ani Institutul Max Planck din R.F. a Germaniei crește pești hrăniți cu biberonul, „Sugarii” e vorba de crap, introduși într-un acvariu de plastic transparent, sînt alimentați la ficcare două ore cu binefăcătorul biberon. Dacă în acvariu se păstrează o temperatură a apei între 20—30°C, la 18 luni de „alăptare” crapul atinge o greutate pe care ar fi obținut-o în condițiile normale de alimentare abia după... 3 ani. Un astfel de crap — spre stupefacția cercetătorilor — a ajuns ca în timp de o jumătate de an să atingă o greutate de 7 kg (inițial „peștișorul” cîntărea doar 150 grame...).

În fața acestor fapte convingătoare, specialiștii institutului sînt decși să „ofere biberonul și altor pești valoroși, care cresc în apele tropicale și subtropicale.

DE LA LUME ADUNATE

UN MORT ATÎT DE SANATOS!

Ce se poate întimpla unui om care bea un pahar — două peste măsură? I se pot întimpla multe, dar pățanie ca a londonezului David Wallace — mai rar!

Era duminică și Wallace s-a așezat cu cîțiva prieteni la băutură. Și, tot dînd pe gît pahar după pahar, la un moment dat s-a îmbătat atît de rău încît a căzut sub masă ca un pietroi. Nu se știe dacă din zăpăceală sau din dorința de a face o glumă, prietenii au chemat o mașină de la morgă, Wallace a fost băgat într-un sac și aruncat fără prea multe monajamente printre morții găsiți în aceeași zi.

Din fericire pentru Wallace, un medic a remarcat, a doua zi dimineață, că un cadavru... se mișcă. Examinîndu-l, medicul în cauză nu a găsit cu cale decît să declare: „În viața mea nu mi-a fost dat să văd un mort atît de sănătos!”.

CAPTURA

Poliția din California a făcut, nu de mult, o descindere la o casă părăsită din localitatea Carson pentru a pune mîna pe cei 122 de „indivizi” care nu numai că locuiau acolo fără a avea dreptul legal, dar mai și tulburau ordinea publică.

Acțiunea a fost încununată de un succes incontestabil căci, la inventarul făcut la sfîrșitul ei s-a constatat că fuseseră capturați: 77 de șerpi, 30 de păianjeni mari veninoși, 12 șoareci și 3 șobolani uriași.

GLORIA TRECUTA SI PREZENTA A NASURILOR

Zilele trecute, Alfredo Giovannardi, din Soragna (Italia) a fost proclamat „regele nasurilor” pe anul 1970. Pensionar, în vîrstă de 69 de ani, Giovannardi se bucură pentru a patra oară consecutiv de această puțin obișnuită distincție care-i revine pentru un nas cu adevărat... respectabil: 5,6 cm lungime, 4 cm lățime.

Deși dimensiunile nasului l-au făcut imbatibil pe Giovannardi, concetățenii săi nu se pot împiedica de a-și aminti că fostul „rege” Alcide Borreri, avea un nas măsurînd nu mai puțin de 7,5 cm. Dar aceasta nu reprezintă, de bună seamă, decît nostalgia unei glorii apuse...

HORTICULTORUL AMATOR

Aluni în grădină

Poate ați simțit vreodată nevoia de a completa, de a diversifica decorația grădinii dv. Dacă este așa, puteți încerca alunul, care este decorativ și ale cărui fructe au un gust foarte bun.

Fiind o plantă rezistentă, alunul nu se teme de iernile grele. Pretențiile lui în ceea ce privește solul sînt modeste: îi convin atît solurile acide cit și cele calcareose (10—15% calcar). Trebuie spus, însă, că alunul are și el preferințe. Acestea se îndreaptă către terenurile bogate în humus. Cele mai nefavorabile îi sînt cele cu umiditate stagnantă ridicată.

Pentru a da rezultate, alunul are ne-

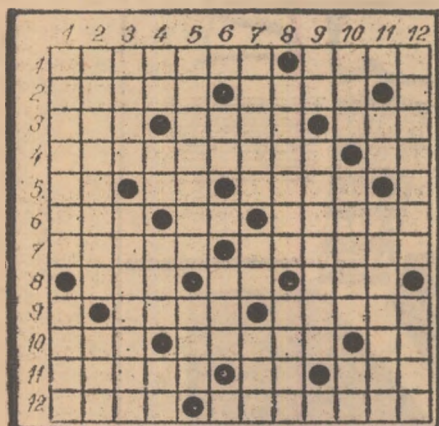
voie de îngrășăminte, 100—100 kg gunoie de grajd la ar, la care se adaugă 5—7 kg sulfat de potasiu și 8—10 kg de superfosfat. De asemenea, în fiecare an trebuie aplicată o fertilizare de întreținere.

Dacă v-ați decis să cultivați cîțiva aluni, atunci e nevoie să pregătiți foarte bine terenul. Ori îl săpați, în întregime, la 40 sau 50 cm adîncime, ori executați gropi individuale cu lățime de 80 cm și adînci de 50 cm.

În ce privește distanța de plantare, în terenurile uscate ea trebuie să fie de cca 4 m, iar în solurile mai bogate poate fi fixată la 5 m, uneori chiar 6 m. Evident, plantarea nu trebuie făcută pe timp foarte friguros sau foarte călduros.

Dacă dispuneți de minimum de condiții necesare, încercați cultura alunului. Este sigur că ea vă va aduce satisfacții.

● CUVINTE INCRUCIȘATE ●

Z O O

ORIZONTAL: 1) Maimuță din Guineea, cu fața colorată în albastru și roșu, prezentă în grădina zoologică de la Băneasa — Bufniță; 2) Perniță... vie, cu ace — Spaima găinilor (pl); 3) Cîntec de laudă — Tuberculii lor, deliciul porcilor — Punct cardinal; 4) Pachiderm uriaș care a trăit în erele terțiară și cuaternară — Negre pe cîmp alb...; 5) La mușchi... — Pană... dar nu de somn — Pești, în viitor; 6) Taler — Dînsul — Unii au clopoței... alții, ochelari; 7) Rudă cu paltinul — Năpîrci; 8) Rume-gător din Tibet — Hectar — Cai dobrogeni; 9) Și bou și vaca — De multe... ori; 10) Din cînd în cînd — Este dăunătoare pomi-

lor — La abator!; 11) Pasăre... de oțel — Ruteniu — Peștișori mari, ascuțiți; 12) Dînsa... sare casa — Se ocupă de creșterea păsărilor.

VERTICAL: 1) Are un deosebit spirit de imitație — Existență; 2) Din familia calului (pl) — Plasă de prins pești; 3) Cărunt (fig) — Mic pește de mare, care scamănă cu o scrumbie; 4) Margini de doc — Titan — Raci... fără cap — Diftong; 5) Unul... dintr-o cunoscută piesă de Eugen Ionescu — Indispensabil la telefon; 6) Admis... la început — Latră cîinele...; 7) Un exemplar mare dintre cei care nu își schimbă năravul — la vară... — Cureauă; 8) Scamănă cu pisicile sălbatice — Încovoiat; 9) Buni! — A merge în trap; 10) Șoricar — Pasăre răpitoare de zi — Careu agrar; 11) Cap de șopîrlă — Locuința albinelor; 12) Animal marin cu multe tentacule — Mediu pentru păsări (fig).

Ion PASCAL

Desen de NIC. NICOLAESCU

● MAGAZIN SPORTIV ● MAGAZIN SPORTIV ● MAGAZIN SPORTIV ● MAGAZIN SPORTIV ●

Echipele de fotbal a Mexicului care a înțilnit, în două jocuri de verificare, selecționata secundă a României (în primul meci, gazdele au cîștigat cu 3—2, iar în cel de-al doilea rezultatul a fost egal, 2—2).

3 ÎNTREBĂRI — 3 RĂSPUNSURI

DE VORBA CU MARIN NICULESCU, ANTRENOR DE CICLISM

— Este ciclismul nostru în progres?

— Categoriic nu. Ne aflăm într-o perioadă de tranziție. Au dispărut și ultimele vedete ale sportului cu pedale. Gabriel Moiceanu, Ion Cosma — și acum cîntăm pe tineret. Trebuie să așteptăm rezultatele, care înțirzie să vină. Motivul? Mulți tineri nu depun toate eforturile la antrenamente, nu fac sacrificiile pe care noi cei bătrîni le făceam la vremea noastră. La antrenament trebuie să transpiri serios și, în plus, cînd ai ajuns acasă să pui devreme capul pe pernă, după ce ai băut un pahar cu... lapte.

— Care sînt cei mai talentați rutieri de care dispunem la ora aceasta?

— O întrebare foarte grea. Pentru antrenori constituie o dificilă problemă de a selecționa o echipă de 6 alergători. Pot afirma cu mîna pe inimă că avem doar trei alergători mai valoroși: Tudor

Vasile, N. Ciometi și poate Ștefan Cerna, în ciuda fizicului său firav. De aceea, cred că în noua ediție a „Cursei Păcii” care va începe peste cîteva zile nu trebuie să ne așteptăm la rezultate strălucite. Poate peste 2—3 ani vom avea din nou o echipă redutabilă.

— Ce ar trebui făcut pentru ridicarea clasei ciclismului în țara noastră?

— Noua conducere a federației este bine intenționată și în același timp competentă. Tinerii cicliști au nevoie de cît mai multe materiale pentru a face față unui antrenament dur, necesar formării unui bun rutier de șosea. De asemenea, este cazul să se impulsioneze activitatea velodromului care în ultimii ani a lăsat de dorit. Apoi consider că fiecare club trebuie să organizeze cît mai multe competiții în sezoanele de toamnă și primăvară.

Paul OCHIALBI

DOCUMENTAR EXTERN

„REVUE DE L'ÉLEVAGE”

RECOLTAREA TIMPURIE A FURAJELOR

Printre factorii care pot contribui la îmbunătățirea producției de furaje există cel puțin unul care oferă un avantaj deosebit — acela de a nu pretinde nici o investiție suplimentară. Este vorba despre recoltarea timpurie a furajelor care, din punctul de vedere al condițiilor climatice, prezintă unele inconveniente, dar care îngăduie recoltarea unor furaje cu valoare nutritivă ridicată.

Iată câteva cifre care indică evoluția valorii nutritive a lucernei în diferite stadii de dezvoltare a plantei (tabel 1).

În general, la furajele cu dominantă graminee, recoltarea trebuie făcută în momentul apariției spicelor, iar la furajele leguminoase se poate aștepta începutul înfloririi.

Evoluția valorii nutritive a plantelor furajere, concomitent cu îmbătrânirea lor, are cu atât mai mare influență asupra producției zootehnice cu cât consumul lor de către animale este cu atât mai ridicat și furajul a fost recoltat mai devreme.

În ceea ce privește producția de lapte, apare la animalele hrănite cu graminee o scădere bruscă în cazul furajării cu furaje recoltate la începutul înfloririi față de cele recoltate la apariția spicului adică cu circa trei săptămâni mai devreme. Or, aproape nici un agricultor și nici un crescător de animale nu este pe deplin conștient de această evoluție care reprezintă o scădere rapidă a va-

lorii nutritive, o reducere a nivelului de consumație care face ca producția de lapte să scadă la o șesime atunci când gramineele sînt recoltate cu trei săptămîni prea tîrziu.

Problema substanței organice și a substanțelor azotoase nu reprezintă decît un aspect parțial. Trebuie luată în considerație evoluția furajului și în ceea ce privește substanțele minerale care îndeplinesc și ele un rol important.

Vom folosi ca exemplu gramineea care, fără îndoială, este cel mai mult folosită în cultură pură și care, după cît se pare, se va extinde și mai mult, mai cu seamă în regiunile maritime: ray-grass-ul italian. Iată evoluția conținutului acestei plante în substanțe minerale de la 23 martie la 19 mai. (tabel 2).

Se constată că începînd de la 22 aprilie conținutul în fosfor descreește rapid. La fel și conținutul în magneziu, în timp ce calciul are mai degrabă tendința de creștere. Conținutul în sodiu este foarte constant.

În ceea ce privește lucerna, se observă o micșorare a conținutului de fosfor în substanța uscată pe măsură ce planta îmbătrînește. (tabel 3).

Pentru calciu, magneziu și sodiu, avem următoarea evoluție. (tabel 4).

După cum se vede, conținutul în calciu crește sistematic în opoziție cu procesul pe care-l suferă fosforul, potasiul și magneziul. Calciul este unul dintre rarele elemente al căror conți-

nut crește odată cu îmbătrînirea plantei. Iată de ce se spune uneori că el este un element de senectute în timp ce potasiul dimpotrivă, este un element juvenil, mai abundent în plantele tinere și în părțile cele mai tinere ale plantelor mature. Trebuie avut în vedere totodată faptul că evoluția leguminoaselor din punctul de vedere al compoziției în cursul săptămînilor care preced și care urmează epocii optime de recoltare este cu mult mai puțin rapidă decît evoluția gramineelor. De aceea, este posibilă recoltarea leguminoaselor la începutul înfloririi, în timp ce în același stadiu vegetativ, gramineele și-au pierdut deja o mare parte din valoarea nutritivă. Aceasta variază în raport invers cu conținutul în celuloză brută: cu cît o plantă este mai tînără cu atît este mai săracă în celuloză și mai bogată în substanțe azotate, iar valoarea sa nutritivă mai ridicată.

În concluzie, recoltarea timpurie a furajelor constituie un mijloc eficace și necostisitor de a face să sporească valoarea lor nutritivă și, în consecință, producția animală. Bineînțeles, producția de substanță uscată este mai mică decît în cazul recoltării tîrzii, dar numărul coaselor este mai mare, astfel încît în ultimă instanță pierderea cantitativă este destul de mică în timp ce cîștigul în privința calității este enorm.

Cu o fertilizare minerală corespunzătoare și cu ajutorul unui procedeu modern de conservare a furajului, lăsîndu-l cît mai puțin timp cu puțină pe cîmp, recoltarea timpurie reprezintă un factor esențial de ridicare a producției animale. Este factorul cel mai ușor de aplicat, de vreme ce nu pretinde nici o investiție.

Tabelul 1

EVOLUȚIA VALORII NUTRITIVE A LUCERNEI ÎN DIFERITE STADII DE DEZVOLTARE

Stadiul	Digestibilitate subst. org. %	Val. nutritivă kg subst. uscată	Subst. arom. digestate bite
Înălțime 30 cm	78	0,84	210
Înălțime 60 cm	73	0,75	185
Începutul îmbolnăvirii	68	0,67	170
Îmbobocire	67	0,64	160
Începutul înfloririi	63	0,57	150
Înflorire	59	0,51	140

Tabelul 2

EVOLUȚIA CONȚINUTULUI ÎN SUBSTANȚE MINERALE (în % din subst. uscată)

Data	Fosfor (P)	Calciu (Ca)	Magneziu (Mg)	Sodiu (Na)
23.III	0,42	0,31	0,30	0,04
7.IV	0,36	0,33	0,32	0,04
15.IV	0,36	0,36	0,25	0,04
22.IV	0,34	0,33	0,27	0,05
4.V	0,30	0,32	0,22	0,05
19.V	0,27	0,38	0,18	0,04

Tabelul 3

EVOLUȚIA CONȚINUTULUI ÎN FOSFOR PE MĂSURA ÎMBĂTRÎNIRII PLANTEI

Data	Înălțimea	Conținutul în fosfor în % din substanța uscată
3.V	10 cm	0,64
11.V	15 cm	0,46
18.V	20 cm	0,36
25.V	25—30 cm	0,29
1.VI	50—60 cm	0,29
8.VI	55—65 cm	0,27
15.VI	55—65 cm	0,26

Tabelul 4

EVOLUȚIA CONȚINUTULUI ÎN CALCIU, MAGNEZIU ȘI SODIU (în % din substanța uscată)

Stadiul	Calciu (Ca)	Magneziu (Mg)	Sodiu (Na)
Vegetativ precoce	1,64	0,63	0,04
Vegetativ avansat	1,56	0,55	0,05
Semiînflorire	1,77	0,54	0,07
Maturitate	1,88	0,49	0,10
Declin	2,16	0,52	0,10

„Nauka i jizni”

Plugurile „săltărețe”

Foarte adesea se întîmplă, mai ales în zonele de deal, ca o serie de lucrări agricole, printre care și aratul să fie stînjinite de prezența unor pietre în sol, dispuse la o mică adîncime.

Daunele provocate organelor active ale plugului de „întîlnirea” cu aceste pietre sînt multiple, putînd ajunge la deteriorarea acestora, din care cauză tractoristul trebuie să se aprovizioneze cu brăzdare de rezervă. Nu este exclusă nici deteriorarea altor organe.

Pentru regiunile din republicile baltice, regiunile Leningrad și Kalinin, un grup de specialiști din Leningrad, Odesa și Riga au elaborat un nou tip de plug special, care să poată efectua arături pe terenurile acoperite cu pietre.

Dacă, de obicei, la plugurile normale organele de lucru sînt fixate rigid pe cadru — cauza principală care provoacă deteriorarea brăzdarului — la plugul elaborat de constructorii sovietici, fixarea despre care vorbeam nu mai este rigidă, astfel încît la întîlnirea pietrei, cu ajutorul unor mecanisme automate — nefiînd deci necesară o supraveghere și o intervenție din partea tractoristului — brăzdarul se ridică, face un „salt”, ocolește piatra, pentru ca apoi să atace din nou brazda! Dispozitivul automat, construit din elemente noi, elimină o serie de neajunsuri întîlnite în automaticele clasice (zgomote provocate de angrenarea unor roți dințate, sau de frecarea unor piese metalice etc.).

Constructorii de mașini agricole din Odesa, unde se află în producție noul tip de plug, au în vedere perfecționarea lui, mai ales în ceea ce privește adaptarea unor mecanisme pneumatice și hidraulice pentru a spori viteza lui de lucru pe terenurile pietroase.

ORIZONTURI

VITA DE VIE ÎN SERE

În scopul mării producției de struguri de masă în R. S. Cehoslovacă, s-a încercat cultivarea viei de vie în seră. În experiențele efectuate cu soiul Perla de Csaba s-a obținut o grăbire a coacerii cu circa o lună. Desmugurirea a început în primele zile ale lunii aprilie. Încălzirea în seră s-a realizat cu ajutorul bălegarului, iar tăierea — ca la conducerea cu port înalt. Deoarece recolta a fost de calitate superioară, se așteaptă ca viticultura în seră să ofere condiții de prelungire a sezonului de struguri proaspeți.

DEPOZITAREA VERZEI ÎN R. D. GERMANA

În urma unor studii de specialitate, s-a experimentat depozitarea verzei în hale mari (389 m lungime, 115 m lățime, 4,02 m înălțime) prevăzute sub nivelul podelei cu canale de aerisire și în acoperiș cu cîte 4 orificii de aerisire. Varza recoltată se depozitează în două șiruri pe lungimea halei, la înălțimea de cca. 2 m. De la 10 decembrie pînă la 12 martie, de exemplu, pierderile totale au ajuns la 11,1 la sută, cînd temperatura în grămezile de varză a variat între 1—2 grade C, iar cea exterioară a atins +5°C la începutul lunii decembrie. După ce scade brusc la -13°C la 15 decembrie, se menține pînă la 20 februarie între 0 și -8°C, iar în martie între -2 și -4°C. În aceste condiții piața a putut fi aprovizionată cu varză proaspătă tot timpul, mai ales în perioada februarie-aprilie. Păstrarea s-a făcut în condiții economice absolut acceptabile.

Se pune problema mării capacității de păstrare mai ales pentru perioada martie — aprilie, în regiunile cu condiții de climă favorabile, unde nu este nevoie de instalații tehnice pentru condiționarea temperaturii din depozite. O altă problemă care este în studiu este posibilitatea de condiționare tehnică a aerului pentru o perioadă relativ mai caldă din luna mai.

INSTRUMENTE PENTRU LABORATOARE

Recent, o întreprindere maghiară, care produce instrumente de laborator, a trecut la fabricarea unui aparat destinat laboratoarelor de cercetări agricole. Este vorba de un dispozitiv cu disc, cu care pot fi tăiate în două semințele de cereale și graminee furajere. Aparatul este conceput pentru secționarea a 1. de boabe.

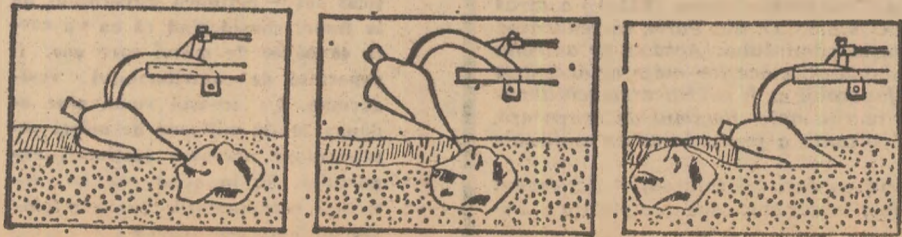
TOMATELE SE „PREGĂTESC” PENTRU RECOLTATUL MECANIC

Cercetări aflate în curs încearcă să determine caracteristicile necesare tomatelor pentru a putea fi recoltate mecanic. Experiențele efectuate în Italia, S.U.A. și U.R.S.S. au demonstrat că forma fructelor trebuie să fie uniformă — rotund spre oval cu maturarea aproape simultană. Pentru a rezista la contactul cu banda transportoare a mașinii de cules, sau cu alte organe ale mașinii, coaja fructului trebuie să fie destul de rezistentă dar, în același timp, elastică. La recoltare, pedunculul și calciul rămîn pe plante, care în general e bine să aibă o talie mică, uniformă și tulpina dreaptă, cu înalți indici de rezistență mecanică la trecerile mașinii de recoltat, în toată perioada culesului.

O SINGURĂ ÎNGRIJITOARE LA 15 000 DE GĂINI

În Anglia, într-un fost hangar de avioane, avînd 93 m X 46 m s-a construit o fermă avicolă comp. automatizată. Sistemul folosește cuști cu planșeu plat, cele 50 000 de găini fiind „deservite” de 3 îngrijitori.

O uzină din Platigorsk, în Căzacia, a realizat un nou tip de cuști pentru păsări. Prin faptul că într-o cușcă încep cîte 3 păsări, la 1 m² revin 14 găini. Prin automatizarea completă a proceselor de producție într-o astfel de fermă avicolă, o singură crescătoare poate îngriji 15 000 de găini. Munca ei constă în supravegherea funcționării mecanismelor și a instalațiilor, programarea distribuitorilor de hrană și buna funcționare a instalației de microclimă.

Filmul „saltului” peste o piatră

AGRICULTURA PE GLOB

O școală în aer liber, o sursă de inspirație pentru progres

Salonul internațional al mașinii agricole, manifestare devenită tradițională la Paris, este nu numai o expoziție de mecanisme sau un prilej de a face bilanțul construcției de mașini pentru agricultură produse în Franța sau în alte țări ci — așa cum am putut constata vizitându-l în această primăvară, la cea de-a 41-a ediție a sa — o mare vitrină a principalelor tendințe constructive și de utilizare.

Parcurgând vastul parc de expoziție de la Porte de Versailles cu numeroasele sale hale de prezentare, am avut revelația complexității și varietății construcției de mașini agricole, așa cum se manifestă ea astăzi, în 23 de țări ale lumii.

După prima impresie pe care și-o creează multitudinea de forme și culori — un „haos” minuțios organizat, în care reclama practică cu măiestrie ocupă un loc de prim plan — apare tendința firească pentru oricare observator, aceea de a descoperi esențialul. În ce ne privește, am cercetat esențialul recurgând la părerile citorva experți, cum sint profesorul R. Lacombe, comisarul tehnologic al Salonului, Yves Colas, directorul general al Companiei „Universal”, o importantă firmă de comerț cu mașini agricole, Gheorghe Linteș, responsabil tehnic al standului românesc.

Prin urmare, care sint tendințele actuale în construcția mașinilor agricole?

O tendință importantă o constituie creșterea randamentului mașinilor și a productivității muncii omului. Ea reprezintă esența unui proces de raționalizare a muncii și a utilizării mașinilor, în scopul ieftinirii producției. Principala cale de realizare o constituie creșterea puterii tractoarelor. Într-adevăr, media puterii tractoarelor expuse în acest an la Salonul internațional al mașinii agricole se situează aproximativ la 60 CP. Cu mici excepții, toate modelele noi au avut puteri de 80 CP, iar câteva chiar mai mult.

Subliniind această tendință, Yves Colas ne-a împărtășit satisfacția pe care o resimte pentru faptul că tractoarele românești se înscriu în coordonatele ei. Pe de altă parte — remarca Gheorghe Linteș — tractoarele noastre se

disting nu numai prin puterea de care dispun, nu numai prin însușirile lor intrinsece, dar și prin marea lor adaptabilitate la felurite tipuri și modele de mașini agricole pe care sint chemate să le acționeze. De aceea, ele au fost solicitate la multe standuri, în scop demonstrativ.

Pentru utilizarea energiei sporite a tractoarelor, constructorii reprezentați la Salon au conceput căi diferite: fie

INSEMĂRI DE LA O MARE EXPOZIȚIE INTERNAȚIONALĂ

prin tracțiune — pe 4 roți motrice sau șenile — fie prin priza de putere — mașinile comandate în acest fel fiind din ce în ce mai numeroase — fie printr-o gamă mai largă de viteze, în general 12 etc.

Pentru a face mai productivă munca omului, constructorii au mărit confortul și securitatea cabinelor și au procedat astfel încât manetele de comandă și aparatele de control să fie cât mai lesne accesibile. La mașinile de recoltat, ideea măririi randamentului se traduce printr-o creștere a automatizării. După ce a atins un grad foarte înalt la combinele cerealiere, ea se răspîndește și la mașinile de recoltat furaje, sfeclă de zahăr, cartof, legume (mazăre și fasole).

Alături de asemenea mașini, la Salon au fost prezentate și mașini automate pentru lucrarea pământului, în special utilaje dințate sau rotative, combinate cu semănători sau cu mașini de împrăștiat îngrășăminte sau erbicide. După părerea specialiștilor, interesul pentru asemenea mașini rezidă în faptul că ele oferă posibilitatea de a reduce numărul și durata lucrărilor solului.

O altă caracteristică generală a mașinilor expuse la Salon o constituie creșterea vitezei de lucru. Mașinile purtate

au fost concepute astfel încât să lucreze mai repede și pe lățimi mai mari. Este, de pildă, cazul plugurilor cu 5—6 brazdare, al grapelor vibratoare, mașinilor centrifuge de împrăștiat îngrășăminte care lucrează pe o lățime de 12 metri, realizând 10 hectare pe oră etc.

Calitatea lucrărilor se situează și ea printre preocupările importante ale constructorilor. Există, în această privință, o trăsătură interesantă a mașinismului agricol actual pe care profesorul R. Lacombe o scoate în evidență. „Odinioară, mașinile lucrau mai puțin bine decât mina omului astfel încât cel care ținea la o treabă de calitate era obligat să efectueze multe operații manuale. Astăzi, situația este inversă. Numeroase mașini specializate, unele dintre ele de dimensiuni foarte mari, lucrează acum mai bine decât omul. Această afirmație e valabilă pentru crearea patului germinativ ca și pentru cules-treierat, pentru tratamentele în pomicultură ca și pentru mulsul mecanic al vacilor”.

Ar mai trebui adăugat și un alt aspect al problemei calității și anume faptul că la realizarea acestora contribuie și mașini de tipuri noi, necunoscute în trecut, cum sint mașinile de uscat, de calibrat, gama de mașini pentru zootehnie, cele de climatizare etc. — mașini specializate care au prezența de a „deționa” mașinile polivalente. Un element în plus, a cărui contribuție se face din ce în ce mai mult simțită este automatizarea, cu efect în special asupra calității.

Pentru vizitatorii Salonului internațional al mașinii agricole, toate trăsăturile tehnicii actuale de specialitate și-au găsit o abundență exemplificare la sutele și sutele de standuri — pentru a căror simplă trecere în revistă trebuie să parcurgi kilometri — unele mari, pretențioase, bogate, altele mărunte, rezumindu-se la un simplu cort. Ici, o renumită firmă producătoare de pneuri atrage atenția vizitatorilor printr-o păpușă imensă dintr-un material elastic, alb, vizibilă de la distanță, plăcută la vedere, chiar amuzantă, devenind într-un fel simbolul unei mari părți a expoziției, colo o firmă modestă din provincie prezintă câteva modele de duze sau aparate de măsură pentru irigații, în alt colț, un vânzător ambulant oferă reviste tehnice. Iată cum, tradiționalul Salon parizian își asigură caracterul unei manifestări complexe, ceea ce, de bună seamă, l-a determinat pe profesorul R. Lacombe să-l definească drept un tirg, o școală în aer liber, o încrucișare de drumuri, o sursă de idei, de inspirație pentru progres.

Adrian COSTA

CARNET ECONOMIC

Producția sovietică de bumbac în creștere

Intr-o notă publicată în numărul său din martie 1970, „F.I.P.A. — Nouvelles”, buletinul Federației Internaționale a Producătorilor Agricoli se ocupă de producția sovietică de bumbac, subliniind că în ultima perioadă ea s-a stabilizat, cu singura excepție a anului 1959, la nivelul record de 9,3 — 9,5 milioane de baloturi. În același timp — semnaleză sursa amintită — producția medie pe suprafața cultivată cu bumbac a crescut din 1951 încoace cu 26 la sută. Uniunea Sovietică ocupă actualmente al doilea loc în lume în ceea ce privește producția, consumul și exportul de bumbac.

Planurile pentru următorii ani, prevăd, în continuare, o creștere a producției astfel încât ea să atingă 10,9 milioane de baloturi. Căile pentru atingerea acestui obiectiv sint: intensificarea utilizării îngrășămintelor chimice, a luptei împotriva bolilor și dăunătorilor și în mult mai mică măsură extinderea suprafețelor cultivate. Se consemnează, de asemenea, faptul că totalitatea suprafeței cultivate cu bumbac în Uniunea Sovietică este irigată.

În ceea ce privește exportul „F.I.P.A. — Nouvelles” notează că în ultimii cinci ani acesta s-a situat la 2,2 — 2,5 milioane de baloturi pe an. Pe de altă parte, structura exportului a evoluat în sensul extinderii livrărilor de la aria țărilor socialiste la alte țări, aceste din urmă vânzări cifrându-se la aproximativ 800 mii de baloturi pe an.

Consumul intern de bumbac este evaluat actualmente la 7,8 milioane de baloturi pe an, ceea ce reprezintă cu un milion mai mult decât în 1964/1965.

Frământări în jurul proiectului de sacrificare a vacilor de lapte

În R. F. a Germaniei există un proiect potrivit căruia în 1970 urmează să fie sacrificate 170 000 vaci de lapte. Proiectul este comentat în chipuri feturite. În ceea ce privește autoritățile, prin glasul ministrului federal al agriculturii, Josef Ertl, el consideră că această acțiune va duce la o însănoșire a structurilor agricole. Răspunzând întrebării unui deputat, el a precizat că creșterea vacilor de lapte va fi abandonată în 40 000 de unități agricole, dintre care 80% sint gospodării mici, cu 2 pînă la 5 vaci de lapte. În acest fel s-ar obține o micșorare cu 1 pînă la 2% a producției de lapte, ceea ce va permite o oarecare reducere a stocurilor de unt și lapte praf.

Reprezentanții marilor abatoare din R. F. a Germaniei își exprimă însă îndoiială că această acțiune va face posibilă o reducere simțitoare prețului cărnii de bovine pe care de altfel, guvernul se străduiește să-l mențină prin măsuri administrative. Reprezentanții abatoarelor consideră că pe de altă parte, cănea celor 100 000 de animale sacrificate în plus în anul curent (70 000 ar fi fost tăiate în orice caz) nu va ajunge niciodată la consumator, deoarece oficiile de stocare cumpără de pe acum cite 4 500 de animale pe săptămînă în scopul conservării și exportului.

Federația asociației de consumatori din R.F. a Germaniei — semnalează Agenția Agrapress — a criticat sever acțiunea guvernului de la Bonn, considerînd că ea va costa 40 000 000 de mărci care vor fi suportate de contribuabilul vest-german. La această sumă s-ar adăuga 20—30 milioane de mărci suplimentare necesare susținerii exportului. Și, în acest caz, se întrebă consumatorii, care este folosul acțiunii prevăzute?

R. P. ALBANIA

BILANȚ HIDROMETEOROLOGIC

Institutul hidrometeorologic este unul dintre cele mai vechi organisme științifice ale Albaniei. Rețeaua sa centrală este dotată cu aparatură modernă.

Pentru a utiliza în chipul cel mai economic și rațional marile rezerve de apă ale țării, institutul a efectuat sistematic măsurători hidrologice în toate apele curgătoare — aproximativ 1 000 de operații.

O importantă parte a lucrărilor institutului este consacrată studierii eroziunilor, fenomene care se manifestă în diverse puncte și care sint studiate sub raportul modificărilor pe care le-ar putea aduce asupra microclimatului. Este important de remarcat că datele culese de pe teren cu prilejul numeroaselor expediții care sint organizate și concluziile oamenilor de știință sint larg aplicate în agricultura albaneză.

Institutul hidrometeorologic desfășoară și o intensă activitate de cercetare științifică. El a realizat pînă acum peste 60 de lucrări ale căror rezultate sint aplicate în producție. Ele privesc temperatura, normele de precipitații atmosferice, vînturile, regi-

mul apelor marine, al lacurilor și al apelor subterane. Este de semnalat faptul că studiile realizate au în bună măsură importanță și pentru regimul fluvial și climateric al Europei de sud. Pe de altă parte, concluziile științifice obținute de cele două mari expediții albaneze care au efectuat studiul în largul mărilor Adriatică și Ioniană au a-

duș o contribuție interesantă la dezvoltarea pescuitului și a industriei de extragere a sării, avînd în același timp, valoare teoretică pentru hidrologia Mării Mediterane.

Cercetătorii din sectorul meteorologic elaborează în momentul de față monografia „Clima Albaniei”. Lucrare de mare însemnătate practică, ea va re-

Înversarea cursului apelor și rotația terestră

Se cunosc îndrăznețele proiecte care s-au elaborat în S.U.A. și U.R.S.S. de a se întoarce înspre sud cursul unor fluvii mari, care curg în prezent spre nord, în regiuni nelocuite. Scopul acestor lucrări ar fi irigarea unor mari întinderi de pământ din sud, care sint foarte populate. Aceste proiecte, aflate deocamdată pe planșetele de lucru, provoacă discuții aprinse în rîndul oamenilor de știință, economiști, geografi, biologi etc.

De curînd, hidrologul Raymond Nace de la Geological Survey (S.U.A.) a atras atenția, în cadrul unei conferințe ținută la sediul U.N.E.S.C.O. din Paris, că realizarea unor astfel de proiecte riscă să... încetinească rotația pământului. Aceasta ar antrena mase enorme de apă de la pol spre ecuator, iar deplasarea acestor mase ar accentua oscilația axială a planetei noastre. Un alt efect defavorabil ar fi modificarea echilibrului termic al globului, provocînd răciră zonelor meridionale. Regimul de evaporare, de asemenea, ar fi schimbat, iar modificarea importantă a procentului de umiditate ar putea și ea afecta oscilația pământului.

Părerea lui Nace a fost exprimată în cadrul conferinței internaționale, recent reunită la Paris, pentru a studia rezultatele obținute în cei cinci ani de aplicare a Deceniului hidrologic internațional, lansat în 1964.